

Jesaja

Johdanto

”Lohduttakaa minun kansaani”

Siitä lähtien kun profeetta Jesajan sanat ensi kertaa lausuttiin, ne ovat syöpyneet syvälle ihmisten tajuntaan. Jesaja esitti unohtumattomia sanoja, täynnä painavaa asiaa, mutta silti sisältäen toivon ja lupauksen – sellaisia sanoja kuin ”Jumala meidän kanssamme” (Jes. 7:14, RK 2012/VKR); ”Sillä lapsi on syntynyt meille” (Jes. 9:5); ”Jokainen laakso korotettakoon” (Jes. 40:4, RK 2012) sekä ”mutta häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa kautta meidät on parannettu.” (Jes. 53:5, RK 2012.)

Sanat maalaavat mielikuvia; synnyttävät kajahtelevia kaikuja. Heikot ja mitättömät sanat luovat heikkoja, mitättömiä mielikuvia; väkevät, jalot ja taitavasti sommitellut sanat luovat vahvoja, hioutuneita mielikuvia ja synnyttävät voimakkaita, tarkkoja kaikuja. Tämä selittää sen, miksi Jesajan sanat puhuvat meillekin niin vahvasti, niin tarkasti, vaikka ne kaikuivat peräti 27 vuosisadan takaa.

Esimerkiksi runossaan kärsivästä Herran palvelijasta (Jes. 52:13–53:12) Jesaja tuo Messiasta esiin sellaisella tarkkuudella, jota ei löydy mistään muualta Vanhasta testamentista. Pelkästään tämä katkelma oikeuttaa Jesajan kantamaan nimeä ”evankeliumiprofeetta”.

Lisäksi Jesajan ennustus Kyyros-nimisen hallitsijan tulosta puolitoista vuosisataa ennen kuin Persian kuningas valloitti Babylonin (Jes. 44:28–45:6) on niin hämmästyttävän tarkka, että jotkut tutkijat ovat alkaneet pitää suurta osaa Jesajan kirjoituksista jonkin myöhemmin eläneen ”toisen Jesajan” tuotoksina. Tämä on kuitenkin vain todellista sisältöä vailla oleva ajatusrakennelma niiden taholta, jotka eivät kykene näkemään ihmisen kuvittelukykyä kaventavien älyllisten rajojen ulkopuolelle.

Jesajan innoitettu kirja on taidokas kirjallinen ilmaisuväline jumalallisille ajatuksille, jotka ovat maallisia asioita korkeammalla kuin taivas on korkeammalla maata (ks. Jes. 55:9). Se on ainutlaatuinen sekoitus eläviä kielikuvia, vertaansa vailla olevaa runollista rytmiä ja tasapainoa, Beethovenmaisia dramaattisia vastakkaisuuksia ja rikkaita syväteemaisia kudelmia, jotka toistuvat ja kehittyvät kuin sinfonia. Kirjallisuuden historiassa vain harva teos pystyy samaan kuin Jesajan kirja, oli kyse sitten maallisesta tai hengellisestä kirjallisuudesta, vaikka käännettynä se menettääkin heprean kielen elävät sanaleikit ja alkusoinnut.

Tuntemme Jesajan sanat, niin kaunopuheiset, niin runolliset, niin tunteikkaat ja voimalliset, mutta tunnemme miehen sanojen takana ja sen maailman, jossa hän kirjoitti, rukoili ja profetoi? Julman Assyrian valtakunnan nousu voimansa huipulle oli ankaraa vaaran aikaa. Ja mikä vielä pahempaa, Juudan valittu kansa oli vajoamassa yhä syvemmälle moraaliseen heikkouteen. Ahneus ja kurjuus riehuivat kaduilla. Jotkut taistelivat rikastuakseen, jotkut selvitäkseen. Toisten puhussa harhaista, tyhjiä lupauksia sisältävää hyvinolontunnetta, toiset kuihtui-

vat epätoivossaan. Jesaja pyrki säilyttämään kansansa identiteetin kutsumalla jäännöstä luopumaan tosiasioiden kieltämisestä ja pyrkimällä juurruttamaan sen todellisuuteen. Hän kutsui kansaansa katsomaan heidän Jumalaansa, Israelin Pyhään, taivaan ja maan Luojaan, häneen, joka tunsi heidät nimeltä ja joka lupasi pelastaa heidät tulesta, jos he vain kuuntelisivat ja tottelisivat.

Jesaja neuvoi kuninkaita. Kun Jumalan jäännössukulinjasta oli jäljellä enää heikko säie eristettynä siihen yhteen kaupunkiin, jota Assyrian sotajoukkojen tuho odotti, juuri profeetta Jesajan sanat vahvistivat kuningas Hiskiaa etsimään ihmettä, joka oli Jerusalemin ainoa toivo (Jes. 36, 37). Jos Jerusalem olisi kukistunut tuolloin, eikä vasta vuosisata myöhemmin babylonialaisten käsissä, assyrialaisten tapa hajottaa voitettut kansat olisi voinut aiheuttaa sen, että Juudan kansallinen identiteetti olisi menetetty. Sitten ei olisi ollut juutalaista kansaa, josta Messias, maailman Pelastaja, olisi voinut nousta.

Tässä neljänneksessä tutkimme Jesajaa, hänen sanojansa, hänen aikojansa, hänen ahdinkoansa, mutta ennen kaikkea hänen Jumalaansa - Jumalaa, joka jo tuolloin muinoin ja vielä nykyäänkin sanoo meille: "Älä pelkää. Minä olen lunastanut sinut. Minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun." (Jes. 43:1).

Teologian tohtori Roy Gane, heprean kielen tutkija, toimii Vanhan testamentin eksegetiikan professorina seitsemännen päivän adventistien teologisessa seminaarissa Andrews Universityn kampuksella Berrien Springsissä, Michiganin osavaltiossa, Yhdysvalloissa.

Ellen G. Whiten kirjojen lyhenteet:

AG	– God’s Amazing Grace	M	– Maranata, Herramme tulee
AKT	– Ajankohtainen työ	MCP	– Mind, Character, and Personality
AO	– Alfa ja omega	ML	– My Life Today
AP	– Armahdettu ja pyhitetty	MM	– Medical Ministry
ApT	– Apostolien teot	MR	– Manuscript Releases
AT	– Aikakausien Toivo	Ms	– Manuscript (käsikirjoitus)
BC	– Bible Commentary (The Seventh-day Adventist)	OHC	– Our High Calling
BD	– Bible Dictionary (The Seventh-day Adventist)	PK	– Profeetat ja kuninkaat
CC	– Conflight and Courage	PM	– Publishing Ministry
CD	– Counsels on Diet and Foods	PP	– Patriarkat ja profeetat
CG	– Child Guidance	Päi	– Päivästä päivään
CH	– Counsels on Health	R	– Raittius
CL	– Country Living	RC	– Reflecting Christ
CS	– Counsels on Stewardship	RH	– Review and Herald (artikkeli)
CSW	– Counsels on Sabbath School Work	RI	– Rakkaudella Isältä (AT:n lyh.)
CT	– Counsels to Parents, Teachers, and Students	RY	– Retirement Years
CW	– Counsels to Writers and Editors	SDG	– Sons and Daughters of God
EE	– Ettemme eksyisi	SG	– Spiritual Gifts
EK	– Elämä ja kasvatust	Signs	– Signs of the Times
EU	– Elävä usko	SLS	– Suuren Lääkärin seuraajana
Ev	– Evangelism	SM	– Selected Messages
FE	– Fundamentals of Christian Education	SN	– Sanomia nuorisolle
FW	– Faith and Works	SP	– Spirit of Prophecy
GW	– Gospel Workers	ST	– Suuri taistelu
HA	– Herätyksen aika	T	– Testimonies for the Church
HK	– Hengellisiä kokemuksia	Ta	– Todistusaarteita
HP	– In Heavenly Places	TDG	– This Day With God
KI	– Kodin ihanteita	TKK	– Turvassa kriisin keskellä
KKO	– Kristillisiä kokemuksia ja opetuksia	TKL	– Tie Kristuksen luo
KPH	– Kun Pyhä Henki tulee	TM	– Testimonies to Ministers
KV	– Kristuksen vertaukset	TMH	– That I May Know Him
LH	– Lunastuksen historia	TSB	– Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce
LHU	– Lift Him Up	UL	– The Upward Look
LS	– Life Sketches of Ellen G. White	Vs	– Vuorisaarna
LYL	– Letters to Young Lovers	VSS	– Voice in Speech and Song
		WM	– Welfare Ministry
		YI	– Youth’s Instructor (artikkeli)

Identiteettikriisi

”Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra. – Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa.”
(Jes. 1:18.)

Avaintekstit:

Jes. 1:1-9;
Jes. 1:10-17;
Jes. 1:18;
Jes. 1:19-31;
Jes. 5:1-7.

Eksyksissä unohduksen maassa. Jos ajelet Irlannissa kapeita, pensasaitojen reunustamia maaseututeitä, saatat joutua tilanteeseen, jossa tiesi tukkii maukkaalta laidunaterialta hitaasti kotiin löntystelevä lehmälauma. Vaikka lauman mukana ei olisikaan paimenta, lehmät löytävät perille oman omistajansa navettaan. Ne tietävät minne ja kenelle ne kuuluvat.

Jos pieni poika kaupassa joutuu eroon äidistään ja huutaa: ”Olen kadottanut äitini!”, hän ei ehkä tiedä tarkalleen, missä hän on tai missä hänen äitinsä on, mutta kaupan suurenkin väenpaljouden keskeltä hän tunnistaa kyllä sen äidin, joka yksin on hänen omansa.

Miten surullista onkaan, että toisin kuin omistajansa tuntevat irlantilaiset lehmät tai äitinsä tunteva pieni, eksynyt poika, Juudan kansa unohti kuuluvansa Herralle, ja siten se unohti todellisen identiteettinsä liittokansana. ”Minä kasvatin lapsia, saatoin heidät täyteen mittaani, mutta uhmaten he ovat nousseet minua vastaan. Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen, mutta Israel ei tunne, minun kansani ei tajua.” (Jes. 1:2, 3.)

Tällä viikolla tarkastelemme Jumalan työtä kansansa palauttamiseksi hänen yhteyteensä.

6.–16.1. Kymmenen rukouksen päivää
Tämä tutkistelu on sapatiksi 2.1.2021

**KUULE,
TAIVAS!
(JES. 1:1-9)**

Jesajan kirja esittelee lyhyesti itsensä mainitsemalla kirjoittajan ("Amosin pojan"), sanoman lähteen ("näyt") ja aiheen (Juuda ja sen pääkaupunki Jerusalemin neljän eri kuninkaan hallituskausina). Jesajan pääasiallista kuulijakuntaa ovat hänen oman maansa asukkaat sinä aikana, jona hän itse eli. Profeetta puhui heille heidän omasta tilastaan ja kohtalostaan.

Mainitsemalla ne kuninkaat, joiden hallitusaikana hän toimi aktiivisesti, Jesaja rajaa yleisönsä ja liittää näin kirjansa tietyn aikakauden historiaan ja poliittisiin tapahtumiin. Tästä samasta ajanjaksosta on kerrottu myös 2. Kun. 15-20 ja 2. Aik. 26-32.

Lue Jes. 1:2. Mikä tässä on sanoman ydin? Mitä Herra sanoo? Miten sama ajatus on nähtävissä läpi koko Jumalan kansan historian? Voidaanko näin sanoa myös tämän päivän kristillisestä seurakunnasta? Perustele vastauksesi.

Huomaa, miten Jesajan sanoma alkaa sanoilla: "Kuule, taivas, kuuntele maa!" (vrt. 5. Moos. 30:19; 5. Moos. 31:28). Herra ei tarkoita, että taivas ja maa itsessään voisivat kuulla ja ymmärtää. Hän sanoo näin korostaakseen puhettaan.

Aina kun joku muinainen Lähi-idän kuningas, esimerkiksi heettiläinen kuningas, teki poliittisen sopimuksen jonkin vähemmän merkittävän hallitsijan kanssa, hän turvautui jumaliinsa todistajina korostaakseen sitä, että kaikki sopimusrikkomukset kyllä huomattaisiin ja niistä rangaistaisiin. Kun Jumala, kuninkaiden kuningas, teki liiton israelilaisten kanssa Mooseksen aikoina, hän ei kuitenkaan kutsunut todistajaksi muita jumalia. Ainoana oikeana Jumalana hän sen sijaan kutsui taivaan ja maan täyttämään tätä tehtävää (ks. myös 5. Moos. 4:26).

Lue huolellisesti Jes. 1:1-9. Tee tiivistelmä Juudan synneistä. Huomaa myös, mitä noista synneistä oli seurannut. Mihin Juuda oli syyllistynyt ja mitä tapahtui sen syyllisyyden tähden? Mitä toivoa annetaan jakeessa 9?

MÄTÄ RITUALISMI

(JES. 1:10-17)

Lue Jes. 1:10. Miksi teksti viittaa Sodomaan ja Gomorraan? Mitä Herra tarkoitti tällä?

Lue Jes. 1:11-15. Mitä Herra sanoo kansalle tässä? Miksi Herra hylkäsi kansan harjoittaman jumalanpalveluksen?

Samat kädet, jotka toivat uhreja ja jotka kohotettiin rukoukseen, olivat "veren tahrimat" eli ne olivat syöllistyneet väkivaltaan ja toisten sortamiseen (Jes. 1:15; Jes. 58:3, 4). Kohtelemalla toisia liiton kansan jäseniä huonosti he osoittivat halveksuntaa kaikkien israelilaisten suojelijaa kohtaan. Synnit toisia ihmisiä vastaan olivat syntejä Herraa vastaan.

Jumala itse oli asettanut rituaalisen palvontajärjestelmän (3. Moos. 1-16) ja määrännyt Jerusalemin temppelin oikeaksi palvonnan paikaksi (1. Kun. 8:10, 11). Rituaalit oli kuitenkin tarkoitettu suoritettaviksi siinä liitossa, jonka Jumala oli tehnyt kansansa kanssa. Jumalan Israelin kanssa tekemä liitto mahdollisti sen, että hän asui heidän keskellään pyhäkösä/temppelissä. Niinpä siellä suoritettavat rituaalit ja rukoukset olivat päteviä vain, jos ne olivat ilmauksia uskollisuudesta Jumalaa ja hänen liittoaan kohtaan. Ihmiset, jotka uhrasivat uhreja ilman että katuivat epäoikeudenmukaisia tekojaan toisia liiton kansan jäseniä kohtaan, suorittivat vain valheellisia rituaaleja. Siksi heidän uhriensa olivat paitsi epäpäteviä myös synnillisiä! Heidän rituaalinsa väittivät heitä uskollisiksi, mutta heidän käytöksensä todisti, että he olivat rikkoneet liiton.

Lue Jes. 1:16, 17. Mitä Herra käskee kansaansa tekemään? Miten jakeet muistuttavat siitä, mitä Jeesus sanoi Matt. 23:23-28? Mikä sanoma jakeista ja niiden asiayhteydestä löytyy meille itsellemme tänä päivänä?

ANTEEK- SIANNON PERUSTE

(JES. 1:18)

Lue Jes. 1:18 useampaan kertaan. Mitä uskot Herran tässä sanovan? (Lue muutama jae pidemmälle, jotta näet koko asiayhteyden.)

Jumala on esittänyt vahvat todisteet siitä, että Juudan kansa on syyllistynyt liiton rikkomiseen (Jes. 1:2-15). Hän on vedonnut heihin, että he uudistuisivat (Jes. 1:16, 17). Heillä on vielä toivoa, sillä miksi edes kehottaa kuolemantuomion ansaitsevaa rikollista muuttamaan tapojaan? Miten kuolemaantuomittu voisi puolustaa sorrettua, hankkia orvolle oikeuden tai ajaa lesken asiaa? Kun Jumala sanoo: "Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on", näemme, että hän yhä pyrkii saamaan kansan pohtimaan asioita, katumaan ja kääntymään pahoilta teiltään, olivatpa he kuinka rappiolla tahansa.

Herra sanoo, että heidän verenpunaiset syntinsä tulevat valkeiksi. Miksi synnit ovat punaisia? Koska punainen on veren väri (verivelka) - ihmisten kädet ovat veren tahrimat (Jes. 1:15). Valkoinen sitä vastoin on puhtauden väri. Puhtaalla ei ole verivelkaa. Jumala tarjoutuu muuttamaan heidät. Tällaista kieltä Daavidkin käytti anoessaan Jumalalta anteeksiantoa otettuaan Bateban ja tuhottuaan tämän aviomiehen (Ps. 51:9, 16). Näin Jumala tarjoaa anteeksiantoa (Jes. 1:18).

Millä tavoin Jumalan anteeksiantotarjous on kansalle peruste muuttaa tapojaan? Vrt. Jes. 1:18 ja Jes. 44:22.

Jumalan terävien varoitussanojen tarkoituksena ei ollut hylätä kansaa vaan tuoda se takaisin hänen luokseen. Hänen anteeksiantotarjouksensa tukee voimakkaasti hänen vetoomustaan kansalle puhdistaa itsensä moraalisesti (Jes. 1:16, 17). Hänen anteeksiantonsa mahdollistaa sen, että he voivat muuttua hänen voimastaan. Näemme tässä siemenen "uudena liitosta", josta profetoidaan Jer. 31:31-34 - liitosta, jossa anteeksianto on perustana "uuden sydämen" suhteelle Jumalaan. Olemme aluksi verenpunaisia ja meillä on verivelka, jota emme pysty maksamaan. Siitä nöyrästä tilasta käsin, jossa tunnustamme anteeksiannon tarpeemme, voimme vastaanottaa kaiken, mitä Jumalalla on annettavana.

SYÖ TAI TULE SYÖDYKSI

(JES. 1:19-31)

Lue Jes. 1:19-31. Mikä sellainen teema tässä nousee esiin, jonka voimme nähdä kautta koko Raamatun?

Huomaa Jakeiden 19 ja 20 looginen rakenne: jos kansa valitsee kuuliaisuuden, he saavat syödä maan hyvyttä; jos he kieltäytyvät Jumalan tarjouksesta antaa anteeksi ja uudistaa heidät ja sen sijaan kapinoivat häntä vastaan, miekka syö heidät. Valinta on heidän. Jakeisiin sisältyy ehdollinen siunaus ja kirous.

Jes. 1. luku toistaa ja soveltaa 5. Moos. 30:19, 20 löytyviä Mooseksen sanoja ajalta, jolloin liitto Israelin kanssa tehtiin: "Taivas ja maa ovat todistajinani, kun nyt sanon: 'Minä olen pannut teidän valittavaksenne elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen.'"

Katso Mooseksen sanoja. Huomaa ettei, ole mitään välimaastoa. On vain joko elämä tai kuolema, siunaus tai kirous. Miksi meille tarjotaan vain jompaakumpaa vaihtoehtoa? Miksei asiaan voisi löytyä kompromissia?

Nämä Mooseksen sanat tiivistävät ne varoitukset, siunaukset ja kiroukset, jotka löytyvät 5. Moos. 27-30, ja tuovat liiton solmimisen päätökseensä (vrt. 3. Moos. 26). Liiton elementtejä ovat: 1) Herran tekojen muistelu; 2) luettelo edellytyksistä/ehdoista (käskyistä), joita on noudatettava, jotta liitto pysyy voimassa; 3) viittaus todistajiin sekä 4) siunaukset ja kiroukset, joilla varoitettiin siitä, mitä tapahtuisi, jos kansa rikkoisi liiton ehtoja.

Tutkijat ovat havainneet, että samat elementit esiintyvät samassa järjestyksessä myös ei-israelilaisten kansojen, esim. heettiläisten, poliittisissa sopimuksissa. Tehdessään liittoa Israelin kanssa Jumala käytti kaavaa, jonka he tunnistaisivat ja joka herättäisi heidät kunnioittamaan tämän molemmiin puolin sitovan liittosuhteen luonnetta ja sen seurauksia. Liiton edut olivat järjestyttävät, mutta jos Israel rikkoisi sopimuksen, he olisivat huonommassa asemassa kuin koskaan.

Miten olet omassa kristillisessä vaelluksessasi saanut kokea edellä kuvatun kaltaiset siunauksen ja kirouksen periaatteet?

PAHAEN- TEINEN RAKKAUS- LAULU

Lue laulu viinitarhasta: Jes. 5:1-7. Mitä vertaus tarkoittaa?

Jumala selittää vertauksen merkityksen vasta lopussa, jakeessa 7. Käyttämällä vertausta hän auttaa kansaa katsomaan itseään objektiivisesti, jotta se voisi myöntää todellisen tilansa. Jumala käytti samaa lähestymistapaa tehokkaasti Daavidin kanssa (2. Sam. 12:1-13). Nimeämällä runon ”rakkaani lauluksi” (VKR), Jumala paljastaa heti motiivinsa kansansa kohtaan. Hänen asenteensa heihin juontaa juurensa hänen luonteeseensa, joka on rakkaus (1. Joh. 4:8). Hän odottaa vastarakkautta, mutta saakin ”rypäleiden” sijaan ”villimarjoja”, joka tarkoittaa hepreaksi samaa kuin ”mädät omenat” suomeksi.

Mitä Herra tarkoittaa kysyessään: ”Mitä pitäisi vielä tehdä viinitarhalleni? Mitä jäi tekemättä?” (Jes. 5:4.)

Seuraavissa jakeissa Jumala sanoo: ”Nyt kerron teille, mitä teen viinitarhalleni. Minä revin aidan sen ympäriltä, ja se jää eläinten laitumeksi, minä hajotan sen muurin, ja se jää kaikkien tallattavaksi. Minä jätän tarhani hylkymaaksi.” (Jes. 5:5, 6.)

Kun teemme syntiä, Jumala ei välittömästi leikkaa meitä irti yhteydestään. Kärsivällisesti hän antaa meille mahdollisuuden vastaanottaa anteeksiannon (2. Piet. 3:9). Hän ei leikkaa irti ketään, joka vastaa hänelle myöntävästi. Hän vetoaa niin kauan kuin hänellä on toivoa saada vastaus. Hän ei heti hyväksy kieltävää vastausta, sillä hän tietää, että olemme tietämättömiä ja synnin eksyttämiä. Jos hän ei kuitenkaan kykene etenemään kanssamme, lopulta hän hyväksyy valintamme ja antaa meidän jäädä sellaisiksi kuin haluamme olla (Ilm. 22:11).

Jos itsepintaisesti torjumme Jumalan Hengen kutsut, saatamme lopulta ohittaa pisteen, josta ei ole paluuta (Matt. 12:31, 32). Kääntyminen pois Kristuksesta on vaarallista (Hepr. 6:4-6). Jumala voi toimia vain tiettyyn rajaan asti, sillä hän kunnioittaa vapaata tahtoamme.

Tarkastele ristin valossa Jes. 5:2 ajatusta: ”Mitä pitäisi vielä tehdä viinitarhalleni? Mitä jäi tekemättä?”

KERTAUS

Lisääaineisto: Jes. 1:4 ajatuksiin liittyen Ellen White kirjoittaa: ”Jumalan kansaksi kutsutut ihmiset olivat erkaantuneet Jumalasta. He olivat menettäneet viisautensa ja heidän ymmärryksensä oli turmeltunut. He eivät kyenneet näkemään pitkälle, sillä he olivat unohtaneet, että heidät oli puhdistettu vanhoista synneistään. He liikkuiivat levottomasti ja epävarmasti pimeydessä pyrkien hävittämään mielestään muistot siitä vapaudesta, varmuudesta ja onnesta, jota he olivat ennen erkaantumistaan kokeneet. He syöksyivät kaikenlaiseen röyhkeyteen, tyhmänrohkeaan hulluuteen ja asettuivat Jumalan kaitselmusta vastaan syventäen näin syyllisyyttä, joka jo oli heidän päällensä. He kuuntelivat Paholaisen syytöksiä Jumalan luonnetta vastaan ja kuvasivat Jumalan täysin vailla armoa ja anteeksiantoa.” (4BC 1137.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten voitte ”puhdistaa itsenne”? Mitä ilmaus tarkoittaa? (Ks. Fil. 2:12, 13.)
2. Miten Jeesus mukautti, laajensi ja sovelsi laulua viinitarhasta? Matt. 21:33–45; Mark. 12:1–12; Luuk. 20:9–19. Mitä voimme oppia yllä olevasta kertomuksesta?
3. Miten Jumalan tarjoama anteeksianto ja hänen elämässämme aikaansaama muutos liittyvät toisiinsa? Kumpi tulee ensin, muutos ja sitten anteeksianto vai anteeksianto ja sitten muutos? Miksi on tärkeää tietää, kumpi tulee ensin?
4. Yllä olevassa lainauksessa Ellen White sanoo, että ihmiset asettuvat ”Jumalan kaitselmusta vastaan”. Mitä se tarkoittaa?

Johtajuuskriisi

”Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran: hän istui korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin.” (Jes. 6:1.)

Avaintekstit:

Jes. 6:1–4;
Jes. 6:5–7;
Jes. 6:8;
Jes. 6:9–13.

Kun eräs Kungfutse oppilas kysyi tältä, mistä hyvä hallinto koostui, Kungfutse vastasi: ”’Riittävästä määrästä ruokaa, riittävästä määrästä aseita ja tavallisen kansan luottamuksesta hallintoa kohtaan.’

Oppilas jatkoi kyselyään: ’Mitä jos sinun olisi kuitenkin pakko luopua yhdestä noista kolmesta? Minkä jättäisit pois?’

’Aseet’, vastasi Kungfutse.

Oppilas jatkoi edelleen: ’Entä jos sinut pakotettaisiin luopumaan toisesta noista kahdesta, jotka ovat vielä jäljellä, kumman jättäisit pois?’

Tähän Kungfutse vastasi: ’Ruoan, sillä jo muinaisista ajoista lähtien nälkä on ollut ihmisten osana, mutta kansa, joka ei enää luota hallitsijoihinsa, on totisesti hukassa.’” – Michael P. Green (toim.), *1500 Illustrations for Biblical Preaching* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1989), s. 215.

Ihmiset tosiaan haluavat vahvoja, luotettavia johtajia. Kun eräs sotilas oli pestautumassa toiselle asepalvelusjaksolle, armeijan rekrytoija kysyi, miksi hän halusi värväytyä uudelleen. ”Kokeilin siviilielämää”, mies sanoi, ”mutta kukaan ei ota siellä johtajuutta käsiinsä.”

Tällä viikolla tarkastelemme Juudan johtajuuskriisiä ja sen surullisia seurauksia.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 9.1.2021

KUNINGAS ON KUOLLUT.

KAUAN ELÄKÖÖN KUNINGAS!

Jes. 6:1 kertoo kuningas Ussian kuolemasta. Lue 2. Aik. 26. Mitä Ussian kuolema merkitsi?

Ussian kuolemaa voidaan katsoa monelta kannalta.

1. Vaikka Ussian hallituskausi oli menestyksekkäs, valtan-
sa kasvaessa hän kuitenkin ”ylpistyi, niin että toimi kelvotto-
masti” (2. Aik. 26:16, RK 2012) yrittäen itse uhrata suitsutus-
uhrin tempelissä. Kun papit pysäyttivät kuninkaan, sillä hän
ei kuulunut Aaronin pappissukuun, jolla oli oikeus uhrin toi-
mittamiseen (2. Aik. 26:18), hän vihastui. Kun kuningas ei ot-
tanut nuhteita vastaan, Herra iski häntä heti spitaalilla, jota
hän sairasti ”kuolemaansa asti. Spitaalitautisena hänen oli
asuttava erillisessä talossa, eikä hän saanut mennä Herran
tempelin alueelle.” (2. Aik. 26:21.) Miten ironista, että Jesaja
näki näyn puhtaasta, kuolemattomasta, kuninkaasta taivaan
tempelissä juuri samana vuonna, kun epäpuhdas maanpääl-
linen kuningas kuoli!

2. Ussian ja Jesajan välillä on selvä ero. Ussia tavoitteli py-
hyttä röyhkeästi ja väärästä syystä (ylpeys), mutta hänes-
tä tulikin rituaalisesti epäpuhdas, ja hänet eristettiin pyhyys-
destä. Jesaja antoi Jumalan pyhyiden tavoittaa itsensä. Hän
tunnusti nöyrästi heikkoutensa ja kaipasi moraalista puhtaut-
ta, joka hänelle annettiin (Jes. 6:5-7). Kuten veronkerääjä Jee-
suksen vertauksessa, hän poistui vanhurskaana, sillä ”joka
itsensä korottaa, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se
korotetaan” (Luuk. 18:14).

3. Ussian spitaalinen ruumis muistuttaa hänen kansansa
moraalista tilaa: ”- - ei tervettä paikkaa, vain mustelmaa ja
juomua ja verestä haavaa.” (Jes. 1:6.)

4. Ussian kuolema n. 740 eKr. toi johtajuuskriisin Juma-
lan kansan keskuuteen. Maa jää itsevaltaisen hallitsijan kuo-
leman jälkeen haavoittuvaan asemaan vallanvaihdon ajaksi.
Juuda oli aivan erityisessä vaarassa, sillä Assyrian valtaistui-
melle oli vuonna 745 eKr. noussut Tiglatpileser III, joka lähti
heti sotaan valtapiirinsä laajentamiseksi. Assyriasta tuli voit-
tamaton supervaltia, joka uhkasi kaikkien Lähi-idän kansojen
itsenäisyyttä. Kriisin aikana Jumala rohkaisi Jesajaa näyttä-
mällä tälle, että Jumala hallitsee kaikesta huolimatta.

**Lue 2. Aik. 26:16. Millä tavoin olemme kaikki vaarassa
ajautua samanlaiseen tilaan? Miten ristin sanomassa
pysyminen varjelee tältä ansalta?**

**”PYHÄ,
PYHÄ, PYHÄ”
(JES. 6:1-4)**

Mitä näissä Jesajan kirjan 6. luvun jakeissa 1-4 tapahtuu? Kuningas kuolee suurten poliittisten mullistusten aikaan (assyrialaiset ovat sotajalalla). Jesajalle tuo aika olisi voinut olla pelottavaa, kun hänellä ei ollut varmuutta siitä, kuka hallitsi.

Näyssä Jesaja sai katsella Jumalan kirkkautta tämän istuessa valtaistuimellaan; hän kuuli sädehtivien serafien vuorolaulua heidän kaiuttaessaan sanoja ”pyhä, pyhä, pyhä”; hän tunsu ovenpielten vapisevan laulun voimasta; hän tähyili pyörteenä kieppuvan savun läpi sen täyttäessä temppelin. Tämä oli varmasti mykistävä kokemus profeetalle. Nyt Jesaja tiesi varmasti, kuka hallitsi, ulkoisista olosuhteista riippumatta.

Missä Herra on tässä näyssä? (Jes. 6:1.) Miksi hän näyttäytyi Jesajalle juuri tässä paikassa jonkin muun paikan sijaan? Ks. 2. Moos. 25:8; 2. Moos. 40:34-38.

Hesekiel, Daniel ja Johannes elivät kukin karkotettuina maastaan heidän saadessaan näkynsä (Hes. 1; Dan. 7:9, 10; Ilm. 4, 5). Jesajan tavoin he kaipasivat erityistä lohtua ja rohkaisua siinä, että Jumala yhä hallitsi kaikkea, vaikka heidän maailmansa näytti luhistuvan. (Daniel ja Hesekiel olivat vankeina pakanallisessa maassa; Johannes oli vihamielisen poliittisen vallan karkottamana yksinäisellä saarella.) Epäilemättä näyt auttoivat heitä pysymään uskollisina jopa kriisitilanteessa.

”Kun Jesaja katseli tätä Herransa kirkkauden ja majesteettien ilmestystä, hänet valtasi tunne Jumalan puhtaudesta ja pyhydestä. Miten jyrkän vastakohtainen olikaan hänen Luojansa verraton täydellisyys verrattuna niiden syntiseen vaellukseen, jotka hänen tavallaan olivat kauan kuuluneet Israelin ja Juudan valitun kansan joukkoon!” (3AO 149.)

Tässä Jesajan näyssä korostetaan Jumalan yliveraista pyhyyttä. Hän on pyhä Jumala, ja hän vaatii kansaltaan pyhyyttä. Hän antaa sitä heille, jos he katuvat ja kääntyvät pahoilta teiltään ja ovat hänelle alamaisia uskossa ja kuuliaisuudessa.

Olemme kaikki olleet pelottavissa tilanteissa, joissa näyttää siltä, että kaikki on menetetty. Vaikket Jesajan tavoin saanutkaan näkyä ”Herran kirkkaudesta”, muistele, miten Herra huolehti sinusta ja piti uskoasi yllä kriisin aikana. Oletko oppinut kokemuksistasi jotakin, jonka voisit jakaa toisten kanssa?

**UUSI
LUOMUS
(JES. 6:5-7)**

Pyhäkössä/temppelissä vain ylipappi sai suurena sovituspäivänä lähestyä Jumalaa kaikkeinpyhimmässä. Hänen tuli mennä sinne suitsukkeesta lähtevän savuverhon suojaamana, muutoin hän kuolisi (3. Moos. 16:2, 12, 13). Jesaja näki Herran, vaikkei ollutkaan ylipappi eikä polttanut suitsuketta. Temppeleitä täyttivät savulla (Jes. 6:4) muistuttaen pilvestä, jossa Jumalan kirkkaus ilmestyi suurena sovituspäivänä (3. Moos. 16:2). Häikäistyneenä ja ajatellen loppunsa tulleen (vrt. 2. Moos. 33:20; Tuom. 6:22, 23) Jesaja tunnusti omat ja kansansa synnit (Jes. 6:5). Tunnustus muistutti ylipapin synnintunnustusta suurena sovituspäivänä (3. Moos. 16:21). ”Seisoessaan siinä aivan kuin jumalallisen läsnäolon täydessä valossa pyhäkön sisemmässä osassa hän tajusi, että jos hänet jätettäisiin oman epätäydellisyytensä ja tehottomuutensa varaan, hän ei mitenkään voisi täyttää sitä tehtävää, johon hänet oli kutsuttu.” (3AO 149, 150.)

Miksi serafi käytti alttarin hehkuvaa hiiltä puhdistamaan Jesajan huulet? Jes. 6:6, 7.

Serafi selitti, että kun hiili oli koskenut profeetan huulia, tämän syyllisyys ja synnit oli poistettu (Jes. 6:7). Synnin laatua ei eritelty, mutta se tuskin rajautui vain väärin puheisiin, sillä huulet kuvastavat puheen lisäksi koko ihmistä, joka sanoo lausua. Saatuaan moraalisen puhdistuksen Jesaja saattoi ylistää Jumalaa.

Tuli on puhdistamisen väline; se polttaa pois epäpuhtautta (4. Moos. 31:23). Serafi käytti hiiltä alttarin pyhäältä tulelta, jonka Jumala itse oli sytyttänyt ja jota ei koskaan päästetty sammumaan (3. Moos. 6:5, 6). Serafi teki Jesajasta sekä pyhän että puhtaan. Hiiltä otettiin yleensä alttarilta suitsukkeiden sytyttämiseen. Vertaa 3. Moos. 16:12, 13, jossa ylipappia käsketään ottamaan astiallinen hehkuvia hiiliä alttarilta ja käyttämään niitä suitsukkeiden sytyttämiseen. Jes. 6:7 serafi koskettaa hiilellä Jesajaa eikä suitsuketta. Ussia halusi uhrata suitsutusuhrin, mutta Jesajasta itsestään tuli kuin suitsutusuhri! Kuten pyhä tuli sytyttää suitsukkeiden täyttämään Jumalan huoneen pyhällä tuoksulla, se sytyttää profeetan levittämään pyhää sanomaa. Ei ole sattumaa, että seuraavissa ja-keissa (Jes. 6:8 eteenpäin) Jumala lähettää Jesajan kansansa luo.

KUNINKAAL- LINEN

TOIMEK- SIANTO

(JES. 6:8)

”Minä kuulin Herran äänen sanovan: ’Kenet minä lähettän? Kuka lähtee sananviejäksi?’ Niin minä vastasin: ’Tässä olen, lähetä minut!’” (Jes. 6:8.)

Kun Jesaja oli puhdistettu, hän heti vastasi Jumalan kutsuun tämän etsiessä edustajaa, jonka voisi lähettää. Uudessa testamentissa Jesajaa olisi kutsuttu apostoliksi, joka merkitsee ’hän, joka on lähetetty’.

Jesajan kirja ei ala, kuten eräät muut profeetalliset kirjat, sillä, että profeetta kuvailisi profeetallista kutsumustaan (vrt. Jer. 1:4-10; Hes. 1-3). Hänet oli varmastikin kutsuttu profeetaksi jo aiemmin, ennen luvun 6 tapahtumia. Raamatussa on esimerkkejä siitä, miten profeettoja rohkaistaan jumalallisella kohtaamisella vielä sittenkin, kun heidän työnsä on alkanut (Mooses: 2. Moos. 34; Elia: 1. Kun. 19). Päinvastoin kuin muissa esimerkeissä, joissa Jumala ilmoittaa tietyille henkilöille, että heistä tulee profeettoja, Jes. 6:8 kerrotaan, että Jesaja tarjoutuu vapaaehtoisena erityiseen tehtävään. Vaikuttaa siltä, että Jes. 1-5 edustavat oloja, jotka vallitsivat, kun Jesaja ensimmäistä kertaa kutsuttiin. Sen jälkeen Jumala pisti työhön vauhtia rohkaisemalla Jesajaa temppeleissä ja vahvistamalla uudelleen tämän tehtävän Jumalan profeetallisena äänitorvena.

Jumala rohkaisi Jesajaa temppeleissään. Löytyykö muualta Raamatusta todisteita siitä, että pyhäkkö on rohkaisun paikka? Ps. 73 (ks. Ps. 73:17); Hepr. 4:14-16; Hepr. 10:19-23; Ilm. 5. Mitä tekstit puhuvat meille?

Jumalan pyhäkkö sykkii voimaa. Siellä kaltaisemme heikot, puutteelliset ihmiset löytävät turvan ja varmuuden tietäessämme, että Jumala tekee työtään pelastaakseen meidät Kristuksen, ylipappimme kautta.

Johannes näki, miten Kristus kuvattiin juuri teurastettuna uhrilampaana, jonka kurkku oli viilletty auki (Ilm. 5:6). Ei mikään kaunis näky! Kuvaus tähdentää sitä, että vaikka Kristus oli noussut kuolleista ja astunut taivaaseen, ristin tapahtumat kulkevat iäti hänen mukanaan. Hän on yhä korotettu, jotta hän vetäisi kaikkia ihmisiä puoleensa alttarinsa luo.

Miten olet saanut rohkaisua siitä, kun olet astunut Jumalan taivaalliseen temppeleihin uskossa rukoillen? Miten olet hädässäsi löytänyt armoa ja laupeutta?

KAUHEA PYYNTÖ

(JES. 6:9-13)

Miksi Jumala antoi Jesajalle niin oudon sanoman välitettäväksi kansalle? Jes. 6:9, 10.

Ettemme ajattelisi Jesajan kuulleen väärin tai pitäisi sanomaa merkityksettömänä, Jeesus lainasi tätä kohtaa selittääkseen, miksi opetti vertauksin (Matt. 13:13-15).

Jumala ei halua kenenkään tuhoutuvan (2. Piet. 3:9). Siksi hän lähetti Jesajan Juudan kansan luo ja Jeesuksen maailmaan. Jumalan halu ei ole tuhota vaan pelastaa. Jotkut vastaavat kutsuihin myöntävästi, toiset muuttuvat vastustuksessaan entistäkin lujemmiksi. Silti Jumala jatkaa vetoamista antaakseen yhä uusia mahdollisuuksia tehdä parannus. Mitä enemmän he kuitenkin vastustavat, sitä kovemmiksi he muuttuvat. Jumalan kutsut johtavat heidät kovettamaan sydämensä, vaikka hän mieluummin näkisi niiden pehmittävän heidät. Jumalan rakkaus meitä kohtaan on muuttumaton; ratkaiseva muuttuja on yksilöllinen vastauksemme tuohon rakkauteen.

Sananjulistajan tehtävä on jatkaa vetoamusten esittämistä, vaikka ihmiset hylkäisivätkin sanoman. "Kuulkoot tai olkoot kuulematta - - he tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskeellään on ollut profeetta." (Hes. 2:5.) Jumalan ja hänen palvelijoihinsa tehtävä on antaa ihmisille mahdollisuus tehdä valintansa oikean tiedon valossa, ja niin että heitä on riittävästi varoitettu (Hes. 3:16-21), vaikka he päätyisivätkin valitsemaan tuhon ja pakkosiirtolaisuuden (Jes. 6:11-13).

Kuinka ymmärrämme yllä olevan valossa Jumalan osan faraon sydämen kovettamisessa?

2. Moos. 4:21 Jumala sanoo: "Mutta minä kovetan hänen sydämensä - -." Tämä on ensimmäinen yhdeksästä kerrasta, jolloin Jumala sanoo kovettavansa faraon sydämen. Oli kuitenkin myös yhdeksän kertaa, jolloin farao itse kovetti sydämensä (esim. 2. Moos. 8:11, 28; 2. Moos. 9:34).

Selvästikin faraolla oli oma tahto, muutoin hän ei olisi kyennyt kovettamaan sydäntään. Jumala sai aikaan olosuhteet, joihin farao reagoi valiten hylätä Jumalan antamat merkit. Jos hän olisi pitänyt mielensä avoimena, merkit olisivat pehmittäneet hänen sydämensä, eivät kovettaneet.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Vääryydet olivat levinneet kaikkiin yhteiskuntapiireihin siinä määrin, että ne harvat, jotka pysyivät uskollisina Jumalalle, olivat usein kiusattuja masentumaan ja vaipumaan epätoivoon. Näytti siltä kuin Jumalan aikomukset Israelin suhteen raukeaisivat tyhjiin ja että kapinoiva kansakunta joutuisi saman kohtalon alaiseksi kuin Sodoma ja Gomorra.

Näissä oloissa ei ollut yllättävää, että kun Jesaja Ussian viimeisenä hallitusvuotena kutsuttiin julistamaan Juudalle Jumalan varoitus- ja nuhdesanomiam, hän kavahti vastuuta. Hän tiesi hyvin joutuvansa kohtaamaan sitkeää vastustusta. Kun hän tajusi olevansa kykenemätön selvittämään tilannetta ja ajatteli joutuvansa työskentelemään uppiniskaisen ja epäuskoisen kansan parissa, tehtävä näytti hänestä toivottomalta. Luopuisiko hän epätoivoisena siitä ja jättäisi Juudan rauhassa harjoittamaan epäjumalain palvontaansa? Tulisivatko Niniven jumalat hallitsemaan maata uhitellen taivaan Jumalaa?” (3AO 149.)

Keskustelunaiheita:

1. Jos skeptikko tai ateisti haastaisi sinut kysymällä: ”Miten voit todistaa, että Jumalasi hallitsee”, mitä vastaisit?

2. Jos Jumala hallitsee, miksi viattomat kärsivät? Tarkoittoaako Jes. 1:19, 20, että *tässä elämässä* tapahtuu vain hyviä asioita Jumalan uskollisille ja vain pahoja asioita niille, jotka kapi-noivat? Vrt. Job 1, 2; Ps. 37; Ps. 73. Voimmeko sovittaa ymmärryksemme Jumalan luonteesta yhteen sen kanssa, että ihmisille tapahtuu pahoja asioita? Onko tällainen sovittaminen tarpeen?

3. Miksi Jesajan kirjan 6. luvusta löytyy monia yhtymäkohtia suureen sovituspäivään? Pohtikaa, miten Jumala tuona vuotuisena tuomion päivänä puhdisti kansansa puhdistamalla uskollisistaan synnin (3. Moos. 16:30) ja poistamalla uskottomat kansan keskuudesta (3. Moos. 23:29, 30).

Kun maailmasi on luhistumassa

“Ellette usko, te ette kestä.” (Jes. 7:9.)

Avaintekstit:

Jes. 7:1-9;
Jes. 7:10-13;
Jes. 7:14.

Eräänä sapattina kirkon jälkeen Connie ja Roy ajoivat kotipihaansa. Yksi heidän kääpiökanoistaan lensi hädissään pihan poikki heidän eteensä. Jokin oli vialla. Lemmikkikanojen olisi kuulunut olla turvallisesti omassa häkissään, mutta nyt ne olivat vapaina. Pikainen tarkistus osoitti, että meneillään oli tragedia. Beethoven, naapurin pieni koira, oli myös karannut omasta pihastaan ja oli nyt lammen rannassa Daisy hampaissaan. Daisy oli kaunis, muniva kana, jolla oli pörröiset, valkoiset pyrstösulat. Connie nappasi Daisyn, mutta liian myöhään. Hänen kallisarvoinen lemmikkinsä, jonka kaula oli ruhjottu, kuoli pian hänen käsivarsilleen. Connie istui maahan, piti kuollutta kanaansa sylissään ja itki.

Eräs toinen perheen lemmikeistä häiriintyi tilanteesta pahan kerran. Suurikokoinen valkoinen anka nimeltä Waddlesworth näki Connien pitelevän Daisyä ja tuntui kuvittelevan, että emäntä oli tappanut sen. Niinpä seuraavan kahden viikon ajan aina kun Waddlesworth näki Connien, se hyökkäsi raivokkaasti tämän kimppuun näykkien tätä kipeästi terävällä nokallaan. Joskus on vaikea hahmottaa, ketkä ovat ystäviä ja ketkä vihollisia.

Tällä viikolla tarkastelemme Juudan kuningasta, jolla oli sama ongelma. Pyrimme ymmärtämään, miksi hän teki vääriä valintoja.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 16.1.2020

VAARA POHJOI- SESTA

(JES. 7:1-9)

Millaisen kriisin kuningas Ahas kohtasi hallituskautensa alussa? 2. Kun. 15:37, 38; 2. Kun. 16:5, 6; Jes. 7:1, 2.

Israel (Efraim) ja Syyria (Aramea) liittoutuivat pienempää, eteläpuolellaan sijaitsevaa Juudan maata vastaan. Juuda oli tuolloin heikentynyt edomilaisten ja filistealaisten hyökkäyksestä. Juuda oli aiemminkin taistellut Israelia vastaan, mutta nyt Israelin ja Syyrian ylivoima asetti sen todella suureen vaaraan. Vaikuttaa siltä, että Israel ja Syyria halusivat pakottaa Juudan osallistumaan kanssaan liittoon mahtavaa Assyrian kuningasta, Tiglatpileser III:ta vastaan (toiselta nimeltään Pul, 2. Kun. 15:19), jonka alati laajeneva valtakunta uhkasi heitä. Israel ja Syyria unohtivat pitkään jatkuneet keskinäiset kiistansa vielä suuremman yhteisen vaaran edessä. Jos he saisivat vallattua Juudan ja asetettua nukkehallsijan sinne (Jes. 7:5, 6), he voisivat käyttää Juudan resursseja ja miesvoimaa.

Mikä oli Ahasin ratkaisu, kun hänen maailmansa oli luhistumassa? 2. Kun. 16:7-9; 2. Aik. 28:16.

Sen sijaan, että olisi nähnyt Jumalan ainoana ystävänä, joka voisi pelastaa hänet ja hänen maansa, Ahas yritti ystäväystyä vihollistensa vihollisen Tiglatpileser III:n kanssa. Assyrian kuningas suostui mielellään Ahasin avunpyyntöön Syyriaa ja Israelia vastaan. Tiglatpileser sai Ahasilta runsaan lahjuksen ja hyvän syyn hyökätä Syyriaan, minkä hän heti tekikin (2. Kun. 16:9). Syyrialais-israelilaisen liittouman voima murtui. Hetken näytti kuin Ahas olisi pelastanut Juudan.

Ahasin toiminta ei yllätä. Hän oli ollut yksi Juudan huonoimmista hallitsijoista tuohon asti (2. Kun. 16:3, 4; 2. Aik. 28:2-4).

Kun luemme, millainen Ahas oli, ymmärrämme paremmin, miksi hän reagoi valitsemallaan tavalla vaaraan. Mitä voimme oppia tästä henkilökohtaisesti? Jos emme tottele Herraa tässä hetkessä, miksi kuvittelisimme, että meillä olisi uskoa luottaa häneen silloin, kun oikeat koettelemukset kohtaavat meitä? (Ks. Jaak. 2:22; Jer. 12:5.)

YRITYS PYSÄYTTÄÄ (JES. 7:3-9)

Ahasin punnitessa vaihtoehtojaan Israelin ja Syyrian uhan torjumiseksi Jumala salli Ahasille vaikeuksia kurittaakseen tätä ja saadakseen tämän järkiinsä (2. Aik. 28:5, 19). Vaikka avun pyytäminen Tiglatpileseriltä vaikutti Ahasista loogiselta ja houkuttelevalta, Jumala tiesi, että se veisi Juudan valtakunnan vieraan vallan alle, josta se ei enää koskaan nousisi.

Ahas oli ottamassa suurta riskiä, joten Herra lähetti Jesajan pysäyttämään kuninkaan (kun tämä ilmeisesti oli tarkistamassa Jerusalemin vesivarastoja mahdollisen piirityksen varalta) ja taivuttelemaan tämän luopumaan yhteydenotosta Assyrian johtajaan.

Miksi Herra käski Jesajaa ottamaan mukaan tämän pojan, Sear-Jasubin (Jes. 7:3)?

Ahas varmasti pelästyi Jesajan tervehtiessä tätä ja esitellessä tälle poikansa nimeltä 'Jäänös palaa takaisin'. Minkä jäänös? Palaa mistä? Koska pojan isä oli profeetta, nimi kuulosti pahaenteiseltä Jumalan sanomalta siitä, että kansa vietäisiin vangiksi. Vai tarkoittiko se Jumalan puoleen palaamista, kääntymistä synneistä? (Verbi "palata" merkitsi myös parannuksen tekemistä.) Jumalan viesti Ahasille oli: Se tarkoittaa sitä, mitä sinä panet sen tarkoittamaan! Kääntykää synneistänne tai teidät karkotetaan, ja karkotettujen joukosta jäänös palaa takaisin. Päätös on sinun!

Millainen Jumalan sanoma oli kuninkaan tilanteeseen? Jes. 7:4-9.

Syyrian ja Israelin uhka menisi ohi ja Juuda säästyisi. Voimat, jotka Ahasin silmissä näyttivät suunnattoman suurilta, kuin laavaa syökseviltä tulivuorilta, olivat Jumalan silmissä vain "kaksi savuavaa kekälettä" (Jes. 7:4). Ahasin ei tarvinnut pyytää Assyrialta apua.

Tehdäkseen oikean valinnan Ahasin piti luottaa Herraan ja hänen lupauksiinsa. Hänen piti uskoa voidakseen kestää (Jes. 7:9). Sanoilla "usko" ja "kestää" on heprean kielessä sama juuri. Samasta juuresta muodostetaan myös sanat "totuus" ja *amen* ('totisesti'). Ahasin tuli olla varma saadakseen varmuutta, hänen täytyi luottaa ollakseen luotettava.

TOINEN MAHDOLLISUUS

(JES. 7:10-13)

Ahas ei vastannut Jesajan kutsuun luottaa Jumalaan. Armosaan Jumala antoi tälle toisen mahdollisuuden kehottaen pyytämään merkkiä ”vaikka tuonelan syvyydestä tai taivaan korkeudesta” (Jes. 7:11). Tässä on yksi suurimmista koskaan ihmiselle tarjotuista uskon kutsuista. Ja toisin kuin joissakin arvonnoissa, Jumala ei piilota mitään ehtoja pienellä painettuun tekstiin. Jumala ei rajoittanut tarjoustaan edes puoleen valtakuntaan, kuten maalliset hallitsijat ollessaan äärimmäisen anteliaita (Est. 5:6; 7:2; Mark. 6:23). Ahas olisi voinut pyytää merkkiä vaikka vuoren korkuisen kasan kultaa tai sotilaita niin paljon kuin Välimeren rannoilla on hiekanjyviä.

Miksi Ahas kieltäytyi pyytämästä mitään? Jes. 7:12.

Ensisilmäyksellä Ahasin vastaus vaikuttaa hurskaalta. Hän ei panisi Herraa koetukselle, kuten israelilaiset vuosisatoja aiemmin erämaavaelluksensa aikana (2. Moos. 17:2; 5. Moos. 6:16). Ero tässä oli siinä, että Jumala nimenomaan pyysi koettelemaan itseään (vrt. Mal. 3:10). Tämän äärettömän anteliaan lahjan vastaanottaminen olisi miellyttänyt häntä, ei koetellut hänen kärsivällisyyttään. Ahas ei kuitenkaan halunnut antaa Jumalalle edes tilaisuutta auttaa itseään uskomaan. Hän telkesi ja pulttasi sydämensä oven kiinni pitämään uskon ulkopuolella.

Lue Jes. 7:13. Mitä Jesaja tässä sanoo?

Kieltäytymällä koettelemasta Jumalaa muka välttääkseen tämän kärsivällisyyden koettelemista Ahas nimenomaan koeteli sitä. Jakeen huolestuttavin asia on se, että tässä Jesaja kutsuu Jumalaa ”minun Jumalakseni”, kun hän jakeessa 11 pyysi kuningasta pyytämään merkkiä ”Herralta, [sinun] Jumalaltasi”. Kun Ahas kieltäytyi jumalallisesta tarjouksesta, hän hylkäsi Herran omana Jumalanaan.

Mitä opimme tämän päivän tekstistä Jumalan kärsivällisyydestä ja halusta johtaa meidät kaikki pelastukseen? Entä ihmissydämen sokeudesta ja kovuudesta silloin, kun se ei ole täysin antautunut Herralle? Ajatteletko, että Ahas olisi uskonut, jos Jumala olisi antanut hänelle hänen pyytämänsä merkin?

POIKA MERKKINÄ

(JES. 7:14)

Ahas ei piitannut luvatusista merkistä (Jes. 7:12). Kun Jumala lupaa antaa merkin (Jes. 7:14), odotamme jotakin henkeäsalpaavan suurta, jonka vain Jumalan mielikuvitus pystyy tuottamaan (vrt. Jes. 55:9; 1. Kor. 2:9).

Merkki onkin poika! Miten ihmeessä nuoren naisen synnyttämä poikalapsi, Immanuel, voisi olla raamatulliset mittasuhteet omaava merkki? Kuka tuo nainen on ja kuka on hänen poikansa?

Vanha testamentti ei kerro tämän merkin täyttymisestä, kuten se kertoo muiden annettujen merkkien täyttymisistä (esim. Tuom. 6:36–40). Seuraavassa joitakin mahdollisia merkin täyttymisiä vain Vanhaan testamenttiin perustuen:

1. Koska "neitsyt" (hepr. 'nuori nainen') viittaa naimaikäiseen naiseen, monet olettavat hänen olevan Jerusalemissa asuva, naimisissa oleva nainen, kenties Jesajan vaimo. Jes. 8:3 kertoo, miten Jesajalle syntyi poika vaimonsa kanssa. Poika sai kuitenkin nimekseen Maher-Salal-Has-Bas (Jes. 8:1–4), ei Immanuel. Silti molempiin poikiin liittyvä merkki on samanlainen siten, että ennen kuin he ehtivät siihen ikään, jossa osaavat valita hyvän ja pahan, Syyria ja Israel olisi tuhottu (Jes. 7:16; Jes. 8:4).

2. Joidenkin mielestä Immanuelilla tarkoitetaan Hiskiaa, Ahasin poikaa, josta tuli seuraava kuningas. Hänestä ei kuitenkaan käytetä nimeä Immanuel.

3. Koska Immanuel, 'Jumala kanssamme', viittaa Jumalan läsnäoloon, hän voisi olla sama erityinen poika, josta Jes. 9 ja 11 ennustavat. Jos näin, hänen kuvauksensa Jumalana (Jes. 9:5) ja lisain juurivesana (Jes. 11:10) ylittää kaiken sen, mikä voitaisiin yhdistää hyvään kuningas Hiskiaan.

4. Jos lapsi olisi syntynyt luonnollisella tavalla naimattomalle naiselle, se tarkoittaisi aviotonta lasta, joka olisi syntynyt siveettömyydestä (ks. 5. Moos. 22:20, 21). Miksi Jumala viittaisi tällaiseen lapseen merkkinä, joka innoittaisi uskaan?

Uusi testamentti tunnistaa Jeesuksen Immanueliksi (Matt. 1:21–23), joka syntyi puhtaalle neitsyelle. Jeesus on myös jumalallinen Poika (Jes. 9:5; Matt. 3:17) ja lisain juuriverso ja -vesa (Jes. 11:1, 10; Ilm. 22: 16). Profeettallisen ajan täytyessä Jeesus, "Jumala kanssamme", syntyi naisesta (Gal. 4:4).

Millaista lohtua Kristuksen ihmiseksi tulo tuo meille tässä kylmässä, pelottavassa ja piittaamattomassa maailmassa?

**”JUMALA
ON MEIDÄN
KANS-
SAMME”!
(JES. 7:14)**

Jesajan lasten nimillä oli merkitys (Sear-Jasub, ’jäännös palaa takaisin’; Maher-Salal-Has-Bas, ’pakene, saalis, ryöstäjä lähestyy’). Samoin on nimellä Immanuel. Yleisesti hyväksytystä käännöksestä ’Jumala kanssamme’ puuttuu olla-verbi, koska sitä ei heprean kielessä käytetä. Oikea käännös kuuluu ’Jumala on meidän kanssamme’ (vrt. samaan ilmaisuun Jes. 8:10). Vastaavasti nimi Jeesus (kreik. nimi, hepr. nimestä Joo-sua) tarkoittaa ”Herra on pelastus” (verbi lisätty). Vertaa tätä nimeen Jesaja, ’Herran pelastus’.

Nimi Immanuel ei ole vain kuvaus, se on lupaus: ”Jumala on meidän kanssamme!”

Mitä lupaus siitä, että Jumala on meidän kanssamme, merkitsee meille?

Suurempaa vakuutusta ja lohdutusta ei ole. Jumala ei lupaa, ettemme joudu kestäämään vastoinkäymisiä ja kipua, mutta hän lupaa olla kanssamme. ”Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinä suojelet minua kädelläsi, johdatat paimensauvallaasi.” (Ps. 23:4.)

”Jumala sanoo: ’Kun kuljet vesien halki, minä olen sinun kanssasi, kun virtojen poikki, ne eivät tempaa sinua mukaansa, kun astut tulen lävitse, sinä et pala eikä liekki sinua polta.’ (Jes. 43:2.)

Missä Herra oli silloin, kun babylonialaiset heittivät Danielin kolme ystävää tuliseen uuniin? Hän oli heidän kanssaan (Dan. 3:23–25). Missä Herra oli Jaakobin ahdistuksen hetkellä tämän painiessa aamunkoittoon asti? Jaakobin käsivarsilla. Sen lähemmäksi ei olisi voinut päästä (1. Moos. 32:24–30).

Silloinkin kun Herra ei ilmaannu fyysisessä muodossa maan päällä, hän on mukana kansansa kanssa kaikessa, mitä nämä käyvät läpi. Missä Herra oli, kun kansanjoukko tuomitsi Stefanoksen? Seisomassa Jumalan oikealla puolella (Ap. t. 7:55). Kun Jeesus nousi taivaaseen, hän asettui ’istumilleen Majesteetin oikealle puolelle’ (Hepr. 1:3). Silti Jeesus nousi seisomaan, kun Stefanos oli vaikeuksissa ja hänet oltiin kivitämässä kuoliaaksi.

Vaikka meillä on lupaus siitä, että Jumala on kanssamme, mitä apua siitä on silloin, kun joudumme kohtaamaan hirvittäviä koettelemuksia ja kärsimystä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Tälle on annettava nimi Immanuel, – Jumala meidän kanssamme.’ ‘Jumalan kirkkauden tuntemisen valo’ nähdään ‘Jeesuksen Kristuksen kasvoissa.’ Ikuisista ajoista Herra Jeesus Kristus oli yhtä Isän kanssa, hän oli ‘Jumalan kuva’, hänen suuruutensa ja ylevyytensä kuva, ‘hänen kirkkautensa säteily’. Tämän kirkkauden ilmaisemista varten hän tuli maailmaan. Hän tuli tämän synnin pimentämän maan päälle ilmaisemaan Jumalan rakkauden valoa, olemaan ‘Jumala meidän kanssamme’. Siksi hänestä oli ennustettu: ‘Tälle on annettava nimi Immanuel.’” (4AO 11.)

”Koko Juudan valtakunnalle olisi ollut onneksi, jos Aahas olisi vastaanottanut tämän taivaan sanomana. Mutta hän halusi mieluummin turvautua lihan käsivarteen ja pyysi apua pakanoilta. Epätoivoissaan hän lähetti Tiglat-Pileserille, Assyrian kuninkaalle, tämän sanan: ‘Minä olen sinun palvelijasi ja sinun poikasi. Tule ja pelasta minut Aramin kuninkaan ja Israelin kuninkaan käsistä; he ovat hyökänneet minun kimpuuni’ (2 Kun. 16:7). Pyyntönsä mukana kuningas lähetti runsaita lahjoja aarrekammioistaan ja Herran temppeleistä.” (3AO 163.)

Keskustelunaiheita:

1. Kun olet tekemässä päätöstä jonkin asian suhteen, onko oikein pyytää Jumalalta merkkiä? Millaisia vaaroja merkin pyytämiseen voi liittyä?
2. On hyvä saada ihmisiltä apua, mutta missä sen rajat tulevat vastaan ja kuinka ne voi tunnistaa?
3. Venäläinen kirjailija Leo Tolstoi kirjoitti ystävälleen, että ”kun ihminen tajuaa, että kuolema on kaiken loppu, sen jälkeen mikään ei ole kauheampaa kuin elämä”. Miten tietomme siitä, että ”Jumala on meidän kanssamme”, auttaa vastaamaan tällaiseen väitteeseen?

Vaikeamman kautta

”Minä jään odottamaan Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin suvulta, häneen minä panen toivoni.” (Jes. 8:17.)

Avaintekstit:

Jes. 7:14-16;
Jes. 7:17-25;
Jes. 8:1-10;
Jes. 8:11-15;
Jes. 8:16-22.

New Yorkin Harlemissa paloi kerrostalo. Talon neljännen kerroksen ikkunan ääressä oli sokea tyttö. Palomiehet alkoivat käydä epätoivoisiksi. He eivät saaneet paloautoa, jossa olisi ollut tikkaat, mahtumaan rakennusten väliin. He eivät myöskään onnistuneet suostuttelemaan tyttöä hyppäämään pelastuspurjeelle, jota tyttö ei tietenkään voinut nähdä.

”Lopulta tytön isä saapui paikalle ja huusi megafonin kautta tyttölle, että ikkunan alla oli pelastuspurje, jolle tytön pitäisi isänsä käskystä hypätä. Tyttö hypäsi ja oli hypätessään niin rento, ettei häneltä murtunut ainuttakaan luuta eikä edes yksikään lihas venähtänyt tuossa neljän kerroksen korkuisessa pudotuksessa. Tämä siksi, että tyttö luotti isäänsä niin täydellisesti. Kuullessaan isänsä äänen hän teki niin kuin tämä parhaaksi neuvoi.” – Michael P. Green (toim.), *1500 Illustrations for Biblical Preaching*, s. 135.

Samalla tavoin Jumala oli antanut vahvat todisteet siitä, että hän halusi vain parasta lapsilleen, mutta nämä hylkäsivät hiljaa virtaavat vedet, joita Herra oli heille ensin tarjonnut; siksi hänen piti sen sijaan karjuen huutaa heille ja antaa hiljaisen virran sijaan tulva.

Mitä voimme tänä päivänä oppia heidän virheistään?

TÄYTTYNYT PROFETIA (JES. 7:14-16)

Immanuel-lapsi on nimenomaan Ahasin ongelmaan liittyvä merkki (Jes. 7:14-16): ennen kuin lapsi olisi niin vanha, että pystyisi valitsemaan ruokansa, ”autioituvat ne maat, joita sinä nyt pelkääät noiden kahden kuninkaan vuoksi” (Jes. 7:16), siis Syyria ja Israel (Jes. 7:1, 2, 4-9).

Miksi Jesaja mainitsee, että lapsi syö ”maitoa ja hunajaa” (Jes. 7:15)?

Assyrialaiset tuhoaisivat Juudan viljelymaat (Jes. 7:23-25). Niinpä ihmisten, myös tuon Immanuelin, kuka ikinä hän olikaan (Jes. 7:14, 15), oli palattava paimentolaisten ruokavalioon (Jes. 7:21, 22). Vaikka he olisivat köyhiä, heillä olisi riittävästi ruokaa selvitäkseen.

**Milloin Syyriaa ja Israelia koskeva profetia toteutui?
2. Kun. 15:29, 30; 2. Kun. 16:7-9; 1. Aik. 5:6, 26.**

Jesajan profetia annettiin n. 734 eKr. Ahasin lahjuksen innostamana kuningas Tiglatpileser III teki sen, mitä olisi luultavasti muutoinkin tehnyt: murskasi pohjoisen liiton, valloitti Galilean ja Transjordanian alueet Israelissa, siirsi osan väestöstä muualle ja teki alueista Assyrian maakuntia (734-733 eKr.). Hoosea pelasti loput Israelin väestöstä. Murhattuaan kuningas Pekahin hän antautui ja alkoi maksaa suojelurahaa. Vuosina 733 ja 732 eKr. Tiglatpileser valloitti Damaskoksen, Syyrian pääkaupungin. Hän teki Syyriasta Assyrian maakunnan. Vuoteen 732 eKr. tultaessa, Jesajan ennustamana aikana, Syyria ja Israel oli voitettu, ja noista Ahasia uhanneesta kahdesta kuninkaasta ei ollut enää vaaraa.

Salmanassar V otti Tiglatpileser III:n paikan vuonna 727 eKr. Pian tämän jälkeen Israelin kuningas Hoosea teki poliittisen itsemurhan kapinoimalla Assyriaa vastaan. Assyrialaiset valloittivat Samarian pääkaupungin vuonna 722 eKr. ja siirsivät tuhansia israelilaisia Mesopotamiaan ja Meediaan, jossa he sulautuivat paikallisiin väestöihin kadottaen oman identiteettinsä (Jes. 7:8; 65 vuoden kuluttua Efraim ei olisi enää kansa). Jumala oli ennustanut Juudan vihollisten kohtalon. Hänen sanomansa Ahasille oli, että näin tapahtuisi ilman, että Juudan tarvitsisi turvautua Assyrian apuun.

ENNALTA NÄHDYT SEURAUKSET

(JES. 7:17-25)

Lue Jes. 7:17-25. Mitä Herra sanoo maalle tapahtuvan? Miksi tämän lopputuloksen ei tulisi hämmästyttää meitä?

”Moneen kertaan Israelia kutsuttiin palaamaan harhateiltään ja tulemaan kuuliaiseksi Herralle. Hellästi profeetat esittivät vetoomuksiaan, ja kun he kansan edessä seisten vakavasti kehottivat sitä katumukseen ja uudistukseen, heidän sanansa tuottivat tuloksia Jumalan kunniaksi.” (3AO 160.)

Hyvä uutinen Jumalalta Ahasille, tuolle pelkoon enemmän kuin uskoon taipuvaiselle miehelle, oli se, että Syyria ja Israel pyyhittäisiin pois. Huono uutinen oli se, että Assyria, jonka Ahas oli valinnut liittolaisekseen ja ”ystäväkseen”, osoittautuisi paljon vaarallisemmaksi viholliseksi kuin Syyria ja Israel olivat olleet. Kieltäytymällä Jumalan vapaasti tarjoamasta vapautuksesta Ahas valitsi varman tappion. Jos Ahas ajatteli maailmansa sillä hetkellä luhistuvan, asiat muuttuisivat vain entistä pahemmiksi!

”On parempi turvata Herraan kuin luottaa mahtavien apuun.” (Ps. 118:9.) Miten Ahas saattoi luottaa siihen, että Tiglatpileser III tyytyisi pohjoisen valloittamiseen ja kunnioittaisi Juudaa? Assyrialaiset kirjoitukset, kuten Assyrian kuninkaiden omat kronikat, todistavat siitä, että kuninkaiden vallanhalu oli kyltymätön.

Lue 2. Kun. 16:10-18 ja 2. Aik. 28:20-25. Mitä Ahasille oli tapahtumassa? Mikä hengellinen periaate toteutuu tässä? Miksi Ahasin toiminnan ei pitäisi hämmästyttää meitä?

2. Aik. 28:20-23 tiivistää sen, mitä seurasi siitä, että Ahas mielummin pyysi apua Assyrialta kuin luotti Herraan.

Luonnollinen taipumuksemme on luottaa tämän maailman asioihin - siihen, minkä voimme nähdä, tuntea, maistaa tai mitä voimme koskettaa. Kuitenkin, kuten tiedämme, tämän maailman asiat katoavat. Katso mitä 2. Kor. 4:18 sanotaan. Miten voimme soveltaa sen sanomaa omaan elämäämme? Miten se vaikuttaa meihin, jos otamme vaarin jakeen sanomasta?

**MITÄ NIMI
PITÄÄ
SISÄLLÄÄN?
(JES. 8:1-10)**

Voitko kuvitella pelaavasi palloa Jesajan toisen pojan kanssa? Siihen mennessä kun olet saanut sanotuksi ”Maher-Salal-Has-Bas, heitä pallo minulle!”, tilanne olisi jo ohi. Nimen merkitys on itse nimeä pidempi: ”Pakene, saalis, ryöstäjä lähenee.”

Nimen sanoma liittyy selvästikin pian tapahtuvaan valloitukseen, mutta kuka valloittaa ja mitä? Jes. 8:4.

Jes. 8:1-10 vahvistaa luvun 7 sanoman. Ennen kuin lapsi ehtii tiettyyn ikään Assyria vie Syyrian ja Israelin pääkaupunkien aarteet ryöstösaaliinaan. Koska Juuda oli torjunut Jumalan lupauksen vapautuksesta (mitä hiljaa virtaavat Siloan vedet kuvasivat), se saisi tuntea Assyrian musertavan vallan (jota suuren Eufratvirran hyökyaalto kuvasi).

Jesajan poikien nimet ”Pakene, saalis, ryöstäjä lähenee” ja ”Jäännös palaa takaisin” viittasivat Juudan ja Israelin kohtaloon. Miksi heillä oli vielä toivoa? Koska vaikka Assyria täyttäisi Immanuelin maan (Jes. 8:8), heillä oli yhä lupaus: ”Meidän kanssamme on Jumala!” (Jes. 8:10.) Sama teema kyllästää koko Jesajan kirjan: vaikka Jumalan viholliset Juudassa ja muissa kansoissa saisivat tuomionsa, joka tulisi sotilaallisten katastrofien, kärsimyksen ja maanpakolaisuuden muodossa, Herra olisi uskollisen kansansa jäännöksen kanssa ja palauttaisi sen omaan maahansa.

Miksi Jesaja kertoo laillisesti kirjanneensa lapsensa nimen ja olleensa sukupuoliyhteydessä vaimonsa kanssa? Jes. 8:1-3.

Jesajan pojan syntymäajankohta oli keskeinen tekijä siinä, miten hän olisi merkinä. Hetkestä, jolloin hän hedelmöittyi ja syntyi, kuluisi vähemmän aikaa siihen, että Assyria kukittaisi Syyrian ja Israelin, kuin siihen, että poika saavuttaisi varhaisen kehitysvaiheen, jossa osaisi kutsua isäänsä ja äitiänsä (Jes. 8:4). Kun Jesaja virallisesti kirjasi pojan nimen jo ennen tämän hedelmöitymistä, hän teki lapsesta ja tämän nimestä julkisen profetian.

Vaikka Jumalan kansaksi tunnustautuvat olivat tehneet virheitä, Herra oli yhä halukas pelastamaan heidät. Miten voimme soveltaa tätä periaatetta itseemme?

**EI OLE
MITÄÄN
PELÄTTÄ-
VÄÄ, JOS
PELKÄÄMME
JUMALAA
(JES. 8:11-15)**

Virkaanastujaispuheessaan Yhdysvaltojen presidentti Franklin D. Roosevelt sanoi suuren laman lannistamalle kansalle: "Ainoa pelättävä asia on pelko itse." - U.S. Capitol, Washington, D. C. (4. maaliskuuta 1933). Jesajan sanoma masentuneelle kansalle on: "Meillä ei ole mitään pelättävää, jos pelkäämme Jumalaa itseään."

Jumala varoitti Jesajaa pelkäämästä sitä, mitä kansa pelkää, ja pelkäämään sen sijaan häntä (Jes. 8:12, 13). Tämä on tärkeä teema Raamatussa. Ilm. 14:6-12 kolme enkeliä julistaa maailmanlaajuista sanomaa: Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sen sijaan että pelkäisitte 13. luvussa kuvattua maallista pedon valtaa ja antaisitte sille kunnian.

Miten ymmärrät Jumalan "pelkäämisen"? Mitä se tarkoittaa, varsinkin kun meitä käsketään myös rakastamaan Jumalaa (Matt. 22:37)?

Jumalan pelkääminen ja pyhänä pitäminen tarkoittaa sitä, että tunnustat hänet maailmaankaikkeuden ylimmäksi valtiaksi. Tämä pelko voittaa kaikki muut pelot. Jos hän on puolellasi, kukaan ei voi koskea sinuun ilman hänen lupaansa. Jos hän on sinua vastaan, koska olet kapinoinut häntä vastaan, voit juosta karkuun, mutta piiloon et pääse!

Eikö ajatus Jumalan pelkäämisestä ole ristiriidassa sen kanssa, mitä sanotaan 1. Joh. 4:18: "[V]iaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon. Pelossahan on jo rangaistusta; se, joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa"?

On olemassa erilaatuisia pelkoja. Jos sinulla on ystävänä joku erittäin vaikutusvaltainen ihminen ja välillänne on molemminpuolista kiintymystä, et pelkää häntä siinä mielessä, että ajattelisit hänen tekevän sinulle pahaa. Jonkinlaista pelontapaista kunnioitusta kuitenkin koet, koska tunnet tuon ihmisen vallan ja arvostat sitä sekä suhteessanne vallitsevia rajoja.

Kristittyinä meidän ei tule rakastaa tämän maailman asioita (1. Joh. 2:15). Pelkääkö maailma jotain, mitä meidän kristittyinä ei tulisi pelätä? Mitä tällaiset asiat voisivat olla ja miksi meidän ei tulisi pelätä niitä? Entä mitä asioita maailma ei pelkää, mutta kristittyjen tulisi pelätä? Katso esim. Matt. 10:28; Jer. 10:2, 3.

**KUOL-
LEILTAKO
PITÄISI
KYSYÄ?
(JES. 8:16-22)**

Lue Jes. 8:16-22. Mitä katkelma kertoo? Miten tämä liittyy kuningas Ahasiin? Tee tiivistelmä ajatuksistasi.

Ahas oli sotkeutunut syvälle pakanallisiin uskontoihin (2. Kun. 16:3, 4, 10-15; 2. Aik. 28:2-4; 23-25), joilla oli vahvat yhteydet okkultismiin (vrt. 5. Moos. 32:17; "uhraavat pahoille hengille" 1. Kor. 10:20). Nykynöyryydessä on monia hätkähdyttäviä yhtäläisyyksiä muinaisen Lähi-idän rituaaleihin, joita on kuvattu Raamatun ulkopuolisissa kirjoituksissa. Monet nykyajan New Age -aatteen harjoitteista ovat vain nykyhetken ilmentymiä muinaisista okkultistisista tavoista.

Jesajan kuvaus epätoivosta, joka seuraa siitä, että on luotettu muihin henkiin kuin Herran Henkeen (Jes. 8:21, 22) sopii hyvin Ahasiin (vrt. 2. Aik. 28:22, 23). Jesaja mainitsee sen, miten kansa ärtyy ja alkaa kirotta kuningastaan (Jes. 8:21). Tämä oli varoitus kuningas Ahasille siitä, että koska hän oli johtanut kansan okkultismin pariin, se alkaisi kirotta häntä. Itse asiassa Ahasin kuoltua hänen hautaamisensa suhteen tehtiin poikkeus, koska häneltä puuttui kansan kunnioitus: "häntä ei viety Israelin kuninkaiden hautoihin" (2. Aik. 28:27, RK 2012).

Mitä seuraavissa jakeissa sanotaan okkultismista? 3. Moos. 20:27; 5. Moos. 18:9-14.

Okkultismista erossa pysyminen on osoitus uskollisuudesta Jumalaa kohtaan. 1. Aik. 10:13, 14 soveltaa yllä olevia periaatteita kuningas Sauliin: "Näin kuoli Saul, koska hän oli luopunut Herrasta eikä ollut totellut hänen sanaansa. Saul oli myös hakenut neuvoa vainajien hengiltä eikä Herralta. Siksi Herra antoi hänen kuolla ja siirsi kuninkuuden Daavidille, liisain pojalle."

Katso ympärillesi ja mieti kaikkia vallalla olevia vaikutteita. Millä hienovaraisilla tavoilla meitä altistetaan periaatteille, jotka kumpuavat okkultismista ja spiritualismin eri ilmentymistä? Vaikka emme kykenisikään täysin välttämään vaikutteita, mitä voimme tehdä minimoidaksemme niiden vaikutuksen meihin ja perheeseemme?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White *Alfa ja omega*, osa 8, s. 61-70 tai *Suuri taistelu*, s. 540-549 tai *Suuri taistelu* taskup. s. 351-357.

"Heprealaisten aikana oli ihmisiä, jotka nykyajan spiritistien tavoin väittivät olevansa yhteydessä kuolleiden kanssa. Mutta Raamattu todistaa, että 'vainajahenget', kuten näitä muista maailmoista tulleita vieraita kutsuttiin, ovat 'riivajain henkiä' (vertaa 4 Moos. 25:1-3; Ps. 106:28; 1 Kor. 10:20; Ilm. 16:14). Seurustelu vainajahenkien kanssa oli julistettu kauhistukseksi Herran edessä ja juhlallisesti kielletty kuoleman rangaistuksen uhalla (3 Moos. 19:31; 20:27). Noituutta pidetään nykyään halveksittuna. Väitettä, että ihmiset voivat seurustella pahojen henkien kanssa, pidetään pimeältä keskiajalta perittynä taruna. Mutta spiritismi, jonka kannattajia on satoja tuhansia, jopa miljoonia, ei ole mitään muuta kuin tuomittua ja kiellettyä muinaisajan noituutta, joka on herätetty uuteen eloon uuteen valepukuun verhottuna. Tämä suunnattoman suuri petos on raivannut itselleen tien tieteellisiin piireihin ja tunkeutunut kirkkokuntiin. Se on otettu suopeasti vastaan lakia säätävissä laitoksissa ja myös kuningasten hoveissa." (8AO 65, 66.)

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa siitä, miten spiritualismia ilmenee elokuvissa, kirjoissa, televisiossa ja populaarikulttuurissa. Jos emme kykene tekemään mitään spiritualismin pysäyttämiseksi, kuinka voimme varoittaa sen vaaroista toisia, jotka tuntuvat pitävän sitä vain harmittomana ajanvietteenä? Miksi kuolleitten tilan oikea ymmärtäminen on tärkeä tekijä siinä, että voimme suojautua tällaisilta petoksilta?

2. Lue Jes. 8:20, RK 2012. Ilmaise jakeen sanoma omin sanoin. Antakaa eri ihmisten tutkisteluryhmässä lukea omat versionsa ääneen. Mitä Herra tässä meille sanoo?

3. Pohtikaa vielä sitä, miten Jumalaa voi samaan aikaan sekä rakastaa että pelätä. Millä tavoin rakkautenne kumpuaa Herran pelosta? Vai kumpuaako Herran pelko rakkaudesta? Keskustelkaa.

Rauhan Ruhtinas

”Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas.” (Jes. 9:5.)

Avaintekstit:

Jes. 8:23–9:4;
Jes. 9:5, 6;
Jes. 9:7–10:34;
Jes. 11;
Jes. 12:1–6.

Tohtori Robert Oppenheimer, joka vastasi ensimmäisen atomipommin kehittämisestä, joutui erään Yhdysvaltain kongressin valiokunnan kuultavaksi. Häneltä kysyttiin, oliko asetta vastaan mitään puolustuskeinoja. 'Toki', tuo suuri fyysikko vastasi.

'No, mikä se on?'

Tohtori Oppenheimer katsoi hiljentynyttä, odottavaa yleisöään ja sanoi pehmeällä äänellä: 'Rauha.'" - *Encyclopedia of 7,700 Illustrations: Signs of the Times*, toim. Paul Lee Tan, (Rockville, Md.: Assurance Publishers, 1979), s. 989.

Rauha on ihmiskunnalle kaukainen haave. On arvioitu, että muistiinmerkityn historian alusta lähtien maailmassa on vallinnut täysi rauha vain kahdeksan prosentin verran tuosta ajasta. Näinä vuosina ainakin 8 000 sopimusta on rikottu. Ensimmäisen maailmansodan piti olla sota kaikkien sotien lopettamiseksi. Sen loppumista seuraavan puolen vuosisadan aikana oli kaksi minuuttia rauhaa jokaista sotavuotta kohden.

Vuonna 1895 Alfred Nobel, dynamiitin keksijä, määräsi säätien tehtäväksi perustaa palkinnon, joka jaettaisiin aina henkilölle, joka on erittäin ansioitunut rauhan edistämisessä. Viime vuosina jotkut Nobelin rauhanpalkinnon voittajatkin ovat kuitenkin sekaantuneet väkivaltaisiin taisteluihin.

Tällä viikolla luemme siitä ainoasta, joka voi tuoda todellisen ja ikuisen rauhan.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 30.1.2020

GALILEAN SYNKKEYDEN LOPPU

(JES. 8:23-9:4)

Miksi Jes. 8:23 (RK 2012/VKR) alkaa sanalla ”mutta”, joka osoittaa kontrastia siihen, mitä edellä on sanottu?

Jes. 8:21, 22 kuvailee niiden toivotonta tilaa, jotka kääntyvät mieluummin okkultismin kuin oikean Jumalan puoleen: minne tahansa he katsovatkin, he ”näkevät vain ahdistavaa pimeyttä, tuskaista synkeyttä. Heidät on syösty pimeyteen.” (Jes. 8:22, RK 2012.) Vastakohtana tälle kerran on tuleva aika, jolloin ”ei jää pimeään se, mikä nyt on vaivan alla” (Jes. 8:23, VKR). Galilean seudun asukkaat mainitaan niinä, jotka saavat erityissiunauksena ”suuren valon” (Jes. 9:1). Kansa lisääntyy ja riemuitsee, koska Jumala on murskannut ”heidän käskijänsä sauvan” (Jes. 9:3).

Galilean alue otetaan tässä kuvauksen kohteeksi, koska se oli ensimmäisiä Israelin alueita, jotka vallattiin. Vastauksena Ahasin avunpyyntöön Tiglatpileser III valtasi Galilean ja Israelin Transjordanian alueet, vei osan kansasta vangeiksi ja muutti alueet Assyrian maakunniksi (2. Kun. 15:29). Jesajan sanoma on siis, että ensimmäisinä vallatut alueet saavat ensimmäisinä nähdä vapautuksen.

Ketä Jumala käyttää vapauttaakseen kansansa? Jes. 9:5, 6. Milloin ja miten Jes. 8:23-9:4 profetia toteutui? Matt. 4:12-25.

Ei ole sattumaa, että Jeesuksen varhainen maanpäällinen työ tapahtui Galilean alueella, jonne hän toi toivoa julistamalla hyviä uutisia Jumalan valtakunnasta, parantamalla sairaita ja vapauttamalla pahojen henkien riivaamia okkultismin kahleista (Matt. 4:24).

Tässä hyvä esimerkki siitä, miten Raamattu voi käyttää Vanhan testamentin tapahtumia esikuvina siitä, mitä tapahtuu Uuden testamentin aikoina. Herra sekoitti yhden aikakauden kuvauksia toiseen aikakauteen, kuten Matteuksen evankeliumin 24. luvussa, jolloin Jeesus sekoitti samaan puheeseen aineksia Jerusalemin tuhosta (vuonna 70 jKr.) ja maailmanlopun tuhosta.

Mistä Jeesus on sinut pelastanut? Millaisen henkilökohtaisen todistuksen voit antaa Kristuksen voimasta elämässäsi?

LAPSI ON SYNTYNYT MEILLE (JES. 9:5, 6)

Mikä on niin erityistä Jesajan kolmannessa kuvauksessa lapsen syntymästä? (Jes. 9:5, 6.)

Tällä vapauttajalla on useita nimiä. Muinaisessa Lähi-idässä useat nimet kuvasivat nimetyn henkilön suuruutta.

Jumalallinen Herran enkeli kuvaili Simsonin isälle omaa nimeään ihmeelliseksi (Tuom. 13:18, sama heprean kielen juuri) ja kohosi sitten taivasta kohti Manoahin uhrialtartilta nousevien liekkien mukana (Tuom. 13:20) toimien esikuvana siitä, miten hän tulisi uhraamaan itsensä yli tuhannen vuoden kuluttua.

Hänestä puhutaan Jumalana ("Väkevä Jumala") ja iankaikisena Luojana ("Iankaikkinen Isä"); ks. Luuk. 3:38 (RK 2012): "- - tämä Aadamin ja tämä Jumalan [poika]."

Hän on kuningas Daavidin hallitsijasuvussa; hänen rauhan valtakuntansa on oleva loputon.

Kaikki ominaisuudet huomioiden kuka yksin tämä lapsi voi olla? Ks. Luuk. 2:8-14.

Jotkut ovat koettaneet sovittaa ennustusta kuningas Hiskiaan, mutta kuvaus ylittää tavallisten ihmisten ominaisuudet. Vain yksi vastaa kuvausta: Jeesus Kristus, taivaallinen Jumalan Poika ja Luoja (Joh. 1:1-3, 14; Kol. 1:15-17; Kol. 2:9; Hepr. 1:2), joka syntyi pelastaakseen meidät ja antaakseen meille rauhan. Hän on saanut kaiken vallan taivaassa ja maan päällä ja hän on meidän kanssamme aina (Matt. 28:18-20). Säilyttäen jumaluutensa hän tuli pysyvästi ihmiseksi ja näin hän kykenee aina suhtautumaan myötätuntoisesti heikkouksiimme (Hepr. 4:15).

"Kun Kristus tuli maailmaamme, Paholainen oli maan päällä vastustamassa jokaista Kristuksen polullaan ottamaa askelta seimeltä Golgatalle asti. Paholainen oli syyttänyt Jumalaa siitä, että tämä vaati enkeleiltä itsekieltäymystä, vaikkei itse tiennyt lainkaan, mitä se tarkoitti, ja vaikkei itse tehnyt minkäänlaisia uhrauksia toisten hyväksi. Tämä oli se syytös, jonka Paholainen oli esittänyt Jumalaa vastaan taivaassa; ja kun Paholainen oli sitten karkotettu taivaasta, hän jatkuvasti syytti Herraa siitä, että tämä vaati palvelusta, jota ei itse antanut muille. Kristus tuli maailmaan vastaamaan näihin väärin syytöksiin ja paljastamaan Isän." (ISM 406, 407.)

**JUMA-
LAN VIHAN
RUOSKA**

(JES. 9:7-10:34)

Jes. 9:7-10:34 selittää jakeita Jes. 8:23-9:4, joissa ennustetaan vapautusta synkkyudessa vaeltaville ihmisille, jotka olivat luottaneet okkultismiin ja jääneet valloittajien ja sortajien käsiin: "[H]eidän käskijänsä sauvan sinä murskaat, niin kuin murskasit Midianin vallan." (Jes. 9:3.)

Lue Jumalan kansan kohtaamista kärsimyksistä, joista yllä olevat tekstit kertovat. Vertaa niitä kirouksiin, joista kerrottiin 3. Moos. 26:14-39. Miksi Jumala ranskaisi kansaansa vaihteittain mieluummin kuin kerralla? Mitä tämä kertoo Jumalan luonteesta ja tavoitteista?

Jos Jumala olisi halunnut tuhota kansansa, hän olisi voinut antaa heidät heti assyrialaisien käsiin. Hän on kuitenkin kärsivällinen, "koska ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät" (2. Piet. 3:9). Kuten tuomarien aikaan, Jumala antoi Juudan ja Israelin kokea tyhmyytensä seurauksia, jotta he ymmärtäisivät tekonsa ja heillä olisi mahdollisuus valita paremmin. Kun he jatkoivat pahuudessa ja paa-
duttivat sydämensä Jumalaa ja hänen vetoamuksiaan vastaan, Jumala otti varjelustaan pois vähän kerrassaan. Silti he jatkoivat kapinointiaan. Kierre syveni, kunnes Jumala ei voinut tehdä enempää.

Lue Jes. 9:7-10:2. Mihin synteihin kansa on syyllistynyt? Ketä vastaan he ovat rikkoneet? Kuka heidän keskuudessaan on syyllinen?

Tässä näemme Raamatun opetuksen valinnanvapaudesta. Jumala teki ihmisistä vapaita (hänen oli pakko, sillä muutoin ihmiset eivät olisi koskaan voineet aidosti rakastaa häntä), ja vapautteen kuuluu mahdollisuus toimia väärin. Kerta toisensa jälkeen Jumala pyrkii tavoittelemaan meitä paljastamalla rakkautensa ja luonteensa. Hän sallii meidän myös korjata väärin valintojemme hedelmää (kipua, kärsimystä, pelkoa, sekasortoa jne.) auttaakseen meitä tajuamaan, mihin hänen luotaan pois kääntyminen johtaa. Usein tämäkään ei saa ihmisiä luopumaan synnistä ja palaamaan Herran luo. Vapaa tahto on upea asia. Emme olisi ihmisiä ilman sitä. Voi niitä, jotka käyttävät sitä väärin!

JUURI JA VESA

(JES. 11)

Kuka on lisain kannosta nouseva verso (Jes. 11:1)? Ks. myös Sak. 3:8; 6:12.

Jes. 11:1 jatkaa samaa kaadetun puun kuvakieltä, jota käytettiin Jes. 10:33, 34. "lisain kanto" edustaa ajatusta siitä, että Daavidin (lisain pojan) hallitsijasuku menettäisi valtansa (Dan. 4:10-17, 20-26). Näennäisesti tuhoon tuomitusta kannosta nousisi kuitenkin verso/vesa eli Daavidista polveutuva hallitsija.

Uutta hallitsijaa kutsutaan myös lisain juurivesaksi (Jes. 11:10). Kuvaus sopii vain Kristukseen, joka on "Daavidin juurivesa ja hänen sukuaan, se kirkas aamutähti" (Ilm. 22:16, RK 2012). Kristus tuli Daavidin sukulinjasta (Luuk. 3:23-31), joka polveutui Kristuksen luomasta Adamista, joka oli Jumalan poika (Luuk. 3:38; Joh. 1:1-3, 14). Kristus oli siis yhtä aikaa sekä Daavidin esi-isä että hänen jälkeläisensä!

Millä tavoin Daavidin sukulinjan uusi hallitsija poistaa synnin ja luopumuksen pahat vaikutukset? Jes. 11.

Hän ajattelee ja toimii sopusoinnussa Herran kanssa, hän tuomitsee oikeudenmukaisesti, rankaisee pahoja ja tuo rauhan. Kun hän saa vallan, Herra tuo takaisin Israelin ja Juudan uskolliset jäännökset ja ennallistaa ja yhdistää heidät (vrt. Jes. 10:20-22). Silloin kuningaskunta on vahva ja yhtenäinen, kuten Daavidin päivinä. Uusi hallitsija on kuitenkin suurempi kuin Daavid, sillä hän palauttaa rauhan koko luomakuntaan: saalistajat eivät ole enää lihansyöjiä, vaan elävät rauhallista rinnakkaiseloa eläinten kanssa, joita ennen saalistivat (Jes. 11:6-9).

Miten Jes. 11 puhuu Kristuksen ensimmäisestä tulemisesta, hänen toisesta tulemisestaan vai molemmista?

Molemmat tulemiset on esitetty tässä yhtenä kuvauksena, koska ne ovat yhden kokonaisuuden kaksi osaa, kuin sileän tason kaksi eri puolta. Pelastussuunnitelman toteutuminen vaatii molemmat tulemiset: ensimmäisen, joka on jo tapahtunut; ja toisen, jonka toteutumista odotamme kaikkien toivitemme täyttymyksenä.

**”SINÄ
LOHDUTIT
MINUA”
(JES. 12:1-6)**

Jes. 12 on lyhyt ylistyspsalmi Jumalalle hänen armollisesta ja voimallisesta lohdutuksestaan. Psalmi puetaan ennallistettuna jäännöksen sanoiksi, ja se vertaa luvattua vapautusta vapautukseen, jonka heprealaiset kokivat lähtiessään Egyptistä (ks. Jes. 11:16). Se on kuin Mooseksen ja israelilaisten laulu, kun he pelastuivat faraon armeijalta Punaisella merellä (ks. 2. Moos. 15).

Vertaa tätä Jes. 12. luvun laulua Ilm. 15:2-4 Mooseksen ja Karitsan lauluun. Mistä molemmissa lauluissa ylistetään Jumalaa?

Jes. 12:2 sanoo lähestulkoon sen, että tuleva pelastaja on Jeesus. Jakeessa sanotaan: ”Jumala on minun pelastajani. – – hän pelasti minut.” Nimi ”Jeesus” merkitsee ’Herra on pelastus’ tai ’Herra pelastaa’ (vrt. Matt. 1:21).

Mikä merkitys on sillä, että Jeesuksen nimeen on kätetty merkitys ”Herra on pelastus”?

Herra ei ainoastaan *anna pelastusta* (Jes. 12:2), vaan hän itse on pelastus. Israelin Pyhän läsnäolo meidän keskellämme (Jes. 12:6) on meille kaikki kaikessa. Jumala on meidän kanssamme! Jeesus ei vain *tehnyt* ihmeitä, vaan hän *”tuli* lihaksi ja asui meidän keskellämme” (Joh. 1:14, kursivointi lisätty). Hän ei vain kantanut syntejämme ristillä, vaan hänet tehtiin synniksi meidän tähtemme (2. Kor. 5:21, RK 2012). Hän ei vain tuo rauhaa, vaan hän on meidän rauhamme (Ef. 2:14).

Ei ihme, että ”Iisain juurivesa kohoaa merkkiviirinä kansoille” (Jes. 11:10). Kun hänet korotetaan ristille, hän vetää kaikki kansat luokseen (Joh. 12:32, 33). Jäännös palaa takaisin ”väkevän Jumalan luo” (Jes. 10:21) – hänen, joka on meille syntynyt lapsi, ”Rauhan Ruhtinas” (Jes. 9:6).

Lue Room. 3:24, jossa kerrotaan, että lunastus on Jeesuksessa. Saamme hänessä olevan lunastuksen uskon kautta, emme tekojen kautta, sillä mitkään tekomme eivät ole riittävän hyviä lunastamaan meitä. Vain Kristuksen teot, jotka hän uskon kautta lukee meidän hyväksemme, tuovat lunastuksen. Miten tämä totuus antaa sinulle toivoa ja varmuuden pelastuksesta?

KERTAUS

Lisäaineisto: ”Maallinen isä ikävöi poikaansa. Hän katselee pienokaisensa kasvoja ja vapisee ajatellessaan elämän vaaroja. Hän haluaa suojata rakkaintaan saatanaan vallalta ja varjella hänet kiusauksista ja taisteluista. Jumala antoi ainosyntyisen Poikansa paljon ankarampaan taisteluun ja suurempaan vaaraan, jotta elämän tie olisi turvallinen meidän pienokaistemme kulkea. ’Siinä on rakkaus.’ Ihmettele, oi taivas, ja hämmästy, oi maa!” (4AO 32.)

”Kristus suostui täyttämään ne ehdot, jotka tuli täyttää, jotta ihminen voisi pelastua. Kukaan enkeli tai ihminen ei ollut riittävä siihen suureen työhön, joka piti tehdä. Yksin Ihmisen Poika oli korotettava, sillä vain olemukseltaan ikuinen olento saattoi suorittaa lunastustyön. Kristus suostui siihen, että hänet liitettäisiin uskottomiin ja syntisiin, että hän saisi ihmisen luonnon, että hän antaisi oman verensä ja tekisi itsestään syntiuhrin. Taivaan neuvostoissa ihmisen syyllisyys punnittiin, synnin rangaistus arvioitiin, ja silti Kristus ilmoitti päätöksensä ottaa vastuulleen vastata ehtoihin, joiden kautta voitaisiin tarjota toivo langenneelle ihmisluvulle.” (Signs 5.3.1896.)

Keskustelunaihe:

Kuten näimme Jes. 11. luvussa, Herra esitti Kristuksen molemmat tulemiset yhdessä kuvauksessa. Tämä auttaa selittämään ainakin osittain sen, miksi jotkut juutalaiset eivät hyväksyneet Kristusta tämän ensimmäisessä tulemisessa, sillä he odottivat hänen tekevän asioita, jotka tapahtuvat vasta toisessa tulemisessa. Miten tärkeää siis on, että meillä on oikeanlainen ymmärrys Kristuksen tulon luonteesta? Miten väärät käsitykset esimerkiksi Kristuksen toisesta tulemisesta voivat asettaa ihmiset alttiiksi Paholaisen suurelle lopun ajan eksytykselle? (Ks. Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 8, s.119–137 tai *Suuri taistelu*, s. 596–613 tai *Suuri taistelu*, taskup. s. 388–399.)

Jumalaksi tekeytymistä

”Tämä on meidän Jumalamme! Häneen me panimme toivomme, ja hän pelasti meidät. Tämä on Herra, häneen me kiinnitämme toivomme, iloitkaamme ja riemuitkaamme! Hän pelastaa meidät.” (Jes. 25:9.)

Avaintekstit:

Jes. 13;
Jes. 13:2–22;
Jes. 14;
Jes. 24–27.

Pastori oli juuri pitänyt syvällisen saarnan ylpeydestä. Saarnan jälkeen kuulijakunnassa ollut nainen odotti pastoria ja kertoi tälle olevansa kovin ahdistunut ja haluavansa tunnustaa suuren synnin. Pastori kysyi, mikä tuo synti oli.

”Nainen vastasi: ’Ylpeyden synti, sillä joitakin päiviä sitten istuin peilin edessä tunnin ajan ihailemassa omaa kauneuttani.’

’Voi sentään’, pastori vastasi, ’ei se ollut ylpeyden synti — se oli mielikuvituksen synti.’” – C. E. McCartney (toim. Paul Lee Tan, *Encyclopedia of 7700 Illustrations: Sings of the Times*), s. 1100.

Siitä lähtien kun synti sai alkunsa mahtavan enkeliolennon sydämessä, ylpeys ei ole kunnioittanut todellisuuden rajoja (sen paremmin enkeleiden kuin ihmistenkään keskuudessa). Pahimmalta ongelma näyttää niissä, jotka hautovat miellessään hengellistä ylpeyttä, mikä on melko sääliittävä piirre olennoissa, jotka ovat niin turmeltuneita, että heidän pelastuksensa on täysin riippuvainen jonkun toisen teoista heidän puolestaan.

Tällä viikolla tarkastelemme ylpeyden ja itsensä korottamisen alkuperää.

KANSOJEN TUOMIO

(JES. 13)

Jes. 13:1 mainitsee Jesajan tekstin kirjoittajaksi (vrt. Jes. 1:1; Jes. 2:1). Vaikuttaa siltä, että tästä alkaa uusi jakso Jesajan kirjassa. Luvut 13–23 sisältävät tuomion ennustuksia eri kansoille.

Miksi profetiat eri kansoja vastaan alkavat Babylonian tuomiota koskevasta ennustuksesta?

Jes. 10:5–34 oli jo ilmoitettu tuomio, joka kohtaisi Assyriaa, joka oli Jesajan päivinä suurin uhka. Jes. 14:24–27 toistaa lyhyesti Herran suunnitelman murtaa Assyria. Muutoin luvut 13–23 käsittelevät muita uhkia, joista Babylon oli suurin.

Rikasta ja vanhaa kulttuurillista, uskonnollista ja poliittista perintöä kantavasta Babyloniasta kehkeytyi myöhemmin suurvalta, joka valloitti Juudan ja vei sen asukkaat pakkosiirtolaisuuteen. Jesajan aikana ei näyttänyt ilmeiseltä, että Babylonia voisi uhata Jumalan kansaa. Suurimman osan Jesajan aikaa Assyria alisti Babyloniaa. Vuodesta 728 eKr. eteenpäin, jolloin Tiglatpileser III otti Babylonian valtaansa ja hänestä tuli sen kuningas hallitsijanimellä Pulu (tai Pul; ks. 2. Kun. 15:19; 1. Aik. 5:26), Assyrian kuninkaat ottivat Babylonian aina uudestaan valtansa alle (710 eKr., 702 eKr., 689 eKr., 648 eKr.) Lopulta Babylonia kuitenkin nousisi suurvallaksi, joka tuhoaisi Juudan valtakunnan.

Lue Jes. 13. Miksi rakastava Jumala tekee tai sallii tällaista? Varmasti viattomatkin joutuivat kärsimään (Jes. 13:16), eikö vain? Miten ymmärrämme Jumalan toiminnan? Eikö se, että rakkauden Jumala reagoi tällä tavalla, ole riittävä todiste siitä, miten paha synti on? Nämä ovat Jeesuksen varoituksen sanoja, jotka hän esittää Jesajan kautta. Kyseessä on sama Jeesus, joka antoi anteeksi, paransi, vetosi ja kehotti syntisiä tekemään parannuksen. Miten sinä ymmärrät tämän puolen rakastavan Jumalan luonteessa? Kysy itseltäsi myös: Voisiko tämä viha itse asiassa kummuta hänen rakkaudestaan? Jos voi, niin miten? Tai tarkastele asiaa toisesta näkökulmasta, ristin näkökulmasta. Jeesus itse kantoi ristillä maailman synnit kärsien enemmän kuin kukaan on koskaan kärsinyt, jopa enemmän kuin nuo "viattomat", jotka joutuivat kärsimään kansan synnin tähden. Miten Kristuksen kärsimys ristillä auttaa vastaamaan näihin vaikeisiin kysymyksiin?

**ENTINEN
SUURI
BABYLONIN
KAUPUNKI
(JES. 13:2-22)**

Vuonna 626 eKr. kaldealainen Nabopolassar nosti Babylonian loistoon kukistamalla (Meedian kanssa) Assyrian. Hän teki itsestään Babylonian kuninkaan ja aloitti uus-babylonialaisen dynastian. Hänen poikansa Nebukadnessar II valloitti Juudan ja vei sen asukkaat pakkosiirtolaisuuteen.

Millaisen lopun Babylonin kaupunki viimein sai? Ks. Dan. 5.

Vuonna 539 eKr. Kyyros valloitti Babylonin osaksi Meedian ja Persian valtakuntaa (Dan. 5) ja kaupunki menetti itsenäisyytensä. Vuonna 482 eKr. Kserkses I tukahdutti babylonilaisten kapinan Persian hallintoa vastaan. Hän poisti pääjumala Mardukin patsaan ja tuhosi linnoituksia ja temppeleitä.

Aleksanteri Suuri valloitti Babylonin persialaisilta 331 eKr. Huolimatta hänen lyhytikäisestä unelmastaan tehdä Babylonista itäisen valtakuntansa pääkaupunki, kaupunki rapistui useiden vuosisatojen ajan. Vuoteen 198 eKr. tultaessa roomalainen Septimius Severus löysi Babylonin hylättynä ja autioituneena. Tänä päivänä joitakin irakilaisia kyläläisiä asustaa tuon muinaisen kaupungin alueella, mutta kaupunkia ei ole rakennettu uudestaan.

Babylonin kohtalo, jota Jes. 13 kuvaa, vapauttaa Jaakobin jälkeläiset, jotka ovat olleet Babylonin sorron alla (Jes. 14:4-6). Ennustus toteutui, kun Kyyros valloitti Babylonin vuonna 539 eKr. Vaikka hän ei tuhonnut kaupunkia, se oli lopun alkua Babylonille, eikä se enää koskaan sen jälkeen uhannut Jumalan kansaa.

Jes. 13 kuvailee Babylonin kukistumisen jumalallisena tuomiona. Soturit, jotka valtaavat kaupungin, ovat Jumalan lähettämiä (Jes. 13:2-5). Tuomion aikaa kutsutaan ”Herran päiväksi” (Jes. 13:6, 9). Jumalan viha on niin vahvaa, että se vaikuttaa jopa tähtiin, aurinkoon, kuuhun, taivaisiin ja maahan (Jes. 13:10, 13).

Vertaa tätä Tuom. 5, jossa Deboran ja Barakin laulu kuvaillee, miten Herran liikkuessa maa vapisee ja pilvet syöksevät vettä (Tuom. 5:4). Tuom. 5:20, 21 kuvaillaan, miten luonto, mukaan lukien tähdet, on mukana taistelussa sortajaa vastaan.

Miten Babyloniassa elänyt ihminen olisi suhtautunut Jes. 13. luvun sanoihin?

**UUOREN
"KUNIN-
KAAN"
KUKISTUMI-
NEN**

(JES. 14)

Jatkona Babylonian kukistumiselle (Jes. 13), jonka yhteydessä Jumalan kansa vapautuu (Jes. 14:1-3), Jes. 14:4-23 esittää pilkkalaulun (ks. myös Miika 2:4; Hab. 2:6) Babylonian kuninkaasta. Sitä ei ole tarkoitettu kirjaimellisesti otettavaksi, sillä siinä kuvataan, miten kuolleet kuninkaat ottavat kollegansa vastaan tuonelassa (Jes. 14:9, 10), jossa tämän vuoteena ovat madot ja toukat (Jes. 14:11). Tämä oli dramaattinen tapa kertoa ylpeän kuninkaan alentamisesta, ei siis mikään kannotto kuolleiden tilaan.

Miten Jes. 14:12-14 soveltuu Babylonian kuninkaaseen?

Babylonian kuninkailta ei puuttunut itseluottamusta (Dan. 4, 5). Se, että joku pyrki korottamaan itsensä "Korkeimman vertaiseksi" (Jes. 14:14), ylittää kuitenkin jo kaikkein paisuneimman egon. Vaikka kuninkaat kerskuivat vahvoilla yhteyksillään jumaliin, he olivat silti alamaisia niille. Tämä osoitettiin joka vuosi Babylonian uudenvuoden juhlissa, jolloin kuninkaan piti riisua kuninkuuden arvomerkkinsä ennen kuin lähestyi Marduk-jumalan patsasta, jotta hänen kuninkuutensa voitaisiin uudelleen vahvistaa. Sitä, että kuningas syrjäyttäisi edes yhden vähäisimmistä jumalista, olisi pidetty hulluutena ja itsemurhana.

Kuten Jes. 14, samoin Hes. 28 tunnistaa Tyroksen hallitsijassa taivasta haastavaa ylpeyttä. Tässäkin kuvaus ylittää maallisen hallitsijan ominaisuudet. Tämä ylpeä vallanpitäjä oli Eedenissä; vartijaenkeli, kerubi Jumalan pyhällä vuorella, täydellinen siihen asti, kunnes hänestä löytyi syntiä ja Jumala heitti hänet ulos. Lopulta hänet tuhotaan tulella. (Hes. 28:12-18.) Jos sanoja sovellettaisiin ihmiseen, ne olisivat niin kuvainnollisia, että olisivat lopulta merkityksettömiä. Ilm. 12:7-9 kertoo mahtavasta olennoista, joka heitettiin taivaasta: Paholainen, "tuo koko ihmiskunnan eksyttävä" (Ilm. 12:9), joka petti Eevaa Eedenissä (1. Moos. 3).

"[S]inä sanot: 'Minä olen jumala; minä istun jumalten istuimella keskellä merta.' Ihminen sinä olet, et jumala[.]'" (Hes. 28:2.) Paholainen tuhoutuu tulella (Ilm. 20:10), eikä enää palaa maailmankaikkeutta vaivaamaan.

Vrt. Jes. 14:13, 14 kohtiin Matt. 11:29; Joh. 13:5 ja Fil. 2:5-8. Millainen Jumalan luonne on Paholaisen luonteeseen verrattuna? Miten Herra suhtautuu ylpeyteen, ylimielisyyteen ja itsensä korottamiseen?

TAIVAAN PORTTI (JES. 13, 14)

Jes. 14. luvun pilkkalaulu Paholaisesta, langenneesta kointähdestä, sarastuksen pojasta (Jes. 14:12), sekoittuu pilkkalauluun Babylonian kuninkaasta. Miksi? Vrt. Ilm. 12:1-9, jossa Paholaiseksi tunnistettu lohikäärme (Ilm. 12:9) yrittää tuhota lapsen heti tämän synnyttyä. Ilm. 12:5 paljastaa lapsen Kristukseksi. Mutta kuningas Herodeshan yritti tappaa Jeesus-lapsen (Matt. 2). Lohikäärme kuvaa sekä Paholaista että Rooman valtaa, jota Herodes edusti, sillä Paholainen toimii ihmisten kautta. Paholainen oli voima myös Babylonian ja Tyroksen kuninkaan taustalla.

Miksi Babylon viittaa myöhemmin Roomaan (1. Piet. 5:13) ja pahaan voimaan, josta Ilmestyskirja kertoo (Ilm. 14:8; 16:19; 17:5; 18:2, 10, 21)?

Kuten kirjaimellinen Babylon, Rooma ja Ilmestyskirjan "Babylon" ovat ylpeitä, häikäilemättömiä valtoja, jotka sortavat Jumalan kansaa. Ks. erityisesti Ilm. 17:6: se oli "juopunut pyhien verestä". Ne kapinoivat Jumalaa vastaan. "Babylon" oli babylonian kielellä *bab ili*, 'jumalten portti', viitaten paikkaan, josta on pääsy jumalalliseen valtakuntaan. Vrt. 1. Moos. 11, jossa ihmiset rakensivat Babylonin tornin, jotta heidän ei tarvitsisi vastata Jumalalle mistään.

Kun Jaakob heräsi unesta, jossa näki tikkaiden yhdistävän taivaan ja maan, hän huusi: "Tämä on - - Jumalan asuinsija ja itse taivaan portti." (1. Moos. 28:17.) Jumalan asuinsija on taivaan portti! Sieltä löytyy pääsy Jumalan valtakuntaan. Jaakob antoi paikalle nimeksi Betel, 'Jumalan huone'.

"Taivaan portti" ja "jumalten portti" olivat vastakkaisia tapoja saavuttaa jumalallinen valtakunta. Jaakobin tikkaat lähtivät taivaasta. Jumala laski ne ylhäältä. Babylon torneineen ja temppeleineen oli ihmisten rakentama alhaalta ylöspäin. Nämä vastakkaiset tavat edustavat vastakkaisia teitä pelastukseen: Jumalan armo vs. ihmisen teot. Aito usko perustuu nöyrään Betelin malliin: "Armosta Jumala on teidät pelastanut - -." (Ef. 2:8, 9.) Väärä uskonto (lakihenkisyys, maallinen humanismi) perustuu ylpeään Babylonin malliin.

Vietettyään muutaman vuoden zen-luostarissa lauluntekijä Leonard Cohen sanoi haastattelussa: "En ole pelastettu." Mitä hänen olisi pitänyt tietää pelastuksesta?

**SIIONIN
LOPULLINEN
VOITTO**
(JES. 24-27)

Muista kansoista annettujen ennustusten jälkeen (Jes. 13-23), Jes. 24-27 kuvailee maailmanlaajuisessa mittakaavassa Jumalan vihollisten lopullista tappiota ja Jumalan kansan vapautusta.

Miksi Jesajan kuvaus maan autioitumisesta (Jes. 24) muistuttaa Ilmestyskirjan kuvausta tuhatvuotiskauden tapahtumista (Ilm. 20)?

Kuten Jes. 13-14 kohdalla, kirjaimellisen Babylonian piirteet soveltuvat myöhempiinkin valtoihin, ja "Babylonian kuningas" edustaa yhteenliittymää ihmishallitsijoiden ja heidän taustallaan vaikuttavan neron, itsensä Paholaisen, välillä. Niinpä sanoma Babylonian kaatumisesta (Jes. 21:9), voidaan toistaa myös myöhempänä aikana (Ilm. 14:8; Ilm. 18:2), ja Paholainen tuhotaan lopulta Kristuksen toisen tulemisen jälkeen (Ilm. 20:10). Vaikka kirjaimellisen Babylonian tuho oli "Herran päivä" (Jes. 13:6, 9), toinen suuri ja kauhistuttava Herran päivä on tulossa (Joel 3:4; Mal. 3:23; vrt. Sef. 1:7).

Samalla tavoin Jes. 24. luvussa profeetan näky ulottuu hänelle itselle tutuista olosuhteista aikaan, jolloin "[k]uu kalpee, aurinko häpeää, kun Herra Sebaot hallitsee Siionin vuorella ja Jerusalemissa" (Jes. 24:23). Jesaja varmaankin ajatteli, että näky koski sitä Jerusalemiä, jonka hän tunsikin, mutta Ilmestyskirja selittää, että näky saa täyttymyksensä uudessa Jerusalemissa (Ilm. 21:2). "Kaupunki ei myöskään tarvitse valokseen aurinkoa eikä kuuta, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa." (Ilm. 21:23.)

Hävittääkö Jumala todella kaikki pahat?

Ks. Jes. 28:21. Jumalan toteuttamaa tuhoamistyötä kutsutaan oudoksi. Tuhoaminen on Jumalalle outo teko, koska hän ei haluaisi toimia näin, mutta hän silti tekee työnsä ja toteuttaa tekonsa. On totta, että synti kantaa mukanaan itsetuhon siemeniä (Jaak. 1:15), mutta koska Jumalalla on lopullinen valta elämästä ja kuolemasta ja hän päättää lopullisen tuhoamisen ajan, paikan ja tavan (Ilm. 20), on turha väittää, että hän antaisi synnin kirouksen loppua jollakin passiivisella tavalla: antamalla synn ja seurauksen lain johtaa luonnolliseen lopuunsa.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Saammeko pelastuksen, jos täytämme jotkin tietyt ehdot? – Emme koskaan pääse Kristuksen luo ehtoja täyttämällä. Miten sitten tulemme Kristuksen luo? Se on ehtona, että elävän uskon kautta turvaudumme täysin ja kokonaan ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajan veren ansioihin. Kun sen teemme, tekemme ovat vanhurskauden tekoja. Kun Jumala kutsuu syntistä meidän maailmassamme, kutsuun ei sisälly ehtoja; Kristuksen kutsu itsessään vetää Jumalan puoleen, eikä siinä vaadita, että ’sinun on nyt vastattava päästäksesi Jumalan luo’. Syntinen tulee, ja Jumala antaa hänen mieleensä näyn Kristuksesta korotettuna Golgatan ristille. Tämän nähdessään hän tarttuu kiinni rakkauteen, joka on suurempaa kuin kuvitella saattaa.” (6MR 32.)

Keskustelunaiheita:

1. Katso yllä olevaa lainausta Ellen Whitelta. Lue se keski­viikon tutkisteluosuuden valossa. Mitä kirjoittaja pyrkii sanomaan meille? Huomaa, miten lausunnossa näkyy kristityn vaellukseen liittyvät molemmat osatekijät: usko ja sitten teot. Miten kirjoittaja erottelee nämä kaksi?

2. Miksi ylpeys ja ylimielisyys ovat niin vaarallisia syntejä? Miksi niistä on vaikea päästä eroon? Voiko se johtua siitä, että juuri nämä ominaisuudet tekevät ihmisen sokeiksi sille, että hänen tulisi päästä niistä eroon? Jos olet ylpeä, ajattelet olevasi ihan hyvä, ja jos ajattelet olevasi ihan hyvä, miksi sinun pitäisi muuttua? Miten ristin (ainoan pelastuskeinon) pohtiminen voi olla tehokas lääke ylpeyteen ja ylimielisyyteen?

3. Näkeekö Jesaja mitään toivoa muiden kansojen ihmisille? Ks. esim. Jes. 25:3, 6; Jes. 26:9 (vrt. Ilm. 19:9).

Assyrialaistaisten kukistuminen

"Herra Sebaot, Israelin Jumala, sinä jonka istuinta kerubit kannattavat! Sinä, yksin sinä olet maailman kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet luonut taivaan ja maan." (Jes. 37:16.)

Avaintekstit:

Jes. 36:1;
Jes. 36:2-20;
Jes. 36:21-37:20;
Jes. 37:21-38;
Jes. 38, 39.

Laaha mies kävelee paljain jaloin kahden poikansa kanssa eteenpäin. Toinen perhe on lastannut kaiken omaisuutensa riutuneen härkäparin vetämiin käreihin. Mies ohjaa härkiä kahden naisen istuessa käreissä. Vähemmän onnekkailta ihmisillä ei ole kärejä, joten he joutuvat kantamaan omaisuutensa harteillaan.

Sotilaita on kaikkialla. Jyskyttävä muurinmurtaja murskaa kaupungin portit. Muurinmurtajan päällä seisovat jousimiehet ampuvat nuoliaan muurinharjalla kaupunkia puolustavia kohti. Joka puolella on käynnissä kauhistuttava verilöyly.

Sitten siirrytään pikakelauksella eteenpäin. Kuningas istuu majesteettillisesti valtaistuimellaan vastaanottamassa sotasaalista ja -vankeja. Jotkut vangit lähestyvät kuningasta kädet ylhäällä, armoa anoen. Toiset polvistuvat tai kyyristelevät hänen edessään. Kuvaukset näistä tapahtumista, joissa kuningas on osallisena alkavat näillä sanoilla: "Sanherib, maailman kuningas, Assyrian kuningas", ja jatkuvat sellaisilla ilmauksilla kuin "istui *nēmedu*-valtaistuimella ja Laksin kaupungin sotasaalista tuotiin hänen nähtäväkseen". – John Malcolm Russell, *The Writing on the Wall* (Winona Lake, Indiana: Eisenbrauns, 1999), s. 137, 138.

Nämä kuvasarjat, jotka kerran koristivat Sanheribin "vailla kilpailijaa olevaa palatsia", löytyvät tänä päivänä Lontoon British Museumista, ja millainen tarina niillä onkaan kerrottavanaan Jumalan kansaksi tunnustautuvien ahdingosta!

13.2. Kristillisen kodin ja avioliiton päivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 13.2.2021

SE PIENELLÄ PAINETTU

(JES. 36:1)

Mitä Juudalle tapahtui? 2. Kun. 18:13; 2. Aik. 32:1; Jes. 36:1.

Kun uskonon kuningas Ahas kuoli, Hiskia peri valtakunnan, joka oli jo menettänyt täyden itsenäisyytensä. Koska Juuda oli ostanut Assyrialta liittoapua Syyriaa ja Israelia vastaan, sen oli edelleen jatkettava "suojelurahan" maksamista Assyrialle (ks. 2. Aik. 28:16–21). Kun Assyrian kuningas Sargon II kuoli kaukaisilla taistelukentillä ja hänen jälkeensä valtaan nousi Sanherib vuonna 705 eKr., Assyria vaikutti haavoittuvaiselta. Assyrialaiset tekstit ja Raamattu paljastavat, että Hiskia tarttui tähän tilaisuuteen nousta kapinaan (ks. 2. Kun. 18:7). Hän ryhtyi määrätietoisiin toimiin Assyrian vastaisen kapinan johtajana alueensa pienten kansakuntien keskuudessa.

Valitettavasti Hiskia aliarvioi Assyrian mahdin. Vuonna 701 eKr., kun Sanherib oli alistanut valtakuntansa muut alueet, hän ryhtyi tuhoavalla voimalla taisteluun Syyria-Palestiinaa vastaan ja hävitti Juudan.

Miten Hiskia valmistautui yhteenottoon Assyrian kanssa? 2. Aik. 32:1-8.

Kun Hiskia näki, että Sanherib aikoi valloittaa pääkaupunki Jerusalemin, hän ryhtyi mittaviin valmisteluihin Assyrian kanssa tapahtuvan yhteenoton varalta. Hän vahvisti muureja, varusti ja organisoi armeijaansa, lisäsi Jerusalemin vesivarastojen turvallisuutta (ks. myös 2. Kun. 20:20; 2. Aik. 32:30). Merkittävä Siloan vesitunneli, jonka yhteydestä on löytynyt tunnelin rakentamisesta kertova piirtokirjoitus, ajoittuu lähes varmasti aikaan, jolloin Hiskia valmistautui piirityksen varalle.

Yhtä tärkeää kuin sotilaallinen ja organisatorinen johtajuus, jota Hiskia tarjosi, oli hänen tarjoamansa hengellinen johtajuus hänen koettaessaan pitää kansan moraalia yllä tuona pelottavana aikana. "Mutta Juudan kuningas oli päättänyt osaltaan valmistautua torjumaan vihollista, ja suoritettuaan kaiken, mikä ihmiskyvyin ja -voimin oli tehtävissä, hän oli koonnut joukkonsa ja kehottanut niitä olemaan rohkealla mielellä." (3AO 177.)

PROPA- GANDAA

(JES. 36:2-20)

Assyrian hallitsijat olivat raakoja ja älykkäitä. Heidän tavoitteenaan oli vauraus ja valta, ei pelkkä tuhoaminen (vrt. Jes. 10:13, 14). Miksi tuhlatat resursseja kaupungin valloittamiseen, jos sen voisi suostutella antautumaan? Ollessaan piiritäessä Lakisin kaupunkia Sanherib lähetti rabsaken (VKR/RK 2012), korkea-arvoisen sotajoukkojen komentajan, ottamaan Jerusalemin haltuunsa propagandan avulla.

Millaisilla väitteillä komentaja pelotteli Juudaa? Jes. 36:2-20; 2. Kun. 18:17-35; 2. Aik. 32:9-19.

Komentaja esitti vakuuttavia väitteitä. Ette voi luottaa Egyptin apuun. Se on heikko ja epäluotettava. Ette voi luottaa Heran apuun. Hiskia on loukannut häntä hävittämällä uhrikukuloita ja alttareita, ja käskenyt ihmisiä palvelemaan Herraa vain yhden alttarin luona Jerusalemissa. Herra on Assyrian puolella ja on käskenyt Sanheribin tuhoamaan Juudan. Teillä ei ole tarpeeksi miehiä hoitamaan kahtatuhatta hevosta.

Välttääksenne piirityksen luovuttakaa nyt, niin teitä tullaan kohtelemaan hyvin. Hiskia ei voi pelastaa teitä. Muidenkaan maiden jumalat eivät ole pelastaneet niitä Assyrian valtaukselta. Voitte olla siis varmoja, ettei teidänkään Jumalanne voi pelastaa teitä.

Puhuiko komentaja totta?

Hänen puheensa olivat monelta osin totta, ja siksi hänen väitteensä olivat vakuuttavia. Niitä puolsi se, että hän oli juuri tullut vajaan 50 km:n päässä sijaitsevasta Lakisista, jossa assyrialaiset parhaillaan näyttivät, mitä tapahtui vahvasti varustetulle kaupungille, joka julkesi vastustaa heitä. Lisäksi hänellä oli vahvat sotajoukot mukanaan (Jes. 36:2). Juudan asukkaat tiesivät, mitä muualla Assyriaa vastaan taistelleille armeijoille ja kaupungeille oli käynyt (esim. Samarialle, Israelin pääkaupungille: 2. Kun. 18:9, 10). Siksi heillä ei ollut syytä epäillä, etteikö Jerusalemi olisi tuhoon tuomittu (vrt. Jes. 10:8-11). Komentaja oli oikeassa myös siinä, että Hiskia oli tuhonnut uhripaikkoja keskittääkseen jumalanpalveluksen Jerusalemin temppeliin (2. Kun. 18:4; 2. Aik. 31:1). Mutta oliko uudistus loukannut Herraa? Aikoisiko Herra pelastaa heidät? Oli Jumalan asia vastata tähän kysymykseen!

**RAVISTELTU,
MUTTA EI
HYLÄTTY**

**(JES. 36:21-
37:20)**

Miten komentajan ovela retoriikka vaikutti Hiskiaan ja hänen virkamiehiinsä? 2. Kun. 18:37-19:4; Jes. 36:21-37:4.

Ytimiään myöten järkyttyneenä, ahdistuneena ja surevana Hiskia kääntyi Jumalan puoleen. Nöyrästi hän etsi esirukousta Jesajalta - tuolta profeetalta, jonka neuvoista hänen isänsä ei ollut piitannut.

Miten Jumala rohkaisi Hiskiaa? Jes. 37:5-7.

Sanoma oli lyhyt, mutta riittävä. Jumala oli kansansa puolella. Jesaja ennusti, että Sanherib kuulisi huhun, joka saisi hänet luopumaan hyökkäyksestä Juudaa vastaan. Ennustus kävi toteen välittömästi.

Hetkellisesti turhautuneena, mutta ei missään tapauksessa lopullisesti periksi antaneena, Sanherib lähetti Hiskialle uhkaavan viestin: "Älköön sinua pettäkö jumalasi, johon luotat, kun sanot: 'Jerusalem ei joudu Assyrian kuninkaan käsiin.' - - Entä ne kansat, joita isäni tuhosivat? Pelastivatko niitä niiden jumalat?" (Jes. 37:10, 12; ks. myös 2. Aik. 32:17.)

Tällä kertaa Hiskia meni suoraan temppeliin ja levitti saamansa kirjeen Herran Sebaotin eteen, hänen "jonka istuinta kerubit kannattavat" (Jes. 37:14-16).

Miten Hiskian rukous kuvasi sitä, mikä oli vaakalaudalla tässä Jerusalemin kriisissä? Jes. 37:15-20.

Sanherib oli kärkevästi hyökännyt Hiskian vahvinta puolustusta vastaan, joka oli hänen uskonsa Jumalaan. Sen sijaan, että olisi luhistunut kasaan, Hiskia vetosi Jumalaan, että tämä näyttäisi, kuka oli, "jotta kaikki maailman valtakunnat oppisivat tietämään, että sinä yksin olet Herra" (Jes. 37:20).

Lue rukoillen läpi Hiskian rukous (Jes. 37:15-20). Mihin Jumalan ominaisuuksiin Hiskia keskittyy? Mikä sellainen periaate on tässä rukouksessa nähtävissä, joka voi antaa meille rohkaisua ja voimaa pysyä uskollisina omissa henkilökohtaisissa kriiseissämme?

MITEN KER- TOMUS PÄÄTTYI

(JES. 37:21-38)

Sanherib valloitti 46 kaupunkia, piiritti Jerusalemin ja vangitsi juutalaisen Hiskian ”Jerusalemiin, omaan kuninkaalliseen asuntoonsa kuin linnun häkkiin”. – James B. Pritchard (toim.), *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament* (Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1969), s. 288. Huolimatta Sanheribin mieltymyksestä propagandaan suuren egonsa jatkeena, hän ei kuitenkaan väitä valloitta-neensa Jerusalemiä. Tällaisen tiedon sivuuttaminen on outoa, kun otetaan huomioon Sanheribin valta ja se, että Hiskia johti kapinaa häntä vastaan. Assyriaa vastaan kapinoivilla oli lyhyt elinajan odote, ja he kohtasivat hirvittävän kuoleman.

Tutkijat ajattelevat, että vaikka meillä ei olisikaan Raamatun tietoa, meidän olisi pakko myöntää, että kyseessä oli ihme. Vaikuttaa siltä, että se, miksi Sanherib teetti ”vailla vertaa olevan palatsinsa” seinille korkokuvia, jotka kuvailivat Lakisin kaupungin onnistunutta piiritystä, johtui hänen tarpeestaan pelastaa kasvonsa. Ilman Jumalan armoa reliefeissä olisi kuvattu Jerusalemin valloitusta! Sanherib ei kertonut koko tarinaa, mutta Raamattu kertoo.

Miten kertomus päättyi? Jes. 37:21-37.

Vastauksena Hiskian rukoukseen Jumala lähetti Juudalle vakuuttavan sanan, joka oli täynnä raivoa ylpeätä Assyrian kuningasta vastaan, joka oli juljennut lyödä kuninkaiden Kuningasta kasvoille (Jes. 37:23). Jumala täytti ripeästi lupauksensa puolustaa Jerusalemiä (2. Kun. 19:35-37; 2. Aik. 32:21, 22; Jes. 37:36-38).

Suuri kriisi vaatii suurta ihmettä. Suuri se olikin! Ruumiita oli 185 000. Sanheribin oli pakko palata kotiin, jossa kohtasi kuolemansa (vrt. Jesajan ennustukseen: Jes. 37:7-38).

”Heprealaiisten Jumala oli voittanut ylpeän assyrialaisen. Ympäriällä olevat kansat antoivat jälleen kunnian Herralle, ja pyhä ilo valtasi Jerusalemin asukkaiden mielen.” (3AO 184.) Jos Sanherib olisi valloittanut Jerusalemin, hän olisi karkottanut sen asukkaat niin, että Juuda olisi menettänyt identiteetinsä, kuten Israelille oli käynyt. Yksi näkökulma on se, että silloin ei olisi ollut juutalaista kansaa, jonka keskuuteen Messias olisi voinut syntyä. Heidän tarinansa olisi päättynyt siihen. Jumala piti kuitenkin toivoa yllä.

Oliko oikeudenmukaista, että assyrialaisotilaat jou-tuivat kuolemaan tällaisessa joukkoteurastuksessa?

**VAURAINA
JA
HUONOINA
PÄIVINÄ
(JES. 38, 39)**

Jes. 38 ja 39 (2. Kun. 20) tapahtumat sijoittuvat lähelle aikaa, jolloin Jumala pelasti Hiskian Sanheribin hyökkäykseltä, vaikkakaan pelastusta sellaisena kuin se kuvattiin Jes. 37 (2. Kun. 19) ei ollut vielä tapahtunut. Jes. 38:5, 6 ja 2. Kun. 20:6 osoittavat, että Assyria uhkasi yhä heitä.

”Paholainen oli päättänyt tehdä lopun sekä Hiskiasta että Jerusalemissa ajatellen varmasti, että jos Hiskia saataisiin rai-vattua tieltä, tämän aloittama uskonpuhdistus keskeytyisi ja Jerusalemin kukistaminen kävisi helpommin.” (4BC 240.)

Mitä yllä oleva lainaus kertoo siitä, kuinka tärkeää hyvä johtajuus on Jumalan kansalle? Millaisen merkin Herra antaa Hiskialle vahvistaakseen tämän uskoa? 2. Kun. 20:8-11; Jes. 38:6-8.

Hylkäämällä Jumalan tarjoamat merkit (Jes. 7) kuningas Ahas pani alulle tapahtumasarjan, joka johti vaikeuksiin Assyrian kanssa. Hiskia taas nimenomaan pyysi merkkiä (2. Kun. 20:8) ja Jumala vahvisti häntä kohtaamaan kriisin, jonka hänen isänsä toiminta oli tuonut Juudan ylle. Vain ihme mahdollisti Ahasin aurinkokellon varjon siirtymisen taaksepäin.

Babylonialaiset tutkivat taivaankappaleiden liikkeitä ja tekivät niistä tarkkoja muistiinpanoja. He olivat varmasti huomanneet auringon oudon liikkumisen ja ihmetelleet, mitä se tarkoitti. Ei ole sattumaa, että Merodak-Bal-Adan lähetti edustajia Jerusalemiin juuri tuohon aikaan. Babylonialaiset olivat kuulleet, miten Hiskian parantuminen ja ihmeellinen merkki liittyivät toisiinsa.

Miksi Jumala valitsi kyseisen merkin? Aivan kuten hän myöhemmin käytti Betlehemin tähteä johdattaakseen tietäjät idästä, samoin hän käytti auringon liikettä tuodakseen lähettiläitä Babyloniasta. Tämä oli heille ainutlaatuinen tilaisuus oppia oikeasta Jumalasta. Merodak-Bal-Adan käytti koko hallintoaikansa saadakseen kestävän itsenäisyyden Assyriasta. Hän tarvitsi vahvoja liittolaisia, mikä selittää hänen motiivinsa olla yhteydessä Hiskiaan. Jos itse aurinko liikkui Hiskian pyynnöstä, mitä hän voisi tehdä Assyrialle?

Millä tavoin Hiskia menetti loistavan tilaisuuden antaa Jumalalle kunnia ja johtaa babylonialaisia hänen luokseen? Mitä tästä seurasi? Lue Jes. 39. Mitä voimme oppia Hiskian kokemuksesta?

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Vain Jumala saattoi suoranaisella asiaan puuttumisellaan siirtää aurinkokellon varjoa kymmenen astetta taaksepäin, ja sen tuli olla Hiskialle merkinä siitä, että Herra oli kuullut hänen rukouksensa. Niinpä 'profeetta Jesaja huusi Herraa, ja hän antoi varjon Aahaan aurinkokellossa siirtyä takaisin kymmenen astetta, jotka se oli jo laskeutunut' (jakeet 8-11)." (3AO 172.)

"Hiskia sai näiden kaukaisen maan hallitsijan luota tulleiden lähettiläiden käynnistä hyvän tilaisuuden ylistää elävää Jumalaa. Miten helppoa hänen olisikaan ollut kertoa heille Jumalasta, koko luomakunnan ylläpitäjystä, joka niin suosiollisesti oli jättänyt hänet henkiin kaiken muun toivon pettäessä!

--

"Mutta ylpeys ja turhamaisuus valtasivat Hiskian mielen, ja tämä itsekorotuksen mieliala sai hänet tuomaan ahnaiden silmien katseltaviksi ne aarteet, joilla Jumala oli rikastuttanut kansaansa. Kuningas 'näytti heille varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajuaineet ja kalliin öljyn ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä hänen aarrekammioissansa oli. Ei ollut mitään Hiskian talossa eikä koko hänen valtakunnassaan, mitä hän ei olisi heille näyttänyt' (Jes. 39:2). Hän ei tehnyt tätä kirkastaakseen Jumalaa vaan korottaakseen itseään ulkomaisien ruhtinaiden silmissä." (3AO 173, 174.)

Keskustelunaiheita:

1. Millä tavoin Paholainen muistuttaa assyrialaista komentajaa? Puhuuko hän totta sanoessaan, että olet tehnyt syntiä (Sak. 3:1)? Miten Jumala vastaa? Katso Sak. 3:2-5. Mikä on ainoa toivosi näitä syytöksiä vastaan? Room. 8:1.

2. Lopettaako Paholainen syyttämisen sen jälkeen, kun olet saanut anteeksi? Katso Ilm. 12:10. Kun Paholainen anteeksisäämisensä jälkeen jatkaa syyttämistäsi ja sen väittämistä, että syntisi tähden kuulut hänelle, mitä hänen syytöksensä voidaan tässä tapauksessa sanoa? Ks. 5. Moos. 19:16-21 (laki valehtelusta, väärä todistaja).

”Lohduttakaa minun kansaani”

*”Nouse korkealle vuorelle, Siion, ilosanoman tuoja!
Korota äänesi Jerusalemi, ilosanoman saattaja! Korota
äänesi, älä pelkää! Julista Juudan kaupungeille: – Tei-
dän Jumalanne tulee!” (Jes. 40:9.)*

Avaintekstit:

Jes. 40:1, 2;
Jes. 40:3-8;
Jes. 40:9-11;
Jes. 40:12-31.

Kun toinen maailmansota päättyi vuonna 1945, eräs japanilainen sotilas nimeltä Shoichi Yokoi piileskeli Guamin saaren viidakoissa. Yhdysvaltojen lentokoneista pudotetut lentolehtiset julistivat rauhaa, mutta Yokoi ajatteli olevan jokin juoni. Keisarin uskollisena ja isänmaallisena sotilaana hän oli vannonut valan, ettei koskaan antautuisi. Koska hän ei ollut missään yhteydessä muihin maailmaan, hän eli sillä, mitä viidakosta löytyi. Hänen elinolonsa olivat niukat ja ankarat.

Vuonna 1972, 27 vuotta toisen maailmansodan loppumisen jälkeen, metsästäjät löysivät sattumalta Yokoin tämän ollessa kalastamassa, ja vasta tällöin Yokoi sai tietää, että rauhan sanoma oli ollut totta. Sillä välin kun muut olivat nauttineet rauhasta jo vuosikymmenten ajan, Yokoi oli kärsinyt kaikki nämä vuodet kieltäytyksen ja stressin täyteisestä elämästä. – Roy Gane, *Altar Call* (Berrien Springs, Mich.: Diadem, 1999), s. 304, mukaillen esitetty.

Monia vuosisatoja aikaisemmin Jumala ilmoitti profeetta Jesajan kautta, että hänen kansansa stressin ja kärsimyksen aika oli todella ohi: ”Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa lempeästi Jerusalemmille ja kertokaa sille, että sen pakkotyö on päättynyt, että sen syyllisyys on sovitettu, sillä kaksin verroin on Herran käsi sitä kurittanut kaikista sen synneistä.” (Jes. 40:1, 2.)

Lähdetään nyt tutkimaan, mitä tämä tarkoittaa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 20.2.2021

LOHTUA TULEVAI- SUUTEEN

(JES. 40:1, 2)

Jes. 40:1, 2 Jumala lohduttaa kansaansa. Rangaistuksen aika on vihdoin päättynyt. Mistä rangaistuksesta on kyse?

Onko kyse assyrialaiden toimista Jumalan vihan ruoskana (Jes. 10), jonka vallasta Jumala pelasti Juudan tuhoamalla Sanheribin armeijan 701 eKr. (Jes. 37)? Vai onko kyse babylonialaisten suorittamasta rangaistuksesta, joka vei Juudan aarteet ja ihmiset, koska Hiskia oli esitellyt vaurauttaan Merodak-Bal-Adanin lähettiläille (Jes. 39)?

Assyria/assyrialaiset mainitaan Jes. 7:17–38:6 välillä 43 kertaa, mutta se esiintyy sen jälkeen koko kirjassa enää vain kerran: kohdassa Jes. 52:4, jossa viitataan assyrialaiden aiemmin harjoittamaan sortoon. Kirjan loppupuolella mainitaan vapautuminen Babylonian pakkosiirtolaisuudesta (Jes. 43:14; Jes. 47:1; Jes. 48:14, 20). Vapauttaja olisi persialainen Kyyros, joka valloitti Babylonin 539 eKr. (Jes. 44:28; Jes. 45:1; Jes. 45:13).

Jes. 1–39 korostavat tapahtumia ennen Assyriasta vapautumista vuonna 701 eKr., mutta luvun 40 alusta lähtien hypätään puolitoista vuosisataa eteenpäin Babylonian valtakunnan loppuvaiheisiin (539 eKr.) ja pian sen jälkeen tapahtuvaan juutalaisten paluuseen.

Liittykö Babyloniasta palaamisen teema johonkin Jesajan kirjassa aiemmin mainittuun? Jos liittyä, mihin?

Jes. 39 on siirtymäluku, joka johdattelee seuraaviin lukuihin ennustamalla pakkosiirtolaisuuden Babyloniaan joidenkin Hiskian jälkeläisten osaksi (Jes. 39:6, 7). Lisäksi luvut 13, 14 ja 21 ennustavat Babylonin kukistumisesta ja vapaudesta, jonka Jumalan kansa kokisi: "Herra armahtaa Jaakobia ja ottaa jälleen Israelin omaksi kansakseen, ja se saa rauhassa asua omassa maassaan. – – Sinä päivänä, jona Herra päästää sinut rauhaan vaivoistasi ja ahdingostasi ja pakkotyön orjuudesta, sinä virität Babylonin kuninkaasta pilkkalaulun[.]" (Jes. 14:1–4.) Nämä sanat liittyvät läheisesti Jes. 40:1, 2, jossa Jumala lupaa kansalleen, että sen kärsimyksillä on oleva loppu.

LÄSNÄOLOA, Miten Jumalan kansa saa lohtua? Jes. 40:1-8.

JUMALAN SANAA JA TIETÖITÄ

(JES. 40:3-8)

Ääni huutaa: Jumala on tulossa paljastamaan kunniansa (Jes. 40:3-5); vaikka ihmiset ovat katoavaisia kuin ruoho, "meidän Jumalamme sana pysyy iäti" (Jes. 40:8).

Pakkosiirtolaisuuden jälkeen kansa saa takaisin sen, mikä oli hylännyt: Jumalan läsnäolon ja hänen sanansa. Nämä ovat Jumalan Israelin kanssa tekemän liittosuhteen peruselementtejä, joita suojeltiin pyhäkössä (2. Moos. 25:8, 16). Koska kansa oli rikkonut hänen sanaansa vastaan, Jumala oli jättänyt temppelinä (Hes. 9-11), mutta hän on tulossa takaisin. Hän suo lohtua, vapautusta ja toivoa.

Millainen valmistautuminen on tarpeen Herran tuloa varten? Jes. 40:3-5.

Kuninkaalle ei ole sopivaa joutua kulkemaan epätsaista tietä. Niinpä kuninkaan saapumista edeltävät tietyöt. Vielä suuremmalla syyllä, kun kyseessä on kuningasten Kuningas! Hänen saapumisensa idän suunnalta, jossa hän oli ollut karkotetun kansansa pyhäkkönä (Hes. 11:16, RK 2012), vaatisi maaston massiivista työstämistä. Kirjaimellisen tasaisen valtatie rakentaminen Jerusalemin itäpuolen kallioiseen maastoon olisi inhimillinen haaste. Jumala on ainoa, joka voi tämän työn tehdä. Hän tekee "louhikkopolut sileäksi tieksi" (Jes. 42:16). Hän ei kuitenkaan tarvitse kirjaimellista tietä, sillä hänellä on ilmassa kulkevat kerubivaunut (Hes. 1, 9-11).

Jesajan profetiaa hengellisestä "tietyöstä" sovelletaan sanomaa julistavaan Johannes Kastajaan (Matt. 3:3). Hänen sanomansa oli: "Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!" (Matt. 3:2.) Kaste, jolla hän kastoi oli "parannuksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi" (Mark. 1:4, RK 2012).

Tietöillä tarkoitettiin parannuksen tekoa, halukkuutta kääntyä pois synneistä ja vastaanottaa Jumalan anteeksianton ja läsnäolon lohdutus.

Jer. 31:31-34 julisti samaa sanomaa, jotta pakkosiirtolaiset ymmärtäisivät tietöiden hengellisen luonteen. Herra lupaa halukkaille uuden alun: "uuden liiton", jossa hän panee lakinsa heidän sydämeensä ja lupaa olla heidän Jumalansa.

Lue Jes. 40:6-8. Mitä toivoa saat näistä jakeista?

**EVANKE-
LIOINNIN
SYNTY**

(JES. 40:9-11)

Millaista tapahtumaa kuvaillaan Jes. 40:9-11?

Myöhemmin Jesajan kirjassa ilmaantuu miespuolinen sanansaattaja, joka tuo ilosanomaa Jerusalemitille (Jes. 41:27; Jes. 52:7). Tässä kohdassa (Jes. 40:9) sanansaattaja, joka julistaa vuorelta ”Teidän Jumalanne tulee!”, onkin naispuolinen. Tämä käy ilmi alkutekstin heprean kielestä.

Psalmissa 68 Daavid ylistää Jumalaa, koska tämä ”antaa yksinäiselle kodin” ja ”päästää vangitut vapauteen” (Jae 7). Vaikka Psalmin sanat viittaavatkin Israelin vapautumiseen Egyptin orjuudesta, Jesaja käyttää samoja ajatuksia viitaten ”toisen exoduksen” julistukseen eli Babylonian pakkosiirtolaisuudesta paluuseen.

Samaan aikaan Uusi testamentti soveltaa Jes. 40:3-5 Johannes Kastajaan, joka valmisti tietä Kristukselle, ikuiselle Sanalle, jossa Herran läsnäolo tuli lihaksi ihmisten keskelle (Joh. 1:14).

Oli muitakin, jotka jo ennen Johannesta kertoivat hyvää uutista Messiaan tulosta. Ensimmäisinä asialla olivat kypsään ikään ehtineet Simeon ja Hanna, jotka tapasivat Jeesus-vauvan, kun tämä tuotiin siunattavaksi temppeliin (Luuk. 2:25-38). Jesajan sanansaattajien tavoin tässä oli nainen ja mies. Simeon odotti Israelin lohdutusta Messiaan muodossa (Luuk. 2:25, 26).

Jesajan profetian valossa ei vaikuta sattumalta, että naisprofeetta Hanna oli ensimmäinen, joka julkisesti ilmoitti temppelivuorella Jerusalemin kansalle, että Herra oli tullut: ”Juuri sillä hetkellä hän tuli paikalle, ja hän ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.” (Luuk. 2:38.) Tässä oli kristillisen evankelioinnin synty sellaisena kuin me sen tunnemme: julistaa evankeliumia, hyvää uutista siitä, että Jeesus Kristus on tullut tuomaan pelastuksen. Myöhemmin Kristus uskoi toiselle naiselle, Magdalan Marialle, tehtävän julistaa ensimmäisenä ilouutista voitokkaasta ylönousemuksestaan (Joh. 20:17, 18), joka toimenpide takasi sen, että hänen tehtävänsä maan päällä oli täytetty. Ihminen on kuin ruoho, mutta jumalallinen Sana, joka tuli lihaksi, on ikuinen (ks. Jes. 40:6-8).

Katso Jes. 40:11. Millaista kuvakieltä tässä käytetään? Kirjoita muistiin omakohtainen kokemuksesi Herran kaitselmuksesta. Miten Herra on johtanut sinua?

ARMOLLI- NEN LUOJA

(JES. 40:12-31)

Millä tavoin Jes. 40 etenee Jumalan armoa ja voimaa koskevissa teemoissaan?

Koko luvun läpi Jumalan armo ja voima ovat limittyneet (ks. alla) ja jopa sekoittuneet keskenään, koska ne ovat molemmat välttämättömiä, jotta Jumala voi pelastaa kansansa. Hän haluaa pelastaa heidät, koska hän on armollinen; hän kykenee pelastamaan heidät, koska hän on voimallinen.

<i>Armo</i> (Jes. 40:1-5):	lohdutus, Herra tulee vapauttamaan.
<i>Voima</i> (Jes. 40:3-8):	kunnia, pysyvyys vs. ihmisen heikkous.
<i>Armo</i> (Jes. 40:9-11):	hyvä uutinen vapautuksesta, kansansa paimen.
<i>Voima</i> (Jes. 40:12-26):	Luoja vailla vertaa.
<i>Armo</i> (Jes. 40:27-31):	Luojana antaa voimaa heikoille.

Esiteltyään Jumalan voimaa hänen kunniansa ja pysyvyytensä näkökulmasta (Jes. 40:3-8) Jesaja käsittelee tarkemmin hänen voimaansa ja ylivertaista viisauttaan (Jes. 40:12-17). Kuvaus muistuttaa tyyliltään Jumalan vastausta Jobille (Job 38-41).

Lue 40:18. Mikä on vastaus Jesajan kysymykseen?

Jumalaa ei voi verrata mihinkään. Jesaja nostaa kuitenkin esiin monien aikalaistensa vastauksen, jota he tuntuivat pitävän käytöksensä perusteella mahdollisena: Jumala oli heidän mielestään verrattavissa epäjumaliin (Jes. 40:19-20).

Tähän luuloon Jesaja puuttuu. Oli typerää käyttää patsasta kuvaamaan Jumalaa. Jesaja kertoo Jumalan ainutlaatuisuudesta ja sen, että Jumala on pyhä Luoja (Jes. 40:21-26).

Millainen asenne ihmisillä oli jakeen 27 perusteella? Voiko meillä olla sama asenne?

Jumalan viestin tarkoituksena on lohduttaa niitä, jotka tarvitsevat lohdutusta! Jobin tavoin heidän kärsimyksensä oli saanut heidät hämmennyksiin ja toivottomiksi Jumalan luonteen suhteen.

Miten jokaviikkoinen sapatti vahvistaa käsitystämme Jumalan armosta ja voimasta?

EPÄJUMALANPALVELUKSEN ONGELMA

(JES. 40:19, 20)

Epäjumalanpalvonta tuhoaa läheisen suhteen Jumalaan (2. Moos. 20:4, 5; Jes. 42:8). Profeetat puhuvat siitä hengellisenä haureutena (Jer. 3:6-9; Hes. 16:15-19).

Lue Jes. 41:29. Miten ymmärrät Jesajan sanat?

Muinaiset epäjumalanpalvojat uskoivat palvovansa voimallisia jumalallisia olentoja palvomalla niiden kuvia tai symboleja. Jumalankuvan palvominen rikkoo ensimmäistä käskyä: "Sinulla ei saa olla muita jumalia." (2. Moos. 20:3.) Mutta jos jumalankuvan on tarkoitus edustaa oikeaa Jumalaa, kuten kultaisen vasikan tarkoitus oli (2. Moos. 32:4, 5, RK 2012/VKR), Herra hylkää sen itsensä edustajana, sillä kukaan ei osaa kuvata häntä (5. Moos. 4:15-19) eikä mikään voi edustaa hänen käsittämätöntä kunniaansa ja suuruuttaan. Epäjumalankuva itsessään toimii toisena jumalana, ja sellaisen palvominen rikkoo ensimmäistä ja toista käskyä.

Jumalan kansa ei tarvitse jumalankuvia, sillä heillä on Jumalan aito *Šekinā*-läsnäolo heidän kanssaan hänen pyhäkösänsä. Jumalankuvan palvominen tarkoittaisi Jumalan todellisen läsnäolon korvaamista ja kieltämistä.

Millaista epäjumalanpalvontaa me tänä päivänä seurakuntana kohtaamme? Ilmeneekö sitä seurakunnassa?

"Monet kristityn nimeä kantavat palvelevat muita jumalia Herran rinnalla. Luojamme vaatii meiltä korkeinta omistautumista, ensisijaista uskollisuutta hänelle. Kaikki, mikä vähentää rakkauttamme Jumalaa kohtaan tai estää meitä palvelemasta häntä, muuttuu epäjumalaksi." (Ellen White 2BC 1011, 1012.)

Muinaisten kirjoitusten perusteella tiedämme, että epäjumalanpalvonta viehätti ihmisiä, koska siinä oli kyse materialismista. Käyttäen itselleen tuttuja palvontamenoja epäjumalanpalvojat kunnioittivat voimia, joiden uskoivat antavan heille hedelmällisyyttä ja vaurautta. Se oli itseapu-uskontoa. Kuulostaako tutulta?

Juuri ennen Herran toista tulemistä, kun tie on valmistettu hänelle viimeisellä profeetta Elian sanomalla sovitukselta (Mal. 3:19-24), ihmisten tulee tehdä valinta: palvotko Luojaa vai palvotko jotakin muuta (Ilm. 13, 14)?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 3, s. 152-158 tai *Profeetat ja kuninkaat*, s. 216-222.

”Väärä käsitys Jumalasta oli himmentänyt ihmiskunnan hengellisen ymmärryksen Jesajan aikana. Saatana oli kauan koettanut saada ihmiset pitämään Luojaansa synnin, kärsimysten ja kuoleman aiheuttajana. Ne jotka hän oli näin pettänyt, kuvittelivat Jumalan kovaksi ja tiukan vaativaksi. He arvelivat hänen tarkkailevan päästäkseen moittimaan ja tuomitsemaan ja olevan haluton vastaanottamaan syntistä niin kauan, kuin oli laillista syytä olla auttamatta häntä. Pääpettjä oli esittänyt väärin taivasta hallitsevan rakkauden lain. Hän oli selittänyt sen vaivalloisena ikeenä rajoittavan ihmisten onnellisuutta, ja heidän tuli olla iloisia päästessään siitä eroon. Hän selitti, ettei sen käskyjä voinut noudattaa ja että rikkomuksen rangaistukset langetettiin aivan mielivaltaisesti.” (3AO 152.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue Jes. 40:12-31 ja tee siitä omasanainen tiivistelmä, jonka kirjoitat käyttäen nykyajan kielikuvia, kuten nykytieteen löytöjä, jotka osoittavat entistäkin vahvemmin Jumalamme voiman. Esitä tiivistelmäsi tutkisteluryhmällesi.

2. Miten Jesajan kuvaus Jumalan sanan pysyvyydestä ja toisaalta ihmiselämän katoavaisuudesta puhuttelee omaa kuolemanpelkoasi? Miten se liittyy sinun ylösnousemustoivoosi (Job 19:25-27; Dan. 12:2; 1. Kor. 15:51-57; 1. Tess. 4:13-18)?

3. Jos ottaa tosissaan Jes. 40:12-31 sanat, miten ihminen voi parantua ylpeydestä ja ylimielisyydestä?

Palvelemaan ja pelastamaan

”Katso: minun palvelijani, jolle minä annan voiman, minun valittuni, johon olen mieltynyt. Henkeni olen laskenut hänen ylleen, hän tuo oikeuden kansojen keskuuteen.” (Jes. 42:1.)

Avaintekstit:

Jes. 41;
Jes. 42:1-7;
Jes. 44:26-45:6;
Jes. 49:1-12.

Monet pitäisivät suurena etuoikeutena käydä niissä paikoissa, joissa Kristus maan päällä eli, kävellä hänen kulkemiaan polkuja, nähdä järven, jonka rannalla hän mielellään opetti, sekä vuoret ja laaksot, joita hänen silmänsä usein katselivat. Mutta meidän ei tarvitse mennä Nasaretiin, Kapernaumiin tai Betaniaan kulkeaksemme Jeesuksen askelissa. Löydämme hänen jälkensä sairastuoteitten ääreltä, kurjista hökkeleistä, suurkaupunkien täpötäysiltä kaduilta ja joka paikasta, missä ihmissydämet kaipaavat lohtua. Vaellamme Jeesuksen askelissa, kun toimimme hänen tavallaan.” (5AO 196.)

Jesaja puhui Herran palvelijasta, jolla oli samanlainen tehtävä toimia armon välikkappaleena: ”Murtunutta ruokoa hän ei muserra, lampun hiipuvaa liekkiä hän ei sammuta. – Sinut minä asetan toteuttamaan sen liiton, jonka olen tehnyt tämän kansan kanssa kaikkien kansojen valoksi, avaamaan sokeat silmät, päättämään kahlitut vankeudesta, tyrmästä ne, jotka sen pimennossa istuvat.” (Jes. 42:3, 6-7.)

Tutkitaanpa nyt tarkemmin tätä palvelijaa. Kuka hän on, ja mitä hän saa aikaan?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 27.2.2021

PALVELIJA- KANSA (JES. 41)

Jes. 41:8 Jumala sanoo: "Sinä, palvelijani, Israel", ja Jes. 42:1 hän esittelee palvelijansa: "Katso: minun palvelijani - -." Onko kyse Israelista/Jaakobista, israelilaisten jälkeläisistä? Israelin kansasta? Messiaasta, joka Uudessa testamentissa tunnistetaan Jeesukseksi?

Jes. 41-53 löytyy kahdenlaisia viittauksia Jumalan palvelijaan. Toisissa viittauksissa palvelija on nimetty Israeliksi tai Jaakobiksi (esim. Jes. 41:8, Jes. 44:1, 2, 21; Jes. 45:4; Jes. 48:20). Israel/Jaakob edustaa Jaakobista polveutunutta kansaa. Ajatusta tukee se, että lunastus Herran palvelijalle Jaakobille toteutuu Babyloniasta paluun aikana (Jes. 48:20).

Toisissa viittauksissa taas (esim. Jes. 42:1, Jes. 50:10; Jes. 52:13; Jes. 53:11) Jumalan palvelijaa ei ole nimetty. Kun hänet mainitaan ensimmäisen kerran Jes. 42:1, ei ole heti selvää, kenestä on kyse. Kuitenkin Jesajan täydentäessä myöhemmissä teksteissään palvelijan henkilökuvaa, tulee selväksi, että kyseessä on henkilö, joka palauttaa Jaakobin (Israelin) heimot Jumalan luo (Jes. 49:5, 6) ja kuolee uhrikuoleman syntisten puolesta (Jes. 52:13-53:12; ks. myös Jes. 49:5, 6). Tämä palvelija ei tarkoita kansaa. Jesaja puhuu siten kahdesta Jumalan palvelijasta. Yksi on yhteisöä (kansaa) tarkoittava palvelija; toinen on yksilöä tarkoittava palvelija.

Mikä on palvelijakansan rooli? Jes. 41:8-20.

Jes. 41:9 Jumala vakuuttaa Israelille, että se on kansana yhä Herran palvelija: "- - minä olen sinut valinnut, en sinua väheksynyt[.]" Sitten Jumala antaa Israelille yhden Raamatun suurenmoisimmista lupauksista: "- älä pelkää, minä olen sinun kansasi! Älä arkana pälyile ympärillesi - minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vakaalla, lujalla kädelläni." (Jes. 41:10.)

Israelin tehtävänä on luottaa siihen, että oikea Jumala pelastaa heidät. Heidän ei pidä luottaa muihin jumaliin ja niiden kuviin, kuten muut kansat (Jes. 41:7, 21-24, 28, 29).

Jes. 41:14 Herra kutsuu kansaa maan madoksi. Mitä hän tällä yrittää sanoa? Katso koko asiayhteyttä. Mitä tämä kertoo tarpeestamme luottaa täysin Herraan?

NIMEÄ- MÄTÖN PALVELIJA

(JES. 42:1-7)

Lue Jes. 42:1-7. Millainen Jumalan palvelija on?

Valitse alla olevista yksi tai useampi sopiva vastaus:

1. Hän tuo oikeuden kansojen keskuuteen.
2. Hän toteuttaa tavoitteensa hiljaa ja rauhallisesti, mutta silti menestyksekkäästi.
3. Hän on opettaja.
4. Hän on Jumalan ja kansan välisen liiton toteuttaja.
5. Hän antaa valoa ja toivoa avaten sokeat silmät ja päästään vangit vapauteen.
6. Kaikki yllä olevat vaihtoehdot.

Miltä tämän palvelijan rooli ja luonne vaikuttavat verrattuna "Iisain juurivesaan", jonka yllä myös lepää Herran Henki (Jes. 11)?

Kuten Jes. 42. luvun palvelija, samoin Jes. 11. luvun Daavidin sukulinjaan kuuluva hallitsija toimii sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa tuoden mukanaan oikeuden ja vapautuksen sorrosta sekä viisautta ja Jumalan tuntemusta. Iisain kannosta nouseva verso tai juurivesa on Messias, Jesajan ennustama jumalallinen lapsi (Jes. 9:5, 6), joka saa aikaan myös sen, että "rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan" ja "oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki". Jes. 42. luvun palvelija on ilmiselvästi Messias.

Miten Matt. 12:15-21 suhtautuu tähän Jes. 42:1-7 kuvattuun palvelijaan, joka toteuttaa oikeuden?

Matt. 12. luku lainaa Jes. 42. lukua ja soveltaa sitä siihen hiljaiseen parantamistyöhön, jota teki Jeesus, Jumalan rakas Poika, johon hän oli mieltynyt (Jes. 42:1; Matt. 3:16, 17; Matt. 17:5). Juuri Jeesuksen työ vahvistaa Jumalan liittoyhteyden kansaansa (Jes. 42:6; Dan. 9:27).

Jeesus opetuslapsineen toi oikeutta kansalle vapauttamalla heitä kärsimyksistä, Jumalaa koskevasta tietämättömyydestä ja pahojen henkien kahleista, joilla Paholainen oli heitä sitonut (Luuk. 10:19). Jeesus kuoli vahvistaakseen uuden liiton (Matt. 26:28) ja tuodakseen maailmaan oikeuden syöksemällä vallasta Paholaisen, joka on anastanut itselleen "tämän maailman ruhtinaan" aseman (Joh. 12:31-33).

**PERSIA-
LAINEN**
”MESSIAS”
**(JES. 44:26-
45:6)**

Mikä ällistytävä ennustus löytyy Jes. 44:26-45:6?

Jesajan työ ajoittui vuosille 745-685 eKr. Mainittuaan idästä ja pohjoisesta tulevan valloittajan (Jes. 41:2, 3, 25), jonka tulo olisi hyvä uutinen Jerusalemitille (Jes. 41:27), Jesaja ennusti täsmällisesti Kyyroksen toiminnasta mainiten hänet nimeltä. Kyyros tosiaan tuli Babylonin pohjois- ja itäpuolelta ja valloitti kaupungin 539 eKr.; hän palveli Jumalaa vapauttamalla juutalaiset ja antamalla luvan temppelein jälleenrakentamiseen (Esa 1).

Jesajan kuolemasta kului vielä noin 146 vuotta Babylonian kukistumiseen. Hänen profetiansa annettiin siis puolitoista vuosisataa etuajassa. Sama kuin George Washington olisi enustanut kenraali Eisenhowerin olevan ratkaisevassa roolissa vapauttamassa Eurooppaa vuonna 1945!

Kyyroksen toimet voidaan todentaa useista lähteistä, mm. Babylonian aikakirjoista, Kyyroksen savilieriön kirjatui-
doista sekä Raamatusta (2. Aik. 36:22, 23; Esa 1; Dan. 5; Dan. 6:29; Dan. 10:1). Jesajan ennustuksen paikkansapitävyyttä ei voida siten kiistää.

Miksi Jumala kutsuu Kyyrosta voidellukseen (Jes. 45:1, RK 2012/VKR)?

Sana ”voideltu” voi viitata voideltuun ylipappiin (3. Moos. 4:3, 5, 16; 3. Moos. 6:22), voideltuun Israelin kuninkaaseen (1. Sam. 16:6; 1. Sam. 24:7, 11; 2. Sam. 22:51) tai Messiaaseen, tulevaan Daavidin sukulinjan kuninkaaseen ja vapauttajaan (Ps. 2:2; Dan. 9:25, 26). Jesajalle Kyyros oli tulevaisuuden kuningas, jonka Jumala lähettäisi vapauttamaan kansansa. Hän oli kuitenkin epätavanomainen ”voideltu”, sillä hän ei ollut israeliläinen. Hän tekisi joitakin asioita kuin Messias, kuten kansan vapauttaminen, mutta hän ei voinut olla itse Messias, sillä hän ei ollut Daavidin jälkeläinen.

Ennustamalla Kyyroksesta Jumala todisti, että hän yksin tuntee tulevaisuuden (Jes. 41:4, 21-23, 26-28; Jes. 44:26). Hän tavoitteli myös Kyyroksen sydäntä: ”Minä annan sinulle aarteet pimeistä piiloistaan ja kalleudet kätköistään, jotta oppisit tietämään, että se, joka sinua nimeltä kutsuu, olen minä, Herra, Israelin Jumala.” (Jes. 45:3.)

ETUKÄTEEN ANNETTU TOIVO

Se, että Jesaja ennusti täsmällisesti Kyyroksesta tämän nimeltä mainiten, häiritsee niitä, jotka eivät usko, että profeetat saavat ennustuksia Jumalalta. Kestääkseen ristiriidan he hyväksyvät teorian siitä, että Kyyroksen aikaan olisi elänyt toinen profeetta, "toinen Jesaja", joka olisi kirjoittanut Jesajan kirjan luvut 40–66. Näin Jesajan kirja "sahataan kahtia" eli se saa saman kohtalon, jonka profeetta itsekin perimätiedon mukaan sai (ks. Hepr. 11:37).

Mitään historiallisia todisteita ei kuitenkaan löydy "toisen Jesajan" olemassaololle. Jos tällainen mies olisi ollut, olisi outoa, ettei Raamattu mainitse häntä, sillä hänen sanomansa oli erittäin tärkeä ja hänen kirjallinen ilmaisukykynsä ilmiömaista. Ei edes Raamatun vanhimmassa käsikirjoituksessa, Qumranin luolista löytyneessä Jesajan kirjakäärössä, ole Jesajan kirjan 39. ja 40. luvun välillä minkäänlaista katkosta, joka osoittaisi siirtymän uuden kirjoittajan tekstiin.

Jesajan perussanoma on johdonmukainen kautta koko kirjan: Luota oikeaan Jumalaan, myös hänen messiaaniseen Vapauttajaansa, älä muihin valtoihin. Tutkijat oikeutetusti korostavat sitä, että assyrialaisajasta kertovien lukujen 1–39 jälkeen painopiste siirtyy babylonialaisaikaan luvusta 40 eteenpäin. Olemme kuitenkin huomanneet, että Jes. luvut 13–14 ja 39 ennustelevat jo Babylonian vankeudesta. On totta, että Jes. luvut 1–39 korostavat tuomiota ja luvut 40–66 lohdutusta. Jumalallinen lohdutus on kuitenkin runsasta myös alkupuolen luvuissa ja myöhemmät luvut, kuten Jes. 42:18–25, Jes. 43:22–28 ja Jes. 48:1–11, puhuvat myös Juudan saamasta tuomiosta, koska se hylkäsi Jumalan. Itse asiassa Jesajan ennustukset *tulevasta* lohdutuksesta merkitsevät sitä, että sen saapumiseen asti on kärsimystä.

Vaikka kansakunta joutui kokemaan järkyttävää hätää syntiensä tähden, joukossa oli niitä, jotka eivät luopuneet toivosta. He tarroutuivat kiinni Jumalan lupauksiin, kuten 3. Moos. 26:40–45. Lue jakeet huolella. Kuvittele itsesi niiden asemaan, jotka elivät Babylonille kärsityn tappion jälkeistä aikaa. Mitä toivoa saisit näistä sanoista?

Mikä keskeinen hengellinen totuus löytyy tekstistä 3. Moos. 26:40–45? Mitä Herra sanoo Israelille? Miten sama periaate toimii meidän omissa elämässämme?

TUNTEVA JA KÄRSIVÄ PALVELIJA (JES. 49:1-12)

Kuka on Jes. 49:1-12 kuvaama Jumalan palvelija?

Jumala kutsuu hänet ennen kuin hän on syntynyt, tekee hänen suustaan miekan, osoittaa hänessä kirkkautensa ja käyttää häntä tuodakseen Israelin takaisin luokseen. Hän on pelastuksen valona maailmalle ja toteuttaa liiton ja vapauttaa vangitut. Kuvaus on päällekkäinen Jes. 42. luvun kanssa, jonka palvelijan tunnistimme Messiaaksi. Nämä palvelijan ominaisuudet ilmenivät Kristuksessa: Matt. 1:21; Joh. 8:12; Joh. 9:5; Joh. 17:1-5; Ilm. 1:16; Ilm. 2:16; Ilm. 19:15.

Jos palvelija on Messias, miksi Jumala kutsuu häntä Israeliksi (Jes. 49:3)?

Jumalan palvelija "Israel/Jaakob" viittaa kansaan. Tässä kuitenkin nimi "Israel" (ilman rinnakkaista viittausta Jaakobiin) soveltuu yksilöön, joka palauttaa kansan Jumalan yhteyteen (Jes. 49:5). Palvelija on ruumiillistuma tai edustaja kansalle, jonka epäonnistuminen on saattanut kyseenalaiseksi sen oikeuden käyttää nimeä "Israel" (Jes. 48:1).

Mikä uusi elementti astuu kuvaan? Jes. 49:4, 7.

Tässä tulee ilmi palvelijan tehtävän vaativuus. Hän valittaa: "Turhan takia olen itseni uuvuttanut, tyhjään olen haaskannut voimani." (Jes. 49:4.) Samoja kaikuja löytyy Dan. 9:26: "voideltu tuhotaan, eikä häneltä jää ketään" (RK 2012). Kuitenkin hän pitää toivosta kiinni: "Mutta onhan oikeuteni Herran kädessä, palkkani Jumalan huomassa:" (Jes. 49:4.)

"Jesaja näki ennalta Palvelijan, jolla oli ihmisen luonne ja jota koeteltiin samalla tavoin kuin meitä koetellaan, mutta joka kuitenkin osoittautui uskon alkajaksi ja täydelliseksi tekijäksi. Tuossa uskossa on kyse todellisesta, henkilökohtaisesta uskosta, joka silloinkin, kun kaikki näyttää menetetyltä, voi sanoa: 'Minun Jumalani.'" – J. Alec Motyer: *The Prophecy of Isaiah*, s. 387.

Palvelija on kaikkien halveksima, muukalaisten vihaama, itsevaltioiden orja, mutta Herra sanoo hänelle: "Kuninkaat saavat vielä nähdä! He nousevat osoittamaan kunnioitusta, ruhtinaat heittäytyvät maahan edessäsi. Herran tahdosta – hänen, joka on sinut valinnut." (Jes. 49:7.)

KERTAUS

Lisäaineisto: Lue Ellen G. Whiten kuvaus Jeesuksen parannus- ja opetustyöstä *Alfa ja omega*, osa 4, s. 208–217 tai *Aikakausien Toivo*, s. 228–237 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 179–187.

”Ihmisten voittamisessa Kristukselle tarvitaan suurta tahdikkautta ja viisautta. Vapahtaja ei koskaan peitellyt totuutta, mutta hän lausui totuuden sanat aina rakkaudella. Ollessaan tekemisissä ihmisten kanssa hän harjoitti mitä suurinta tahdikkautta ja oli aina ystävällinen ja huomaavainen. Hän ei ollut koskaan työkeä eikä koskaan tarpeettomasti lausunut ankaria sanoja, ei koskaan tuottanut tarpeetonta tuskaa herkälle ihmiselle. Hän ei paheksunut inhimillistä heikkoutta. Pelottomasti hän tuomitsi tekopyhyden, epäuskon ja vääryyden, mutta hänen äänessään oli kyyneleitä hänen lausueensa terävät moitteensa. Hän ei koskaan tehnyt totuudesta julmaa, vaan osoitti aina syvää myötätuntoa ihmisiä kohtaan. Jokainen oli hänen silmissään arvokas. Hän käyttäytyi jumalallisella arvokkuudella, mutta kuitenkin hän kumartui hellän myötätuntoisesti ja huomaavaisesti jokaisen Jumalan perheen jäsenen puoleen. Hän näki jokaisessa ihmisen, jonka pelastaminen oli hänen tehtävänsä.” (GW 117.)

Keskustelunaiheita:

1. Lukekaa yhdessä yllä oleva Ellen G. Whiten lainaus siitä, miten Kristus kohtasi ihmisiä. Keskustelkaa Kristuksen periaatteista. Miten hyvin seurakuntanne heijastaa näitä periaatteita?

2. Tunnetko jonkun ”murtuneen ruo’on” tai ”hiipuvan liekin” (Jes. 42:3)? Miten voit auttaa tätä ihmistä ilman, että ”muserat” tai ”sammutat” hänet? Miten tällaisia ihmisiä voi johtaa Herran luo? Mitä neuvoisit heitä tekemään ihan käytännön tasolla, jotta he voisivat saada apua ja parantua?

3. Väite siitä, että Jesajan kirjalla olisi kaksi eri kirjoittajaa, perustuu oletukselle, ettei kukaan voi nähdä tulevaisuutta niin tarkasti kuin Jesaja näki. Mikä on väitteen keskeisin ongelma? Miksi meidän kristittyinä tulisi heti hylätä tällainen oletus?

Täysin odottamaton teko

"[V]aikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet." (Jes. 53:5.)

Avaintekstit:

Jes. 50:4-10;
Jes. 52:13-53:12;
Jes. 53:3-9;
Jes. 53:10-12.

Kiinalainen kristitty Lough Fook tunsi suurta myötätuntoa niitä maanmiehiään kohtaan, jotka olivat joutuneet orjiksi etelä-amerikkalaisille kaivoksille. Hän halusi tarjota heille evankeliumin toivon, mutta miten hän saisi heihin yhteyden? Hänen ratkaisunsa oli myydä itsensä viideksi vuodeksi orjaksi. Hänet siirrettiin Demeraraan, jossa hän raatoi kaivoksilla ja kertoi kanssatyöntekijöilleen Jeesuksesta.

Lough Fook kuoli, mutta sitä ennen 200 ihmistä ehti vapautua toivottomuudesta ottamalla vastaan Jeesuksen Pelastajanaan.

Uskomatonta itsensä uhraamista toisten hyväksi! Millainen esimerkki!

Tekemällä täysin odottamattoman teon, nöyrästi ottamalla "orjan muodon" (Fil. 2:7), Jeesuskin onnistui tavoittamaan tavoittamattomat – sinut ja minut ja koko maailman, joka on eksyksissä ja vajonnut syvälle synnin syövereihin.

Tällä viikolla näemme, miten tästä uskomattomasta tapahtumasta ennustettiin satoja vuosia ennen sen toteutumista.

6.3. Kansainvälinen naisten rukouspäivä
8.–29.3. Nykyaika-lehden kevätnumeron myyntikampanja
Tämä tutkistelu on sapatiksi 6.3.2021

KOETTELEVA TOTUUS

(JES. 50:4-10)

Jos Jesajan tarkoitus olisi ollut välittää vain tietoa, hän olisi esittänyt Messiasta koskevat yksityiskohdat yhdellä kertaa. Opettaakseen, suostutellakseen ja johtaakseen yleisönsä kohtaamaan Herran palvelijan, Jesaja kuitenkin avaa Jumalan sanaa askel askeleelta siten, että jokainen näkökohta voidaan käsittää suhteessa koko kuvaan.

Lue Jes. 50:4-10. Tee tiivistelmä jakeiden sanomasta. Miten Jeesus näkyy niissä?

Jes. 49:7 meille kerrotaan, että Jumalan palvelija on halveksittu, inhottu ja "itsevaltiaitten orja", mutta että kuninkaat "nousevat osoittamaan kunnioitusta, ruhtinaat heittäytyvät maahan" hänen edessään. Luvussa 50 laakso on syvempi lempeälle opettajalle, jonka sanat rohkaisevat uupunutta (Jes. 50:4). Tie syyttömäksi osoittamiseen kulkee fyysisen pahoinpitelyn kautta (Jes. 50:6).

Pahoinpitely kuulostaa pahalta meistä, jotka elämme nykyajan länsimaisessa kulttuurissa, mutta muinaisessa Lähi-idässä kunnia oli elämän ja kuoleman kysymys. Jos joku loukkasi ja kohteli jotakuta väärin, hänellä oli parasta olla hyvät turvajärjestelyt, sillä jos uhri ja hänen sukunsa saisivat tilaisuuden, he totisesti kostaisivat vääryydet.

Kuningas Daavid hyökkäsi Ammonin maahan ja kukisti sen (2. Sam. 10:1-12) vain siksi, että maan kuningas oli ajattanut Daavidin lähettäjiltä puolet parrasta ja leikkauttanut heidän vaatteistaan puolet pois (2. Sam. 10:4). Jes. 50. luvussa ihmiset kuitenkin lyövät palvelijaa ja kipua tuottaen repivät hänen partansa ja sylkevät hänen päälleen. Maailmanlaajuiseen, jopa maailmankaikkeuden laajuiseen selkkauksen tästä tekee se, että uhrina on kuninkaiden Kuninkaan lähettiläs. Jos vertaat Jes. 9:5, 6 ja Jes. 11:1-16 muihin palvelijasta kertoviin teksteihin, huomaat, että tuo palvelija on Kuningas, voimallinen Vapauttaja. Jostakin käsittämättömästä syystä hän ei silti pelasta itseään. Tämä oli niin outoa, etteivät ihmiset voineet uskoa sitä. Ristin juurella johtajat pilkkasivat Jeesusta: "Muita hän on kyllä auttanut - auttakoon nyt itseään, jos hän kerran on Messias, Jumalan valittu." (Luuk. 23:35); "tulkoon nyt ristiltä alas! Silloin me uskomme häneen." (Matt. 27:42).

Kirjoita ylös ne hengelliset periaatteet, joita Jes. 50:4-10 kuvaa ja joita meidän pitäisi soveltaa itseemme. Millä alueilla löydät parannettavaa?

KÄRSIVÄ HERRAN PALVELIJA

**(JES. 52:13-
53:12)**

Jes. 52:13-53:12 on runo kärsivästä Herran palvelijasta. Se vahvistaa Jesajan maineen ”evankeliumin profeettana”. Tämä runo evankeliumista kohoaa korkealle muun kirjallisuuden yläpuolelle. Vaikkakin lyhyt, sen jokainen lauseke on täynnä syvällistä merkitystä. Runo paljastaa sen suunnitelman syvällisyyden, jolla Jumala etsii ja pelastaa syntisiä.

Jesaja on valmistanut kuulijakuntaansa edeten Messias-teemassaan vähitellen. Messiaan maanpäällisen elämän kulkua seuraten profeetta aloitti hänen hedelmöitymisestään ja syntymästään (Jes. 7:14), esitteli hänet sitten jumalallisena Daavidin sukulinjan kuninkaana (Jes. 9:5, 6), selvensi vielä hänen ennallistavaa työtään Israelin hyväksi (Jes. 11:1-16) ja hänen tehtävänsä vapauttaa ihmiset epäoikeudenmukaisuuden ja kärsimyksen kahleista (Jes. 42:1-7). Vasta sitten Jesaja paljastaa, että Messiaan elämään kuuluu vielä tragedia ennen Messiaan kunniaan nostamista (Jes. 49:1-12; Jes. 50:6-10).

Mitä yllä mainitut raamatunkohdat valmistavat meitä siihen, mitä saamme lukea luvuissa 52 ja 53?

Jes. 52:13-53:1 esittelee runon: palvelija menestyy ja hänet korotetaan, mutta hänen ulkomuotonsa runnotaan niin, ettei häntä voi tunnistaa.

Jes. 53:2, 3 alkaa kuvaus palvelijan tiestä alas hänen alkuperäisestä tilastaan ja tunnistettavasta muodostaan siihen kärsimyksen alhoon, jossa hänet hylätään. Jes. 53:4-6 selittää, että hänen kärsimyksensä on todellisuudessa meidän rangaistuksemme, jonka hän kantoi. Jes. 53:7-9 kuvaa, miten viaton palvelija laskeutuu alas haudataan asti.

Jes. 53:10-12 kertoo, miten palvelija kohoaa vastaanottaan palkinnon, josta kerrottiin jo runon alussa (Jes. 52:13). Tähän vielä lisätään, että hänen uhrinsa toisten pelastamiseksi on Jumalan tahto.

Vertaa runoa Fil. 2:5-11 tekstiin. Jeesus kuvataan ensin Jumalan muotoiseksi. Sitten hän laskeutuu alas tyhjentäen itsensä ja ottaen ihmisen muodon sekä kuolee ristillä. Sen tähden Jumala korottaa hänet kaikkea muuta ylemmäksi, jotta kaikki tunnistaisivat hänet Herraksi (vrt. Jes. 49:7).

Lue Jes. 52:13-53:12. Mitä Jeesus on runon mukaan tehnyt hyväksemme? Mitä nuo teot merkitsevät meille?

**KUKA
USKOO?**

**(JES. 52:13-
53:12)**

Jes. 52:13 kerrotaan Jumalan palvelijasta korkeana, ylhäisenä ja suurena. Yhtäkkiä, ilman varoitusta, seuraava jae kuvaa palvelijan ulkomuodon niin runnelluksi, että häntä tuskin enää tunnistaa ihmiseksi. Uusi testamentti kertoo, miten Jeesuksen ulkomuotoa turmeltiin: häntä ruoskittiin, hänelle pantiin orjantappurakruunu, hänet ristiinnaulittiin ja ennen kaikkea hänet pantiin kantamaan koko ihmiskunnan synnit. Synnin ei koskaan ollut tarkoitus olla luonnollista ihmisille; sen kantaminen sai Ihmisen Pojan näyttämään epäinhimilliseltä.

Vertaa tätä kertomukseen Jobista, joka yhtäkkiä syöstiin asemastaan rikkaana, kunnioitettuna ja vaikutusvaltaisena miehenä sääliäväksi hylkiöksi, joka istui tuhkan keskellä maassa ja kaapi kipeitä paiseitaan saviruukun sirulla (Job 1, 2). Ero oli niin suuri, etteivät edes Jobin ystävät ensin tunnustaneet häntä (Job 2:12). Kysymys kuuluu: Miksi Job kärsii? Miksi Jumalan Messiaan on kärsittävä? Kumpikaan heistä ei ansaitse kohtaloaan. Molemmat ovat viattomia. Miksi siis tämä kärsimys?

Lue Jes. 52:13-53:12. Kirjoita ylös kaikki kohdat, joissa nousee esiin teema siitä, miten viaton kärsii syllisten puolesta. Mikä on tässä keskeisin sanoma meille?

Katso kysymyksiä, jotka Jes. 53:1 esittää. Kysymykset korostavat sitä, miten suuri haaste on uskoa sitä, mikä vaikuttaa käsittämättömältä (vrt. Joh. 12:37-41) ja varoittavat istumaan alas loppukertomuksen ajaksi. Kysymyksiin sisältyy kuitenkin myös vetoisuus. Ne antavat ymmärtää, että Herran käsivarren voima ja pelastus (vrt. Jes. 52:10) paljastuu niille, jotka uskovat tähän todistukseen. Haluatko kokea Jumalan pelastavan voiman? Usko sitten tämä todistus.

Lue tarkasti Jes. 53:6. Mikä on jakeen erityinen sanoma? Mitä teksti puhuu sinulle henkilökohtaisesti? Miten se antaa sinulle toivoa menneistä synneistäsi ja epäonnistumisistasi huolimatta?

TAVOITTA-MATTOMIA OLEMME ME!

(JES. 53:3-9)

Kuin vähäinen verso, ilman arvoa, halveksittu (Jes. 53:2, 3) – tällaiselta näyttää kärsivä palvelija. Jesaja on kuljettanut meitä palvelijan viattoman nuoruuden läpi nyt tämän syöverin partaalle. Vaikka meillä on taustatietoa, emme ole valmistautuneet hyväksymään palvelijan kohtaloa. Vaalimme lasta, joka on syntynyt meille, Rauhan Ruhtinasta. Toiset halveksivat häntä, mutta me *tiedämme*, kuka hän *todella* on.

Joku on sanonut: ”Olemme kohdanneet vihollisen, ja se olemme me itse.” Palvelija ei ole ensimmäinen, jota halveksitaan, joka hylätään ja joka kärsii. Daavid koki saman paelessaan poikaansa Absalomia (2. Sam. 15:30). Herran palvelijan kärsimys ei ole kuitenkaan itse aiheutettua, ei seurausta omista synneistä. Eikä hän kärsi vain yhden puolesta, vaan ”Herra pani meidän kaikkien syntivelan hänen kannettavakseen” (Jes. 53:6).

Rakkauden tähden Messias valitsi kärsimyksen. Tämä on se käsittämätön totuus: *Palvelija valitsee kärsimyksen tavoit-taakseen tavoittamattomat, joita olemme me itse!*

Ymmärtämättömät luulevat Jumalan häntä lyövän (Jes. 53:4), kuten Jobin ystävät luulivat Jobin syntien olevan syynä hänen kärsimyksiinsä. Kuten opetuslapset kysyivät Jeesukselta: ”– kuka on tehnyt sen synnin, jonka vuoksi hän on syntynyt sokeana?” (Joh. 9:2), samoin ne, jotka näkivät Jeesuksen ristillä, olettivat pahinta. Eikö Mooseskin sanonut: ”– puuhun ripustettu on Jumalan kiroama.” (5. Moos. 21:23; vrt. 4. Moos. 25:4)?

Kuitenkin tämä oli Jumalan tahto (Jes. 53:10). Miksi? Koska ”Kristus on lunastanut meidät vapaiksi lain kirouksesta tulemalla itse kirotuksi meidän sijastamme” (Gal. 3:13). Koska Jumala ”siirsi [Kristukseen] kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden” (2. Kor. 5:21).

”Miten kalliisti olemmekaan ostetut! Katsokaa ristiä ja sille ripustettua Uhria. Katselkaa käsiä, jotka ovat julmien nau-lojen lävistämät. Katselkaa hänen jalkojaan, jotka ovat nau-loin kiinnitettyt puuhun. Kristus kantoi syntimme omassa ruumiis-saan. Se kärsimys, se tuska on lunastuksemme hinta.” (3Ta 73.)

Koko maailman syntien paino lankesi Kristuksen pääl-le ristillä. Tällainen oli lunastuksemme hinta. Mitä se kertoo siitä, kuinka paha synti on? Mitä kertoo Ju-malan rakkaudesta se, että hän suostui tähän, vaikka hinta oli niin kova?

**KAIKEN
MUUTTAVA
HYVITYS-
UHRI
(JES. 53:10-12)**

Mitä tarkoittaa se, että palvelija ”antoi itsensä sovitusuhriksi” (Jes. 53:10)?

Heprean kielen sana viittaa ”syyllisyys-/vika-/hyvitysuhrin” (3. Moos. 5:14-26; 3. Moos. 7:1-7), jolla voitiin sovittaa tahallaan toisia kohtaan tehdyt vääryydet (3. Moos. 5:21, 22). Jesajakin mainitsee tällaiset synnit (Jes. 1-3; Jes. 10:1, 2; Jes. 58). Synnintekijän on myös korvattava vääryyttä kokeneelle se, minkä tämä on menettänyt, ja lisäksi maksettava hyvitystä ennen kuin menee uhraamaan uhrinsa, jonka kautta voi saada anteeksi Jumalalta (3. Moos. 5:23-26; vrt. Matt. 5:23, 24). Jos kyse on ollut huolimattomasta Jumalan omaisuuden väärinkäytöstä, korvaus kuuluu Jumalalle (3. Moos. 5:16).

Nyt ymmärrämme Jes. 40:2, jossa Jumala lohduttaa pakosiirtolaisuudessa olevaa kansaansa sanomalla, että he ovat maksaneet jo tarpeeksi korvausta synneistään.

Korvauksen lisäksi tarvitaan vielä uhri. Jesajan kirjan 53. luvussa kerrotaan tästä uhrista: pääsin sijaan Jumalan palvelija viedään teuraaksi kuin karitsa (Jes. 53:7) kansan puolesta, joka kulkee eksesissä (Jes. 53:6).

Vaikka palvelija ”syöstiin pois elävien maasta” (Jes. 53:8; vrt. Dan. 9:26), ja hänet tuhottiin täysin siinä uhrissa, josta syttyy meidän toivomme liekki, hän kuitenkin nousee kuolleista ja palaa maasta, josta ei ole paluuta, tullakseen korotetuksi ja nähdäkseen sukunsa jatkuvan ja elääkseen kauan (Jes. 53:10-12).

Lue seuraavat raamatunjakeet. Miten jokainen niistä heijastelee samaa perussanomaa kuin Jesajan kirjan 53. luku?

Ps. 32:1, 2 _____

Room. 5:8 _____

Gal. 2:16 _____

Fil. 3:9 _____

Hepr. 2:9 _____

1. Piet. 2:24 _____

Jos joku pyytäisi sinua tekemään lyhyen tiivistelmän Jes. 52:13-53:12 tekstistä, mitä kirjoittaisit?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Kristus kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuulla. – – Miten vakavaa synti onkaan, kun sen sovitukseksi ei riittänyt minkään luodun olennon uhri? Miten suuri onkaan synnin kirous, kun vain yksin Jumala pystyi sen näännyttämään loppuun? Kristuksen risti on todistuksena jokaiselle ihmiselle siitä, että synnin palkka on kuolema. – – Voi, kunpa ei olisi näitä vahvoja, lumoavia voimia, jotka pitävät moraalintuntoamme vallassansa ja varastavat kaiken huomion Jumalan Hengen vaikutteilta?” (OHC 44.)

”Jumalan ainosyntyisen Pojan kuoleman oli tarkoitus osoittaa, miten ylivertainen Jumalan hallintavallan laki on. Kristus kantoi maailman synnin syyllisyyden. Meidän riittävytemme perustuu ainoastaan Jumalan Pojan ihmiseksi tuloon ja kuolemaan. Hän pystyi kärsimään, koska Jumala kannatteli häntä. Hän saattoi kestää, koska hänessä ei ollut pienintäkään uskottomuuden tai synnin tahraa. Kristus voitti ihmisten puolesta kantaen synnin oikeutetun rangaistuksen. Hän takasi ihmisille ikuisen elämän tekemällä samalla lakinsa suureksi ja kunnioitettavaksi.” (1SM 302.)

Keskustelunaiheita:

1. Jes. 53:7-9 laskeutuu kuilun pohjalle kuvaten palvelijan kuoleman ja hautaamisen. Kuinka monet näiden jakeiden esittämät ajatukset toteutuivat Jeesuksen elämän loppuvaiheissa? Matt. 26:57-27:60; Mark. 14:53-15:46; Luuk. 22:54-23:53; Joh. 18:12-19:42.

2. Katso yllä olevaa jälkimmäistä Ellen G. Whiten lainausta, jossa hän sanoo Kristuksen kuoleman tehneen lain suureksi (vrt. Jes. 42:21). Mitä hän tarkoittaa tällä? Miten ymmärrämme Jeesuksen kuoleman olleen todiste lain jatkuvuudesta?

Rakkauden lietsontaa

"[J]os annat nälkäiselle omastasi ja ravitset sen, joka kärsii puutetta, niin sinun pimeyteesi koittaa valo ja yön varjo muuttuu keskipäivän kirkkaudeksi." (Jes. 58:10.)

Avaintekstit:

Jes. 55:1-7;
Jes. 55:6-13;
Jes. 58:1-12;
Jes. 58:13, 14.

Eräs Lincolnin kaupungissa, Yhdysvaltojen Nebraskan osavaltiossa asuva juutalainen synagogan jumalanpalvelusjohtaja ja hänen vaimonsa alkoivat saada uhkaavia ja säädyttömiä puheluita. He saivat selville, että puhelut tulivat amerikkalaisen viharyhmittymä Ku Klux Klanin eräältä johtajalta. Koska pariskunta tiesi, kenestä oli kyse, he olisivat voineet ilmiantaa miehen poliisille, mutta päätyivät kuitenkin valitsemaan radikaalimman lähestymistavan. Kun he saivat tietoonsa, että mies oli rampa, he ilmaantuivat tämän ovelle ateria mukanaan! Mies oli aivan ällikällä lyöty. Hänen vihansa suli heidän rakkautensa edessä. Pariskunta jatkoi vierailujaan miehen luona ja heidän ystävyytensä syveni. Mies harkitsi jopa juutalaiseksi kääntymistä!

"Toisenlaista paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet, murrat leipää nälkäisille – –." (Jes. 58:6, 7.) On ironista, että tämä Lincolnin pariskunta vietti tällaista paastoa jakamalla oman juhla-ateriansa nälkäisen sortajansa kanssa päästään tämän näin vapaaksi omista epäoikeudenmukaisista ennakkoluulonsa kahleista.

Nyt saamme käydä oppimaan lisää tästä tärkeästä hengellisestä periaatteesta, jota profeetta Jesaja kuvaa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 13.3.2021

**OSTA
JOTAKIN
ILMAISTA?
(JES. 55:1-7)**

Lue Jes. 55:1. Minkä ristiriidan näet jakeessa?

Kuvittele, että sinulla on ruokaa ja seisot kaupungin kadulla ja kuulutat nälkäisille ja kodittomille: ”Kuulkaa te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää!” Miten he voivat ostaa, jos heillä ei ole rahaa?

Jos lisäät kehotukseen sanat, jotka Jesajakin lisäsi: ”ostakaa ilman rahaa, ilman hintaa” (Jes. 55:1, RK 2012), asia muuttuu selkeämmäksi. Jesaja vetoaa ihmisiin, että nämä ottaisivat vastaan ilmaisen anteeksiannon (Jes. 55:7). Sana ”ostaa” korostaa kuitenkin sitä, että se, mitä Jumala tarjoaa, on arvokasta. Sen vastaanottaminen vaatii liiketapahtuman (jonkin arvokkaan siirtämistä toiselle). Jumala tarjoaa anteeksiantoa ilmaiseksi ennallistetun liittosuhteen viitekehyksessä, mutta ei siksi, että se olisi ollut ilmainen hänelle. Hän osti sen suurella hinnalla: oman palvelijansa verellä. Vaikka se on ilmainen, se maksoi hänelle äärettömän paljon.

Mikä oli pelastuksemme hinta? 1. Piet. 1:18, 19.

Miten Jesajan lähestymistapa pelastukseen sopii Uuden testamentin kuvaan asiasta? Ef. 2:8, 9.

Jesaja kiteyttää Vanhan testamentin evankeliumin. Se on sama evankeliumi, joka löytyy myös Uudesta testamentista. Ei ole ollut mitään ”vanhan liiton pelastusta teoilla”, joka olisi korvattu ”uuden liiton armosta pelastumisella”. Siitä lähtien, kun Jumala lupasi Aadamille ja Eevalle Pelastajan (1. Moos. 3:15), on ollut vain yksi tie pelastukseen: armosta uskon kautta (Ef. 2:8); ”Jumalan [ilmainen] armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme” (Room. 6:23). Muinaisesta Gilgameshista lähtien, joka teki sankarillisia urotekoja etsiessään ikuista elämää, aina nykypäivän näyttelijöihin, jotka uskovat sielunvaellusoppiin, ihmiset ovat koettaneet löytää oman tien pelastukseen. Siksi heidän on saatava tietää Jeesuksesta ja ristinkuolemasta.

Pelastus voi maksaa meille kaiken. Mitä tämä tarkoittaa? Ks. Matt. 10:39; Luuk. 9:23; 14:26; Fil. 3:8.

KORKEAT AJATUKSET JA TIET

(JES. 55:6-13)

Miksi Jumala sanoo, että hänen tiensä ja ajatuksensa ovat meidän teittemme ja ajatustemme yläpuolella "niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä" (Jes. 55:8, 9)? Mitä tämä mielestäsi tarkoittaa?

Jumala loi maailmankaikkeuden, jonka yksinkertaisimmatkin rakenteet sisältävät mysteereitä, joita emme ymmärrä alkuunkaan. Tällaisen Jumalan tiet käyvät yli ymmärryksemme. Tieto hänen loputtomasta ylivertaisuudestaan voi kuitenkin helpottaa meitä ottamaan nöyrästi vastaan hänen apunsa (ks. Jes. 57:15).

Lue Jes. 55:6-9. Missä asiayhteydessä Herra sanoo, että hänen tiensä ja ajatuksensa ovat korkeampia kuin osaamme kuvitella? Mitä sellaista hän sanoo tekevänsä, mitä meidän on niin vaikea ymmärtää?

Maailmankaikkeuden mysteereistä epäilemättä suurin on pelastussuunnitelma – tuo salaisuus, jota tuskin voimme alkaa ymmärtää. (Ks. Ef. 6:19.) Se, että maailmankaikkeuden Luoja alensi itsensä ja tuli ihmiseksi, eli kärsimyksen täyttämän elämän ja kuoli puolestamme syntiuhriksi, voidaan antaa meille anteeksi ja osoittaakseen meille armoa, on totuus, joka sykehdyttää Jumalan luotujen sydäntä halki ikuisuuden.

"Lunastusteema on aihe, jota enkelitkin haluavat tutkia; se tulee olemaan lunastettujen tutkimusten kohde ja ylityslaulujen aihe kautta loppumattoman ikuisuuden. Eikö sitä kannata siis pohtia ja tutkia huolellisesti jo nyt? – Aihe on ehtymätön. Kristuksen ihmiseksi tulemisen, sovitusuhrin ja välittäjän työn tutkiminen kiehtoo uutteraa opiskelijaa niin kauan kuin aikaa kestää; ja odottaen taivasta ja sen lukemattomia vuosia, hän huudahtaa: 'Suuri on jumalisuuden salaisuus.'" (ML 360.)

Katso tekemiäsi pahoja asioita: ihmisiä, joita olet sattanut; epäystävällisiä sanoja, joita olet lausunut; tapoja, joilla olet tuottanut pettymyksen toisille, itsestäsi puhumattakaan. Jeesuksen kautta voit saada kaiken tämän anteeksi ja seistä jo nyt täydellisenä ja vanhurskaana Jumalan edessä. Jos tämä ei ole mysteeri, mikä sitten?

**PAASTOT-
KAA,
YSTÄVÄT
(JES. 58:1-8)**

Mihin paastoon Jes. 58:3 viittaa?

Kyse on varmastikin suuren sovituspäivän paastosta, siitä ainoasta paastopäivästä, jonka Jumala oli määrännyt (3. Moos. 16:29, 31; 3. Moos. 23:27-32). Tämän vahvistaa Jes. 58:3 ilmaus "kuritamme itseämme", joka muistuttaa 3. Mooseksen kirjan ilmaisuja. Nöyrtyminen tai itsensä kurittaminen viittasi erilaisiin itsensä kieltämisen muotoihin, muun muassa paastamiseen (vrt. Ps. 35:13; Dan. 10:2, 3, 12).

Suuren sovituspäivän asiayhteys selittää myös sen, miksi Jumala kehottaa ihmisiä antamaan äänensä "kaikua kuin pasuuna" (Jes. 58:1). Tällaiseen oinaan sarvesta tehtyyn torveen, *šofariin*, puhallettiin kymmenen päivää ennen suurta sovituspäivää muistutukseksi tuon päivän lähestymisestä (3. Moos. 23:24). Lisäksi joka 50. vuosi suurena sovituspäivänä pasuunaan puhaltamisella julistettiin riemuvuosi alka-neeksi (3. Moos. 25:9, 10; vrt. Jes. 27:13).

Lue Jes. 58:3-7. Mistä Herra valittaa kansalle? Mikä heidän "paastossaan" oli vialla?

Vaikuttaa siltä, että ihmiset odottivat Herran onnittelevan heitä heidän "hurskaudestaan". He olivat kuitenkin kääntäneet Jumalan tarkoituksen aivan nurinkuriseksi. Itsekieltämyksen harjoittamisella suurena sovituspäivänä oli tarkoitus ilmaista heidän kiitollisuuttaan ja uskollisuuttaan Herraa kohtaan tuona päivänä, jolloin ylipappi astui Jumalan eteen puhdistamaan pyhäkön ja sitä kautta myös heidät synneistä, jotka he olivat jo saaneet anteeksi (3. Moos. 16; vrt. luku 4). Heidän tekojensa olisi pitänyt kummuta kiitollisuudesta Jumalaa kohtaan, joka pelasti heidät tuomiopäivänä, ei sitä varten, että he saisivat Jumalan hyväksynnän omalle "hurskaudelleen" ja "hartaudelleen". Juuri ihmisten synnithän olivat Jumalan temppelein saastuttaneet. Se täytyi puhdistaa verellä, joka oli vuodatettu sen takia, mitä *he olivat tehneet*.

Opimme näistä teksteistä sen, että on suuri ero sillä, onko ihminen vain uskonnollinen vai onko hän todella Kristuksen seuraaja. Miten näemme tämän eron? Miten me yksilöinä kohtaamme saman vaaran kuin tekstissä kuvatut ihmiset?

PAASTOTAIS- TELUA

(JES. 58:1-12)

Kymmenen päivää ennen suurta sovituspäivää torvien törähdykset ovat muistuttaneet Jumalan kansaa siitä, että suurena sovituspäivänä he tunnustavat Herran kuninkaakseen itsekieltäymyksessä osoitetussa nöyryydessä. Juuri kun heidän on tarkoitus näin tehden vakuuttaa uskollisuuttaan Herralle kuninkaana, profeetta korottaa äänensä torven lailla ja julistaa, että he kapinoivat Herraa vastaan (Jes. 58:1).

Lue Jes. 58:6-12. Millaisia tekoja Jumala pitää todellisena itsekieltäymyksenä? Kumpi on vaikeampaa: jättää pari ateriaa väliin vai käyttää aikansa ja rahansa siihen, että ruokkii kodittomia? Mikä on tekojen takaa löytyvä periaate? Mikä tekee näistä teoista oikean uskon harjoittamista?

Kuka tahansa voi olla uskonnollinen ja suorittaa uskonnollisia rituaaleja, jopa oikeita ja hyväksyttäviä rituaaleja ja vielä oikeaan aikaan ja oikealla tavalla. Herra ei kuitenkaan halua vain tätä. Katso Jeesuksen elämää. Vaikka hän oli uskollinen aikansa uskonnollisille rituaaleille, evankeliumien kirjoittajat keskittyvät paljon niitä enemmän hänen armollisiin tekoihinsa: sairaiden parantamiseen, nälkäisten ruokkimiseen, anteeksiantoon sitä tarvitseville.

Herra etsii seurakuntaa, ihmisiä, jotka julistaisivat totuutta maailmalle. Kumpi vetää kuitenkin ihmisiä paremmin Jeesuksessa ilmenevän totuuden puoleen: Tiukka ruokavaliolaki noudattaminen vai halukkuus auttaa nälkäisiä? Ehdoton sapattina lepääminen vai halukkuus viettää aikaa ja käyttää voimia niiden hyväksi, jotka tarvitsevat apua?

Lue Matt. 25:40 ja Jaak. 1:27. Mitä jakeet kertovat meille?

Katso Jes. 58 mainittuja siunauksia, joiden Jumala sanoo tulevan niiden osaksi, jotka pyrkivät palvelemaan vähemmän onnekkaita. Mitä Herra sanoo tässä meille? Ovatko ne lupauksia yliluonnollisista ihmeistä elämässämme, jos teemme näitä asioita? Vai kertooko Herra vain luonnollisista seurauksista, kun annamme itsestämme toisille sen sijaan, että olisimme itsekkäitä, ahneita ja itseemme keskittyviä?

MEILLE VARATTU AIKA

(JES. 58:13, 14)

Miksi Jesaja puhuu sapatista kohdassa Jes. 58:13, 14? Miten se liittyy suureen sovituspäivään?

Vuotuinen suuri sovituspäivä oli sapatti. Tämä erityinen seremoniallinen sapatti oli samanlainen kuin viikoittainen sapattikin siinä mielessä, että kaikki työnteko tuona päivänä oli kielletty (3. Moos. 23:27-32). Kuten jo varhaiset adventistit huommasivat, suurta sovituspäivää koskeva lepo kesti illasta iltaan (3. Moos. 23:32), ja näin voimme olettaa, että sama periaate koskee myös viikoittaista sapattia. Samoin voimme ajatella, että vaikka Jes. 58:13, 14 koskee ensisijaisesti seremoniallista suuren sovituspäivän sapattia, sen sanomaa voidaan soveltaa myös viikoittaiseen sapattiin.

Lue Jes. 58:13. Millainen päivä sapatin kuuluisi olla? Miten voimme saada sapattikokemuksistamme jakeen kuvauksen kaltaisia? Jos mietit, mitä sapatti edustaa, miksi sen tulisi olla jakeessa kuvatun kaltainen?

Jes. 58 käsittelee kolmea pääteemaa: itsensä kieltämistä, hyvyttä kanssaihmiä kohtaan ja sapattia. Yhdistäviä tekijöitä on monta. Kaikissa kolmessa keskitytään Jumalaan ja hänen tärkeysjärjestyksiinsä. Näiden asioiden kautta tunnustamme riippuvuutemme hänestä. Toiseksi, toteuttamalla kaikkia näitä kolmea asiaa, ihmiset tavoittelevat pyhyttä jäljittelemällä Jumalaa (ks. 3. Moos. 19:2), joka Kristuksen muodossa nöyrästi alensi itsensä (Fil. 2:8), osoitti uhrautuvaa hyvyttä (Joh. 3:16) ja pidättäytyi työn teosta luomisviikon päätteeksi sapatina (1. Moos. 2:2, 3; 2. Moos. 20:11).

Katso myös muita siteitä, joita Jes. 58. luvun kuvauksen mukaan löytyy itsensäkieltämisen, ihmisiä kohtaan osoitetun hyvyyden ja sapatin väliltä: sapatin tarjoama vapaus viikoittaisesta työstä on hyvyttä ihmisiä kohtaan, koska se sallii heidän virkistäytymisensä (2. Moos. 23:12; Mark. 2:27); Jeesus osoitti, että ystävälliset teot sapatina ovat päivään sopivaa toimintaa (Mark. 3:1-5; Joh. 5:1-17); todellinen sapatin pitäminen tuo iloa (Jes. 58:14), samoin kuin toisten auttaminen (Jes. 58:10, 11). Mitä elämässäsi on muututtava, jotta voisit kokea näitä siunauksia itse?

KERTAUS

Lisääaineisto: ”Kukaan ei voi harrastaa todellista hyväntekeväisyyttä ilman kieltäymystä. Vain elämällä yksinkertaista, itsemme kieltävää ja tiukan säästäväistä elämää voimme suorittaa työn, joka meille Kristuksen edustajina on uskottu. Ylpeys ja maailmallinen kunnianhimo on poistettava sydämestämme. Kaikissa toimissamme tulee ilmetä sama epäitsekkyuden periaate, joka näkyi Kristuksen elämässä. Kotimme seiniltä, tauluista ja huonekaluista meidän on luettava: 'Avaat kotisi kodittomalle.' Vaatekaappimme ovella tulee näkyä kuin Jumalan sormen kirjoittamana: 'Vaatetat alastoman.' Ruokailuhuoneemme runsaasti katetulla pöydällä meidän on nähtävä sanat: 'Murrat leipää nälkäiselle.' Jes. 58:7.” (SLS 164, 165.)

Keskustelunaiheita:

1. Katso kysymystä, jonka Jesaja esitti aikansa ihmisille: ”Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi?” (Jes. 55:2.) Kysy itseltäsi, millä tavoin itse toimit näin: teet työtä sellaisten asioiden eteen, jotka eivät tuo tyydytystä? Miksi on niin helppoa langeta tähän ansaan?

2. Jos itsensäkieltäminen, hyvyys kanssaihmissä kohtaan ja sapatti olivat tärkeitä asioita suurena sovituspäivänä Jesajan aikana, ovatko ne yhtä tärkeitä lopun ajan suurena sovituspäivänä (Dan. 8:14, RK 2012 marg.), jolloin Jumalan pasuuna kaiuttaa merkin lopullisen vapauden koittamisesta Jeesuksen toisen tulemisen yhteydessä (1. Kor. 15:52; vrt. 3. Moos. 25:9, 10)? Perustele vastauksesi.

3. Keskustelkaa sapatinvietosta. Mitä ajattelet Jesajan tarkoittavan hänen sanoessaan, ettei meidän pitäisi toimittaa omia asioitamme (RK 2012) sapattina, vaan nimittää sitä ilon päiväksi (Jes. 58:13)? Miten onnistumme molemmissa? Pidä mielessäsi koko Jesajan kirjan 58. luvun asiayhteys.

Kansakuntien toivo

”Niin kansat tulevat sinun valosi luo ja kuninkaatt sinun aamunkoittoosi.” (Jes. 60:3.)

Avaintekstit:

Jes. 59;
Jes. 59:15-21;
Jes. 60:1, 2;
Jes. 61;
Jes. 61:2.

Meidän täytyy oppia Kristuksen koulussa. Mikään muu kuin hänen vanhurskautensa ei pysty oikeuttamaan meitä saamaan ainoatakaan armon liiton siunausta. Olemme kauan toivoneet ja koettaneet saada näitä siunauksia, mutta emme ole saaneet niitä, koska olemme hellineet ajatusta, että voimme itse tehdä jotakin tullaksemme arvollisiksi saamaan ne. Emme ole luopuneet itsestämmä ja uskoneet, että Jeesus on elävä Vapahtaja. Emme saa ajatella, että omat ansiomme ja avumme pelastavat meidät, sillä Kristuksen armo on pelastuksemme ainoa toivo. Herra on profeettansa välityksellä luvannut: ’Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta’ (Jes. 55:7). Meidän täytyy uskoa tämä lupaus sellaisenaan emmekä saa pitää tunnetta uskona. Kun turvaudumme Jumalaan täydellisesti ja kun luotamme Jeesuksen ansioihin syntejä anteeksi antavana Vapahtajana, tulemme saamaan kaiken kaipaamamme avun.” (2Ta 88, 89.)

Tällä viikolla saamme nähdä, miten profeetta Jesajan kirjoitukset edelleen valottavat tätä suurta totuutta.

**SYNNIN
VAIKU-
TUKSET
(JES. 59)**

Kansa kysyi Jumalalta: ”Miksi sinä et huomaa, kuinka me paastoamme? Etkö näe, kuinka me kuritamme itseämme?” (Jes. 58:3.)

Jes. 59:1 antaa ymmärtää, että kansan mielessä on muitakin kysymyksiä, jotka kuuluvat tähän tapaan: ”Miksi kutsumme Herran kättä pelastamaan meitä, kun hän ei kerran tarjoa kätensä apua? Miksi huudamme hänen puoleensa, kun hän ei meitä kuule?” Jesaja vastaa, että Jumala kykenee pelastamaan ja kuulee (Jes. 59:1). Se, miksi hän ei näin tee, on asia erikseen.

Lue Jes. 59:2. Miten jae vastaa edellisen jakeen (Jes. 59:1) taustalla piilevään kysymykseen?

Jumala valitsee olla piittaamatta kansastaan, ei siksi, että se olisi hänen tahtonsa, vaan koska ”teidän rikkomuksenne erottavat teidät Jumalastanne” (Jes. 59:2). Tässä on yksi Raamatun selkeimmistä lausunnoista koskien sitä, miten synti vaikuttaa Jumalan ja ihmisen väliseen suhteeseen. Jesaja käyttääkin koko loppu luvun (59. luku) selventääkseen tätä asiaa, joka on ollut nähtävissä koko ihmiskunnan historian ajan: synti voi tuhota suhteemme Herraan ja johtaa iankaikkiseen tuhoomme, ei siksi, että synti ajaisi Jumalan pois meidän luotamme, vaan siksi, että se ajaa meidät pois Jumalan luota.

Lue 1. Moos. 3:8. Miten tämä esimerkki valottaa yllä olevassa kappaleessa kuvattua periaatetta?

Synti on Jumalan hylkäämistä, hänen luotaan pois kääntymistä. Synnin tekeminen ruokkii itse itseään, koska se on kääntymistä pois Jumalan luota, ja teon seuraus saa syntisen kääntymään pois Herrasta entistä enemmän. Synti erottaa meidät Jumalasta, ei siksi, etteikö Jumala kurkottaisi syntisen puoleen (koko Raamattuhan on lähestulkoon yksinomaan kertomusta siitä, miten Jumala pyrkii pelastamaan syntisiä), vaan siksi, että synti saa meidät torjumaan hänen aloitteensa. Siksi on tärkeää, ettemme siedä minkäänlaista syntiä elämässämme.

Millä tavoin olet todellisuudessa saanut maistaa sitä, että synti erottaa meidät Jumalasta? Mikä on kokemuksesi mukaan ainoa ratkaisu ongelmaan?

**KUKA ON
SAANUT
ANTEEKSI?
(JES. 59:15-21)**

Jes. 59 esittää hätkähdyttävän kuvan synnin ongelmasta. Onneksi Raamattu kertoo myös lunastustoivosta.

Kaikki ovat tehneet syntiä (Room. 3:9-20, 23), joten sen perusteella ei voida tehdä minkäänlaista erottelua (Room. 3:22). Lunastus ei voi siis perustua synnittömyyteen; sen täytyy perustua anteeksiantoon (Jer. 31:34). Se onkin lahja.

Lue Room. 3:21-24. Mitä toivoo ne antavat meille?

Monet ajattelevat, että tuomiolla kysytään: "Kuka on tehnyt syntiä?" Tämä on kuitenkin kysymys, jota siellä ei tarvitse esittää, sillä kaikki ovat tehneet syntiä. Sen sijaan kysymys kuuluu: "Kuka on saanut anteeksi?" Jumala on oikeudenmukainen vanhurskauttaessaan "sen, joka uskoo Jeesukseen" (Room. 3:26). Ratkaiseva tekijä tuomiolla tulee olemaan se, onko ihminen vastaanottanut anteeksiannon ja ottaako hän sitä jatkuvasti vastaan uskomalla Jeesukseen.

On totta, että meidät tuomitaan tekojemme perusteella, mutta ei siinä mielessä, että teot voisivat meitä pelastaa. Jos näin olisi, usko olisi turhaa (Room. 4:14). Sen sijaan tekomme osoittavat, olemmeko todella pelastettuja (Jaak. 2:18).

Mikseivät teot voi pelastaa meitä sen paremmin nyt kuin tuomiollakaan? Ks. Room. 3:20, 23.

On liian myöhäistä sille, että hyvät teot tai kuuliaisuus laille voisivat lunastaa ketään. Lain tehtävä synnin täyttämässä maailmassa ei ole pelastaa, vaan osoittaa syntiä. Sen sijaan "rakkautena vaikuttava usko" (Gal. 5:6) - rakkaus, jonka Jumalan Henki vuodattaa sydämeen (Room. 5:5) - osoittaa, että ihmisellä on elävä usko Jeesukseen (ks. Jaak. 2:26).

Teot ovat ulkoinen ilmaus ihmisessä vaikuttavasta pelastavasta uskosta. Aidossa kristillisessä kokemuksessa usko ilmaistaan päivittäisenä sitoutumisena Herraan, mikä puolestaan näkyy kuuliaisuutena laille. Tuomiolla Jumala käyttää tekoja todistuksena luoduille olennoilleen, jotka eivät pysty lukemaan uskon ajatuksia samalla tavoin kuin hän. Kääntyneen ihmisen kohdalla vain teot kääntymisen jälkeen, jolloin elämässä vaikutti Kristuksen ja Pyhän Hengen voima, ovat merkityksellisiä tuomiolla. Ennen kääntymystä vietetty synnin elämä on jo pesty pois Karitsan verellä (ks. Room. 6).

**MAAILMAN-
LAAJUINEN
VETOOMUS
(JES. 60:1, 2)**

Mistä Jes. 60:1, 2 puhuu? Mitä toivoa jakeet antavat?

Jes. 60:1, 2 meille kuvataan, miten Jumala lunastaa kansansa pakkosiirtolaisuuden jälkeen. Tämän kuvaamiseen hän käyttää kielikuvia Jumalan luomasta valosta, joka kirkastaa pimeyden ja osoittaa lopullista täyttymystä kohden, joka tulee pelastuksesta Kristuksessa.

Kenen valon luo ihmiset tulevat Jes. 60:3 mukaan?

Heprean kielen feminiininen yksikkömuoto (ks. myös Jes. 60:1, 2) kertoo, että kyseessä on naiseksi elollistettu "Siion", joka on mainittu myös edellisen luvun lopussa (Jes. 59:20). Niinpä pimeydessä elävät ihmiset tulevat Siioniin. Heitä vetää sinne Jumalan kirkkauden valo, joka on noussut heidän ylleen (Jes. 60:2). "Siionia kutsutaan astumaan sille varattuun valoon ja sitten tarkkailemaan ja ottamaan vastaan kansoja, jotka kokoontuvat saman valon äärelle." – J. Alec Motyer: *The Prophecy of Isaiah: An Introduction and Commentary*, s. 494. Vaikka Siion on Jerusalemi, paino on enemmän ihmisissä kuin kaupungin fyysisessä sijainnissa.

Loput Jes. 60. luvusta jatkavat jakeissa 1–3 esitellyn teeman kehittelyä: Maailman ihmiset tuntevat vetoa Jerusalemiin, joka on siunattu Jumalan läsnäolon kirkkauden tähden.

Miten tätä profetiaa voi verrata Jumalan liittolupaukseen Abrahamille? 1. Moos. 12:2, 3.

Jumalalla oli yleismaailmallinen tarkoitusperä mielessään hänen valitessaan Abrahamin ja tämän jälkeläiset: Abrahamin kautta kaikki maailman sukukunnat tulisivat siunatuiksi (1. Moos. 12:3; 1. Moos. 18:18; 1. Moos. 22:18). Hänen kauttaan koko ihmiskunta pääsisi liittoon Jumalan kanssa.

Jesaja pyrki tuomaan kansaa takaisin heidän muinaiseen, yleismaailmalliseen kutsumukseensa. Todellisen Jumalan edustajina he olivat vastuussa paitsi itsestään myös maailmasta. Heidän tuli toivottaa tervetulleiksi muukalaiset, jotka etsivät Jumalaa (ks. Jes. 56:3–8), sillä hänen temppeleinsä tuli olla "huone, jossa kaikki kansat saavat rukoilla" (Jes. 56:7).

HERRAN RIEMUVUOSI

(JES. 61:2)

Kuka puhuu Jes. 61:1?

Jumalan Henki on tämän voidellun henkilön päällä; hän on siis jonkinlainen messias tai jopa itse Messias. Hänen tehtävänä on ilmoittaa köyhille hyvä sanoma, parantaa ne, joiden mieli on murtunut, julistaa vangituille vapautusta ja kahlituille kahleiden kirpoamista (Jes. 61:1). Keneltä tämä kuulostaa? Vrt. Jes. 42:1-7, missä Jumalan palvelijaa kuvaillaan samantapaisin sanoin.

Jes. 61:2 puhuu Herran riemuvuodesta/Herran suosion vuodesta (RK 2012). Messias, Daavidin sukulinjan voideltu Kuningas ja Vapauttaja, julistaa erityistä jumalallisen suosion vuotta julistaessaan vapautusta. Vrt. 3. Moos. 25:10, jossa Jumala käskää israelilaisten julistaa vapautusta pyhitetyksi määrättyinä viidentenäkympmentenä vuotena: ”Se vuosi on riemuvuosi. Silloin jokainen maansa menettänyt saa sen jälleen haltuunsa ja jokainen orjaksi myyty saa palata sukunsa luo.” Ne, jotka olivat pakon edessä joutuneet myymään perintömaansa tai itsensä orjiksi toiselle (3. Moos. 25:25-55) saisivat maansa ja vapautensa takaisin. Riemuvuosi alkoi torviin puhaltamisella suurena sovituspäivänä (3. Moos. 25:9), kuten Jes. 58. luvun yhteydessä jo totesimme.

Vaikka Jes. 61:2 mainitsema ”Herran suosion vuosi” (RK 2012) on eräänlainen riemuvuosi, se ei ole pelkästään 3. Moos. 25. luvun ohjeiden noudattamista. Tämän vuoden ilmoittaa itse Messias, Kuningas, paljastaessaan itsensä siinä vapautus- ja ennallistamistyössä, jota hän tekee. Tässä on jotakin vastaavaa kuin joidenkin muinaisten Mesopotamian kuninkaiden tavassa edistää yhteiskunnallista hyvyttä julistamalla velkojen anteeksianto hallituskautensa alkuvuosina. Messiaan työ ulottuu pidemmälle kuin 3. Moos. 25. luvun laki. Hän paitsi julistaa vangeille vapautusta myös sitoo särkyneet sydämet (RK 2012/VKR), lohduttaa murheellisia ja eheyttää heidät (Jes. 61:1-11). Herran suosion vuoden julistamisen lisäksi hän juhlistaa ”meidän Jumalamme kostonpäivää” (Jes. 61:2, RK 2012/VKR).

Lue Luuk. 4:16-21. Millä tavoin Jeesuksen työ oli enustuksen täyttymys? Mitä niistä Jes. 61:1-3 mainitsemista asioista, joita Messias tekee, meidänkin tulisi omalla rajoittuneella kyvyllämme tehdä? Miten voimme toteuttaa Messiaan esimerkkiä?

JUMALAMME KOSTON- PÄIVÄ

**(JES. 61:2,
RK 2012/VKR)**

Miksi Messias julistaa Jes. 61. luvun hyvien uutisten lomassa Jumalan kostonpäivää? Milloin profetia täyttyy?

Jeesus, Messias, luki Jesajan kirjaa kohtaan ”julistamaan Herran riemuvuotta” asti (Jes. 61:2; Luuk. 4:19). Sitten hän pyhäytyi ja sanoi: ”Tänään, teidän kuultenne, on tämä kirjoitus käynyt toteen.” (Luuk. 4:21.) Hän tietoisesti vältti lukemasta eteenpäin sanoja: ”meidän Jumalamme kostonpäivää” (Jes. 61:2, RK 2012/VKR). Vaikka hän vapauden ja lohdutuksen tuojana oli työnsä kautta juuri alkamassa vapauttaa vankeja Paholaisen tyrannian alta, kostonpäivä ei ollut vielä käsillä. Matt. 24. luvussa (vrt. Mark. 13, Luuk. 14) Jeesus ennusti opeustulslapsilleen, että Jumalan tuomiot tulisivat tulevaisuudessa.

Jes. 61 mainitulla Jumalan kostonpäivällä tarkoitetaan suurta ja pelottavaa Herran päivää (Joel 3:4; Mal. 3:23), joka toteutuu Kristuksen tullessa toisen kerran vapauttamaan maailman epäoikeudenmukaisuuden vallasta kukistamalla vihollisensa ja päästämällä sorretun kansansa jäännöksen vapaaksi (Ilm. 19; vrt. Dan. 2:44, 45). Vaikka Kristus ilmoitti Herran riemuvuoden alkaneeksi, sen huippukohta saavutetaan hänen toisessa tulemisessaan.

Miten sovitat yhteen käsitteet rakastavasta Jumalasta ja kosta lupaavasta Jumalasta? Ovatko ajatukset yhteensopimattomia? Vai ymmärrätkö koston rakkauksen ilmaisuna?

Vaikka Jeesus kehotti kääntämään toisen posken (Matt. 5:39), muualla hän selkeästi ilmoittaa, että oikeus tulee täyttymään ja rangaistukset tullaan jakamaan (Matt. 8:12). Vaikka Paavali käskää katsoa, ”ettei kukaan maksa pahaa pahalla” (1. Tess. 5:15), hän sanoi myös, että kun Herra tulee taivaasta tulenlieskojen keskellä, hän ”rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa” (2. Tess. 1:8).

Ero on siinä, että Herra yksin voi toteuttaa yhtä aikaa sekä oikeudenmukaisuuden että koston täysin puolueettomalla tavalla. Inhimillinen oikeus ja kosto tulevat kaikkine inhimillisine virheineen ja epäjohtonmukaisuuksineen. Jumalan oikeus ei sisällä tällaisia rajoitteita.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Katso myös Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 355–357 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 356–358 sekä *Alfa ja omega*, osa 4, s. 194–201 *Aikakausien Toivo*, s. 213–220 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 167–172.

"Jeesus seiso i heidän edessään itseään koskevien ennustusten elävänä tulkitsijana. Selittäen lukemansa sanat hän puhui Messiaasta, joka poistaisi sorrettujen ikeen, vapauttaisi vangit, parantaisi sairaat, antaisi sokeille näön ja ilmaisi maailmalle totuuden valon. Hänen vaikuttava esitystapansa ja hänen sanojensa ihmeellinen merkitys valtasivat kuulijat tavalla, jollaista he eivät olleet koskaan kokeneet. Jumalallisen voiman virta mursi kaikki esteet, ja Mooseksen lailla saivat hekin katsella Näkymätöntä. Pyhän Hengen tehdessä työtään heidän sydämessään he vastasivat hartain amen- ja ylistyshuudoin." (4AO 195.)

"Jumalan kostonpäivä tulee - hänen vihansa vimman päivä. Kuka kestää hänen tulemisensa päivänä? Ihmiset ovat kovettaneet sydämensä Jumalan Henkeä vastaan, mutta hänen vihansa nuolet lävistävät sydämet, joihin Hengen vaakuituksen nuolet eivät pystyneet. Jumala ei nouse käsittelemään syntisten asiaa paljoa ennen tätä. Suojaako väärä paimen synnintekijää tuona päivänä? Voiko se, joka kulki joukon mukana tottelemattomuuden teitä, saada vapautuksen? Tekeekö kenestäkään syytöntä hänen suosionsa tai kannattajalukunsa? Nämä ovat kysymyksiä, joita varomattomien ja välinpitämättömien tulee pohtia ja ratkaista omalla kohdallaan." (FW 33.)

Keskustelunaihe:

Eräs adventistipastori kertoi, että hänen suurin ongelmansa Jumalan työssä on se, että seurakunnassa on paljon sellaisia jäseniä, jotka eivät halua toisten liittyvän heihin, vaan haluavat pysyä heistä erossa. Miten "kristityt" voivat viedä rakkautta, toivoa ja hyviä uutisia Kristuksen valtakunnasta kaikkeen maailmaan niin, että toisilla olisi mahdollisuus pelastua ennen kuin loppu tulee (Matt. 24:14), jos he eivät halua hyväksyä joukkoonsa edes niitä, jotka omaehtoisesti hakeutuivat seurakunnan pariin?

Maapallon uudestisyntyminen

*”Katso, minä luon uuden taivaan ja uuden maan.
Menneitä ei enää muistella, ne eivät nouse mieleen.”
(Jes. 65:17.)*

Avaintekstit:

Jes. 65:17-25;
Jes. 66:1-19;
Jes. 66:19-21;
Jes. 66:21;
Jes. 66:22-24.

Eräänä päivänä eräs 12-vuotias poika, joka oli juuri lukenut tähtitiedettä käsittelevän kirjan, kieltäytyi menemästä kouluun. Äiti vei pojan perhelääkärin vastaanotolle. Lääkäri kysyi pojalta: ”Billy, mikä hätänä? Mikset halua enää opiskella etkä mennä kouluun?”

”No siksi”, poika vastasi, ”että luin tähtitieteen kirjasta, että eräänä päivänä aurinko palaa loppuun ja kaikki elämä maapallolta häviää. En näe mitään syytä tehdä yhtään mitään, jos lopulta kuitenkin kaikki kuolee pois.”

Hätäntynyt äiti huudahti: ”Mutta eihän se ole sinun ongelmiasi ollenkaan!”

Lääkäri hymyili ja sanoi: ”Billy, ei sinun tarvitse murehtia, sillä siihen mennessä kun se tapahtuu, me olemme kaikki kuolleet aikaa sitten muutenkin.”

Juuri tästä koko ongelmassa on kuitenkin kyse: lopulta me kaikki kuolemme kuitenkin.

Onneksi meidän olemassaolomme ei tarvitse päättyä kuolemaan. Päinvastoin, meille on tarjottu elämää, ikuista elämää, uudeksi luodussa maailmassa.

27.3. Seurakunta syö yhdessä -teemapäivä

27.–3.4. Kevään lähetysviikko

Tämä tutkistelu on sapatiksi 27.3.2021

UUSI TAIVAS JA UUSI MAA

(JES. 65:17-25)

Lue Jes. 65:17-25. Millaista ennalleen palauttamista Herra lupaa?

Jumala lupaa uuden luomakunnan alkaen sanoilla: "Katso, minä luon uuden taivaan ja uuden maan. Menneitä ei enää muistella, ne eivät nouse mieleen." (Jes. 65:17.) Lupaus jatkuu: "Katso, ilon kaupungiksi minä luon Jerusalemin, teen riemuitsevaksi sen kansan." (Jes. 65:18.) Kaupungissa ei ole enää itkua (Jes. 65:19). Siellä on luonnollista, ettei elämä rajoitu sataan vuoteen (Jes. 65:20). Ihmisten työ ja lapset pysyvät heidän ilonaan (Jes. 65:21-23). Jumala vastaa ihmisille jo ennen kuin he kutsuvat häntä (Jes. 65:24).

Niin ihanalta kuin tämä kuulostaakin, miksi tämä ei ole kuva maailman lopullisesta ennallistamisesta?

Tähän asti meille on kuvattu seesteistä pitkää ikää luvatussa maassa, mutta vaikka ihmiset elävät pidempään, he silti vielä kuolevat. Missä on se luonnonmuutos, jota odotamme "uuden taivaan" ja "uuden maan" luomisen yhteydessä? Seuraava jae kertoo meille: "Susi ja karitsa käyvät yhdessä laitumella, leijona syö heinää kuin härkä, ja käärmeen ruokana on maan tomu. Kukaan ei tee pahaa, kukaan ei vahingoita ketään minun pyhällä vuorellani, sanoo Herra." (Jes. 65:25.)

Lihansyöjien muuttuminen kasvissyöjiksi vaatii enemmän kuin kasviskeittokurssin. Maailman ennallistaminen ihanteelliseen tilaan, jossa se oli ennen kuin synty Eedenissä toi kuoleman mukanaan, vaatii uudelleen luomisen.

Jes. 65. luvussa Jumala esittelee uuden taivaan ja maan luomisen prosessiksi - sarjaksi askelia, jotka alkavat Jerusalemin uudelleen luomisesta. Vrt. Jes. 11. lukuun, jossa Messias toisi oikeuden (Jes. 11:1-5). Lopulta rauha vallitsee Jumalan maailmanlaajuisella "pyhällä vuorella". Jes. 11. luvun kuva-kieli on samantapaista kuin Jes. 65. luvussa: "- - susi kulkee karitsan kanssa - - leijona syö heinää kuin härkä." (Jes. 11:6, 7.) Vaikka Herran pyhä vuori alkaa Siioninvuorelta, Jerusalemistä, se on vasta alkua. Se on edelläkävijä ja symboli sille, mitä Jumala lupaa tehdä lopulta uudessa maassa.

Vaikka eläisimme miljoona vuotta, miksi ihmisten perusongelma ei silti pitkällä elämällä ratkeaisi?

**JUMALAL-
LINEN****”MAG-****NEETTI”****(JES. 66:1-19)**

Lue Jes. 66:1-19. Pitäen mielessäsi ajan, jona Jesaja kirjoitti, mikä on se perussanoma, jota hän tässä välittää?

Profeetan kautta Jumala toistaa samaa vetoomusta ja varoitusta, jolla koko kirja on kyllästetty: Jumala pelastaa ja ennallistaa nöyrät, jotka ovat arkoja hänen sanansa alla (Jes. 66:2, 5). Kuten myös Jes. 40:1 sanotaan, hän lohduuttaa heitä (Jes. 66:13). Hän kuitenkin tuhoaa ne, jotka kapinoivat häntä vastaan. Heitä ovat muun muassa tekopyhät rituaalien noudattajat, joiden uhrilahjat Herra hylkää (Jes. 66:3, 4; vrt. Jes. 1:10-15), sekä ne, jotka vihaavat hänen valittujaan ja hylkäävät heidät (Jes. 66:5). Heitä ovat myös ne, jotka harjoittavat pakanallisia palvelusmenoja iljetyksineen (Jes. 66:17), joita harjoitettiin myös Jerusalemin temppelissä (Hes. 8:7-12).

Katso Jes. 66:3. Mitä jakeessa sanotaan? Mitä hengellisiä totuuksia siinä paljastetaan? Miten samat ajatukset voitaisiin ilmaista nykyajan kristillisyyden ja jumalanpalveluskulttuurin asiayhteydessä?

Miten Jumala toimii magneettina vetäen kansoja puoleensa? Jes. 66:18, 19.

Tuhottuaan vihollisensa (Jes. 66:14-17) Jumala paljastaa kirkautensa, niin että hänestä tulee magneetti, joka vetää kansoja Jerusalemiin (vrt. Jes. 2:2-4). Hän nostaa heidän keskelleen merkin. Meille ei tässä kerrota, millaisesta merkistä on kyse, mutta ilmeisesti sillä viitataan merkkiin, jonka Jesaja on viimeksi maininnut: Jumala antaa kansalleen ilon ja rauhan ja ennallistaa heidän maansa (Jes. 55:12, 13). Hänen paljastaessaan kunniansa ennallistamalla kansansa sen tuhon jälkeen, tämä on merkki hänen ennalleen palautuneesta suosiostaan, aivan kuten hän antoi Nooalle merkiksi sateenkaaren vedenpaisumuksen jälkeen (1. Moos. 9:13-17).

Lue Jes. 66:5. Mitä tarkoittaa olla arka hänen sanansa alla? Miksi Jumala haluaa meiltä tällaista? Jos et ole arka, mitä se voi kertoa sydämesi tilasta?

**LÄHETYS-
TYÖNTE-
KIJÖITÄ
JA JUMA-
LANPAL-
VELUKSEN
JOHTAJIA
(JES. 66:19-21)**

Mitä merkitsee, että eloon jääneet tuovat kansojen keskuudesta ihmisiä uhrilahjaksi Herralle? Jes. 66:19, 20, RK 2012.

Jumala lähettää tuomastaan tuhosta selvinneitä maailman ääriin, ihmisten luo, jotka eivät tiedä Jumalasta. He ”kertovat vieraiden kansojen keskuudessa minun kirrkaudestani” (Jes. 66:19). Tässä yksi selkeimmistä Vanhan testamentin lausunoista koskien lähetystyötä. Sen lisäksi, että kansat tuntevat vetoa heprealaista kansaa kohtaan, heprealaisia lähtee muiden kansojen luo opettamaan oikeasta Jumalasta – suuntaus, joka on selvästi nähtävissä Uudessa testamentissa. Vaikka juutalaiset tekivät lähetystyötä pakkosiirtolaisuudesta paluun ja Kristuksen ensimmäisen tulon välisenä aikana (Matt. 23:15), vasta varhaiset kristityt alkoivat levittää evankeliumia nopeasti ja suuressa mittakaavassa (Kol. 1:23).

Kuten israelilaiset toivat ruokauhreja Herralle temppeliin, samoin lähetystyöntekijät toisivat hänelle uhrin. Heidän lahjansa olisi ”kaikki veljenne kaikkien kansojen keskeltä” (Jes. 66:20). Kuten ruokauhrit olivat lahjoja, joita ei ollut teurastettu, samoin Jumalan luo johdetut käännyttäneiset olisivat hänelle tuotuja ”eläviä uhreja” (vrt. Room. 12:1). Ihmisten tarjoaminen uhrina Jumalalle ei ole ajatuksena uusi. Jo aiemmin oli käytäntö ”omistaa leeviläiset israelilaisten joukosta tarjousuhrina Herralle, että he voisivat toimia Herran palvelijoina” (4. Moos. 8:11).

Mikä merkitys on Jumalan lupauksella ottaa myös ”näitä vastatulleita palvelemaan pappeina ja leeviläisinä” (Jes. 66:21)?

Kyse on pakanoista, joita Herra valitsee johtamaan hengellistä työtä yhdessä pappien ja leeviläisten kanssa. Mikä vallankumouksellinen muutos! Aiemmin Jumala on määrännyt, että vain Aaronin jälkeläiset saavat palvella pappeina ja vain Leevin heimoon kuuluvat saavat auttaa heitä. Pakanoista ei voinut kirjaimellisesti tulla Aaronin tai Leevin jälkeläisiä, mutta Jumala valtuuttaisi joitakin heistä palvelemaan tehtävissä, jotka olivat ennen olleet kiellettyjä jopa useimmilta juutalaisilta.

USKOVIENT YHTEISÖ (JES. 66:21)

Israelilaiset olivat pappisvaltakunta ja pyhä kansa (2. Moos. 19:6), jossa papit johtivat jumalanpalvelusta. Tulevaisuudessa eräät pakanoista toimisivat samassa tehtävässä (Jes. 66:21).

Miten tämä muutos vaikuttaisi uudistuneeseen uskovien yhteisöön? Ks. Matt. 28:19; Ap. t. 26:20; Gal. 3:28; Kol. 3:11; 1. Tim. 3:16.

Jumalan "uudessa maailmanjärjestyksessä" pakanat saivat liittyä Jumalan kansaan ja olla lisäksi yhteistyökumppaneita juutalaisten kanssa yhteisessä uskonyhteisössä, joka olisi "kuninkaallinen papisto". Erottava muuri juutalaisten ja pakanoiden välillä purettaisiin.

Milloin tämä Jesajan profetia täyttyi?

Pakanalähetystyöntekijä Paavali julisti: "Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, – – sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi. Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu." (Gal. 3:28, 29.)

Lupauksen perijäksi pääseminen ja ylennys "kuninkaallisen papiston" jäseneksi ei oikeuttanut omahyväistä elitismää, vaan se oli toimeksianto liittyä yhdessä juutalaisten kanssa "julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa" (1. Piet. 2:9; vrt. Jes. 66:19).

Pakanoiden korottaminen ei antanut juutalaisille oikeutusta nurista siitä, että Jumala oli epäreilu, kun antoi heille saman palkan. Se ei myöskään oikeuttanut pakanoita kohtelemaan juutalaisia veljiään ja siskojaan epäkunnioittavasti sen enempää kuin myöhemmin päivällä palkatuilla olisi ollut oikeutta katsoa halveksuvasti niitä, jotka oli palkattu aamulla (Vrt. Matt. 20:1–16). Jumala oli ensin uskonut sanansa juutalaisille (Room. 3:2), ja heidän oli tarkoitus toimia Jumalan ilmoituksen kanavina. Paavali kirjoitti pakanoille: "Jos jalosta oliivipuusta on katkaistu oksia ja jos sinut, joka olet peräisin villistä oliivipuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon niin että olet päässyt osalliseksi puun juurinesteestä, älä ylvästele alkuperäisten oksien rinnalla!" (Room. 11:17, 18.)

**NIIN PYSY-
VÄT TEIDÄN
SUKUNNE
JA TEIDÄN
NIMENNE
(JES. 66:22-24)**

Lue Jes. 66:22. Mitä toivoa saamme jakeesta?

Uudessa taivaassa ja uudessa maassa meidän sukumme ja nimmemme pysyvät ikuisesti. Ei enää yli pyyhkimistä, pois leikkaamista, varttamista, irti nyhtämistä tai juuriltaan repimistä! Tässä meillä on lupaus ikuisesta elämästä uudeksi luodussa maailmassa, jossa ei ole enää syntiä, kuolemaa eikä kärsimystä. Se on uskomme täyttymys. Silloin toteutuu lopullisesti se, mitä Kristus saavutti puolestamme ristillä.

Miksi Jes. 66:23 kuvauksessa uudesta taivaasta ja maasta mainitaan uudenkuun päivät ja sapatit?

Jumala loi sapatin ennen uhrijärjestelmän perustamista (1. Moos. 2:2, 3). Vaikka rituaalijärjestelmä kunnioitti sapatteja, sapatin viettäminen ei ole niistä riippuvaista. Niinpä sapatien viettäminen jatkuu keskeytyksettä koko ennallistamiskauden ajan aina uuteen maahan asti. Mikään ei Raamatussa viittaa siihen, että uudenkuun päivät olisivat säädöksissä määrättyjä jumalanpalveluspäiviä uhrijärjestelmän ulkopuolella. Jes. 66:23 keskeisin merkitys lienee kuitenkin se, että Jumalan kansa palvoo häntä läpi koko ikuisuuden.

Miksi Jesaja lopettaa luvun kielteiseen näkyyn, jossa pelastetut katselevat Jumalan tuhoamien kapinallisten ruumiita (Jes. 66:24)?

Jesaja kiteyttää sen, millainen ero tulee olemaan uskollisten Babylonian tuhosta selvinneiden kohtaloissa verrattuna kapinallisiin, jotka tuhotaan. Kyse ei ole ikuisesta kidutuksesta – kapinalliset ovat kuoleet. Tuli on tuhonnut heidät.

Jesajan varoitus viittaa tulevaan aikaan, siihen lopulliseen täyttymykseen, josta Ilmestyskirjassakin profetoidaan: syntisten, Paholaisen ja kuoleman tuhoamiseen tulisessa järvesessä (Ilm. 20). Sen jälkeen tulee uusi taivas ja uusi maa ja pyhä uusi Jerusalem. Siellä ei ole enää itkua eikä kipua, ”sillä kaikki entinen on kadonnut” (Ilm. 21:1-4; vrt. Jes. 65:17-19). Siellä odottaa uusi, ikuinen elämä kaikkia niitä, jotka on lunastettu maailmasta.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue kuvaus siitä, miten planeettamme puhdistetaan lopullisesti synnistä: Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 164–180 tai *Suuri taistelu*, s. 641–655 tai *Suuri taistelu*, taskup. s. 417–428.

”Ikuisuuden vuosien vieressä tulee esiin runsaammin ja yhä kirkkaampia Jumalan ja Kristuksen ilmestyksiä. Tiedon karttuessa lisääntyvät myös rakkaus, kunnioitus ja onni. Mitä paremmin ihmiset oppivat tuntemaan Jumalaa, sitä enemmän he ihailevat hänen luonnettaan. Kun Jeesus avaa heidän eteensä lunastuksen rikkaudet ja ihmeelliset saavutukset suuressa taistelussa saatanaa vastaan, lunastettujen sydän täyttyy yhä palavammalla rakkaudella, ja yhä ihastuneempina he helähdyttävät kultaharppujaan, enkelijoukon, luvultaan kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, yhdistäessä äänensä mahtavaan ylistyslauluun.

”Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: ”Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!” (Ilm. 5:13).

Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä ja syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Sama sopusoinnun ilon sykintä tuntuu läpi koko suuren luomakunnan. Hänestä, joka loi kaiken, virtaa elämää, valoa ja iloa rajattoman avaruuden kaikkiin maailmoihin. Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki oliot, elolliset ja elottomat, julistavat himmentämättömässä kauneudessaan ja täydellisessä ilossaan, että Jumala on rakkaus.” (8AO 180.)

Keskustelunaiheita:

1. Miksi lupaus ikuisesta elämästä uudessa taivaassa ja uudessa maassa on niin perustavanlaatuinen asia kristillisessä uskossamme? Mitä hyötyä uskostamme olisi ilman tätä lupasta?

2. Lue 2. Piet. 3:10–14. Miten jakeet heijastavat samaa ajatusta, joka löytyy Jes. 66. luvusta?